

Официален вестник

на Европейския съюз

L 141

Издание
на български език

Законодателство

Година 58

5 юни 2015 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 ⁽¹⁾ 1
- ★ Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност 19

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията ⁽¹⁾ 73

Поправки

- ★ Поправка на Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес (ОВ L 199, 31.7.2007 г.) 118

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/847 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2015 година

**относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО)
№ 1781/2006**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Чрез преводите на средства потоците от пари с незаконен произход могат да навредят на целостта, стабилността и репутацията на финансовия сектор и да застрашат вътрешния пазар на Съюза и международното развитие. Изпирането на пари, финансирането на тероризма и организираната престъпност продължават да бъдат значителни проблеми, по които следва да се работи на равнището на Съюза. Надеждността, целостта и стабилността на системата за преводи на средства и доверието във финансовата система като цяло могат да бъдат сериозно застрашени от опитите на престъпниците и съучастниците им да прикрият произхода на приходите от престъпна дейност или да извършат преводи на средства за престъпна дейност или терористични цели.
- (2) За да улеснят престъпните си дейности, лицата, които изпират пари, и тези, които финансират тероризма, е вероятно да се възползват от свободата на движение на капитали в рамките на интегрираната финансова зона на Съюза, освен ако не се приемат определени координирани мерки на равнището на Съюза. Международното сътрудничество в рамките на Специалната група за финансови действия (FATF) и глобалното прилагане на нейните препоръки целят предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма чрез преводи на средства.
- (3) Поради мащаба на действието, което трябва да се предприеме, Съюзът следва да гарантира, че Международните стандарти за борба с изпирането на пари и с финансирането на терористични дейности и разпространението на

⁽¹⁾ ОВ С 166, 12.6.2013 г., стр. 2.⁽²⁾ ОВ С 271, 19.9.2013 г., стр. 31.⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 11 март 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 20 април 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 20 май 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

оръжия за масово унищожение, приети от FATF на 16 февруари 2012 г. („ревизираните препоръки на FATF“), и по-специално Препоръка 16 на FATF относно електронните преводи („Препоръка 16 на FATF“) и ревизирани тълкувателни бележки за прилагането ѝ се изпълняват по еднакъв начин в Съюза, и по-специално че няма дискриминация или несъответствия между националните плащания в рамките на една държава членка, от една страна, и презграничните плащания между държавите членки, от друга страна. Некоординираните самостоятелни действия от страна на държавите членки в областта на презграничните преводи на средства биха могли да имат сериозно отражение върху гладкото функциониране на платежните системи на равнището на Съюза, а оттам и да навредят на вътрешния пазар в областта на финансовите услуги.

- (4) За да се засили последователният подход в международен контекст и да се подобри ефективността на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, бъдещите действия на Съюза следва да вземат предвид развитието на международно равнище, а именно ревизираните препоръки на FATF.
- (5) Изпълнението и прилагането на настоящия регламент, включително на препоръка 16 на FATF, представлява значимо и ефективно средство за предотвратяване и борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (6) Настоящият регламент няма за цел да налага ненужна тежест или разходи върху доставчиците на платежни услуги или върху лицата, ползващи техните услуги. В този смисъл превантивният подход следва да бъде целенасочен и пропорционален и да зачита изцяло свободното движение на капитал, което е гарантирано на цялата територия на Съюза.
- (7) В преработената Стратегия на Съюза относно финансирането на тероризма от 17 юли 2008 г. („преработената стратегия“) беше подчертано, че трябва да се продължат усилията за предотвратяване на финансирането на тероризма и за контролиране на използването на собствени финансови средства от заподозрени терористи. Отчита се, че FATF се стреми постоянно да подобрява препоръките си и работи за общо разбиране за начина, по който следва да бъдат изпълнявани. В преработената стратегия се обръща внимание, че редовно се оценява изпълнението на ревизираните препоръки на FATF от всички членове на FATF и членовете на регионални органи от типа на FATF и че от тази гледна точка е важен общият подход при изпълнението от страна на държавите членки.
- (8) За да се предотврати финансирането на тероризма, бяха предприети мерки с цел замразяване на средствата и икономическите ресурси на някои лица, групи и образувания, включително регламенти (ЕО) № 2580/2001 ⁽¹⁾, (ЕО) № 881/2002 ⁽²⁾ и (ЕС) № 356/2010 ⁽³⁾ на Съвета. Със същата цел бяха предприети мерки за защита на финансовата система от насочването на средства и икономически ресурси за терористични цели. Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ съдържа редица такива мерки. Тези мерки обаче не предотвратяват напълно достъпа на терористи или други престъпници до платежните системи за прехвърляне на средствата им.
- (9) Пълната проследимост на преводите на средства може да бъде особено важно и ценно средство за предотвратяването, разкриването и разследването на изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и за прилагането на ограничителни мерки, по-специално тези, наложени с регламенти (ЕО) № 2580/2001, (ЕО) № 881/2002 и (ЕС) № 356/2010, и при пълно съответствие с регламентите на Съюза за изпълнение на тези мерки. Поради това, за да се осигури предаването на информация по платежната верига, е необходимо да се предвиди система, с която да се наложи задължение за доставчиците на платежни услуги да придружават преводите на средства с информация относно платеща и получателя.
- (10) Настоящият регламент следва да се прилага, без да се засягат ограничителните мерки, наложени с регламенти с правно основание член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), като регламенти (ЕО) № 2580/2001, (ЕО) № 881/2002 и (ЕС) № 356/2010, които могат да изискват от доставчиците на платежни услуги на платците и на получателите, както и от междинните доставчици на платежни услуги да предприемат съответни действия за замразяване на определени средства или да спазват специфични ограничения във връзка с определени преводи на средства.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 г. относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 70).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 г. за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с мрежата на Ал Кайда (ОВ L 139, 29.5.2002 г., стр. 9).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 356/2010 на Съвета от 26 април 2010 г. за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени физически или юридически лица, образувания или органи предвид ситуацията в Сомалия (ОВ L 105, 27.4.2010 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета, и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (вж. страница 73 от настоящия брой на Официален вестник).

- (11) Настоящият регламент следва да се прилага, без да се засяга националното законодателство, с което се транспонира Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Например личните данни, събрани при прилагане на настоящия регламент, не следва да подлежат на по-нататъшна обработка по начин, който е несъвместим с Директива 95/46/ЕО. По-конкретно следва изрично да се забрани по-нататъшната обработка на лични данни за търговски цели. Всички държави членки признават борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма като въпрос от значим обществен интерес. Ето защо при прилагане на настоящия регламент предаването на лични данни на трети държави, които не гарантират достатъчна степен на защита в съответствие с член 25 от Директива 95/46/ЕО, следва да се разрешава в съответствие с член 26 от същата директива. Важно е доставчиците на платежни услуги, упражняващи дейност в различни юрисдикции с клонове или дъщерни предприятия, разположени извън Съюза, да не бъдат възпрепятствани да предават данни относно съмнителни транзакции в рамките на същата организация, при условие че те прилагат подходящи предпазни мерки. Наред с това доставчиците на платежни услуги на платеца и на получателя и междинните доставчици на платежни услуги следва да прилагат подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни от случайна загуба, промяна, непозволено разкриване или достъп.
- (12) Лицата, чиято дейност се ограничава до прехвърляне в електронен формат на информацията от документи на хартиен носител и които действат съгласно договор с доставчик на платежни услуги, както и лицата, които единствено предоставят на доставчици на платежни услуги системи за съобщения или други помощни системи за преводи на средства или системи за клиринг и сепълмент, не попадат в обхвата на настоящия регламент.
- (13) Преводи на средства, съответстващи на услугите, посочени в член 3, букви а) — м) и буква о) от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, не попадат в обхвата на настоящия регламент. Целесъобразно е също така да се изключат от обхвата на настоящия регламент преводите на средства, които носят малък риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма. Такива изключения следва да обхващат платежни карти, инструменти за електронни пари, мобилни телефони или други цифрови устройства или информационно-технологични устройства, предплатени или заплатени след използването им, които имат подобни характеристики, когато те се използват единствено за закупуване на стоки или услуги и номерът на картата, инструмента или устройството придружава всички преводи. Въпреки това в обхвата на настоящия регламент попада използването на платежна карта, инструмент за електронни пари, мобилен телефон или каквото и да е друго цифрово или информационно-технологично устройство с подобни характеристики, предплатено или заплатено след използването му, с оглед извършването на преводи на средства между граждани. Освен това теплене на пари от терминални устройства, плащане на данъци, глоби или други налози, преводи на средства, осъществявани чрез обмен на дематериализирани чекове, включително електронни чекове или мениителници, и преводи на средства, при които платецът и получателят са доставчици на платежни услуги и действат от свое име, следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент.
- (14) С оглед на специфичните характеристики на националните платежни системи и при условие че във всеки един момент е възможно да се проследи преводът на средства до платеца, държавите членки следва да разполагат с възможността да изключват от приложното поле на настоящия регламент определени национални преводи на средства с ниска стойност, включително електронните джиро-плащания, използвани за закупуване на стоки или услуги.
- (15) Доставчиците на платежни услуги следва да гарантират, че не липсва информация относно платеца и получателя или че тя не е непълна.
- (16) С цел да не се наруши ефективността на платежните системи и да се намери балансът между риска за увеличаване на незаконните трансакции в резултат от налагането на свръхстроги изисквания за идентификация и терористичната заплаха, която може да е налице при малки преводи на средства, задължението за проверка на точността на информацията относно платеца или получателя при извършване на преводи на средства, в случай че такава все още не е била извършена, следва да се наложи само по отношение на отделни преводи на средства, които надхвърлят 1 000 EUR, освен ако преводът изглежда свързан с други преводи на средства, чиято обща стойност надвишава 1 000 EUR, средствата са били получени или изплатени в брой или под формата на анонимни електронни пари или когато съществуват основателни причини за подозрение за изпиране на пари или финансиране на тероризма.
- (17) По отношение на преводите на средства, при които проверката се счита за извършена, не следва да се изисква от доставчиците на платежни услуги да проверяват информацията относно платеца или получателя, придружаваща всеки превод на средства, при условие че са изпълнени задълженията, установени в Директива (ЕС) 2015/849.

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽²⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1).

- (18) С оглед на законодателните актове на Съюза във връзка с платежните услуги, а именно Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и Директива 2007/64/ЕО, следва да е достатъчно да се предвиди преводите на средства в Съюза да бъдат придружавани само от опростена информация, като напр. номера(ата) на платежната(ите) сметка(и) или от уникален идентификатор на трансакцията.
- (19) За да могат органите на трети държави, отговарящи за борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма, да установяват източника на средствата, използвани за тези цели, преводите на средства от Съюза към лица извън него следва да съдържат пълната информация относно платеща и получателя. На тези органи следва да се предоставя достъп до пълната информация относно платеща и получателя само за целите на предотвратяване, разкриване и разследване на изпиране на пари и финансиране на тероризма.
- (20) Органите на държавите членки, които отговарят за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и съответните съдебни и правоприлагащи органи в държавите членки следва да засилят сътрудничеството помежду си и със съответните органи на третите държави, в това число органи в развиващите се страни, за да се постигне по-голяма прозрачност, да се засили допълнително обменът на информация и да се укрепят най-добрите практики.
- (21) По отношение на преводите на средства от един платец до няколко получатели под формата на поредица, съдържаща отделни преводи от Съюза за лица извън него, следва да се предвиди тези отделни преводи да съдържат само номера на платежната сметка на платеща или уникалния идентификатор на трансакцията, както и пълната информация относно получателя, при условие че поредицата от преводи на средства съдържа пълната информация относно платеща, чиято точност е проверена, и пълната информация относно получателя, която е напълно проследима.
- (22) За да се проверява дали изискваната информация относно платеща и получателя придружава преводите на средства и за да се помогне при разкриването на съмнителните трансакции, доставчикът на платежни услуги на получателя и междинният доставчик на платежни услуги следва да разполагат с ефективни процедури за откриване на случаите на липсваща или непълна информация относно платеща и получателя. Тези процедури следва да включват последващо проследяване или проследяване в реално време, когато това е целесъобразно. Компетентните органи следва да гарантират, че доставчиците на платежни услуги включват изискваната информация за трансакцията в електронния превод или в свързано съобщение по платежната верига.
- (23) Предвид потенциалната заплаха от изпиране на пари и финансиране на тероризма, която представляват анонимните преводи, е целесъобразно да се предвиди доставчиците на платежни услуги да изискват информация относно платеща и получателя. В съответствие с основания на анализ на риска подход, разработен от FATF, е уместно да се набележат сферите с по-висок и по-нисък риск, за да се установи по-добре рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Съответно доставчикът на платежни услуги на получателя и междинният доставчик на платежни услуги следва да разполагат с ефективни процедури, основани на риска, които се прилагат в случаите, когато за даден превод на средства липсва изискваната информация относно платеща или получателя, за да им се даде възможност да решат дали да изпълнят, откажат или спрат извършването на този превод на средства, както и за да се набележат необходимите последващи действия.
- (24) Доставчикът на платежни услуги на получателя и междинният доставчик на платежни услуги следва да бъдат особено внимателни при оценка на рисковете, когато разберат, че липсва информация относно платеща или получателя или че тя е непълна, и следва да уведомяват компетентните органи за съмнителните трансакции в съответствие със задълженията за докладване, определени в Директива (ЕС) 2015/849 и в националните мерки за транспониране на посочената директива.
- (25) Разпоредбите относно преводите на средства, във връзка с които липсва информация относно платеща или получателя или тази информация е непълна, се прилагат, без да се засягат задълженията на доставчиците на платежни услуги и междинните доставчици на платежни услуги да спрат и/или да откажат изпълнението на преводи на средства, с които се нарушава разпоредба на гражданското, административното или наказателното право.
- (26) С цел да се съдейства на доставчиците на платежни услуги да въведат ефективни процедури за откриване на случаи, при които те получават преводи на средства с липсваща или непълна информация за платеща или получателя, и да предприемат последващи действия, Европейският надзорен орган (Европейският банков орган)

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно презграничните плащания в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2560/2001 (ОВ L 266, 9.10.2009 г., стр. 11).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).

(ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, Европейският надзорен орган (Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, и Европейският надзорен орган (Европейският орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ следва да издадат насоки.

- (27) За да се даде възможност за бързи действия в борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, доставчиците на платежни услуги следва да отговарят веднага на исканията за информация относно платеща и получателя, които отправят органите, отговарящи за борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма в държавата членка, в която тези доставчици на платежни услуги са установени.
- (28) Броят на работните дни в държавата членка на доставчика на платежни услуги на платеща е определящ за броя на дните, в които трябва да се даде отговор на искане за информация относно платеща.
- (29) Тъй като в наказателните разследвания може да не е възможно съответната необходима информация или съответните участващи в трансакцията лица да бъдат установени в продължение на много месеци или дори години след първоначалния превод на средства и за да се осигури достъп до основните доказателства при разследванията, е целесъобразно да се изисква от доставчиците на платежни услуги да съхраняват за определен срок информация относно платеща и получателя за целите на предотвратяването, разкриването и разследването на изпиране на пари и финансиране на тероризма. Този срок следва да е ограничен до пет години, след което всички лични данни следва да се заличат, освен ако в националното право не е предвидено друго. Ако е необходимо за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на изпиране на пари или финансиране на тероризма и след оценка на необходимостта и пропорционалността на мярката, държавите членки следва да разполагат с възможност да разрешават или изискват съхраняването на информация за допълнителен срок, който не надвишава пет години, и без да се засяга националното наказателно право относно доказателствата, които се прилагат в хода на наказателни разследвания и съдебни производства.
- (30) С оглед спазването на настоящия регламент и в съответствие със съобщението на Комисията от 9 декември 2010 г., озаглавено „По-строги наказателни разпоредби за сектора на финансовите услуги“, следва да се дадат повече правомощия на компетентните органи да приемат надзорни мерки и да налагат санкции. Следва да се предвидят административни санкции и мерки и предвид значението, което има борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, държавите членки следва да определят санкции и мерки, които са ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите членки следва да уведомят за това Комисията и Съвместния комитет на ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП (ЕНО).
- (31) За да се осигурят еднакви условия за прилагане на глава V от настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾.
- (32) Редица държави и територии, които не са част от територията на Съюза, са в паричен съюз с държава членка, съставляват част от валутната зона на държава членка или са подписали парична конвенция със Съюза, представляван от държава членка, и техните доставчици на платежни услуги участват пряко или непряко в платежните и сѐтълмент системи на тази държава членка. За да се избегне прилагането на настоящия регламент към преводите на средства между съответните държави членки и тези държави или територии, което би имало значително отрицателно отражение върху икономиките на тези държави или територии, е целесъобразно да се предвиди възможността тези преводи на средства да бъдат третираны като преводи на средства в рамките на съответните държави членки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (33) Предвид броя на измененията, които съгласно настоящия регламент би трябвало да се внесат в Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, посоченият регламент следва да се отмени за постигане на яснота.
- (34) Доколкото целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата или последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (35) С настоящия регламент се зачитат основните права и принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно правото на зачитане на личния и семейния живот (член 7), правото на защита на личните данни (член 8), правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес (член 47) и принципа *ne bis in idem*.
- (36) За да се гарантира гладкото въвеждане на рамката за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, е целесъобразно датата на прилагане на настоящия регламент да съвпада с крайния срок за транспониране на Директива (ЕС) 2015/849.
- (37) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на 4 юли 2013 г. ⁽³⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват правила във връзка с информацията относно платеща и получателя, придружаваща преводи на средства във всякаква валута за целите на предотвратяване, разкриване и разследване на изпиране на пари или финансиране на тероризма, когато поне един от доставчиците на платежни услуги, участващ в превода на средства, е установен в Съюза.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за преводи на средства във всякаква валута, които се изпращат или получават от доставчик на платежни услуги или междинен доставчик на платежни услуги, установен в Съюза.
2. Настоящият регламент не се прилага за услугите, изброени в член 3, букви а) — м) и о) от Директива 2007/64/ЕО.
3. Настоящият регламент не се прилага за преводи на средства, извършени чрез платежна карта, инструмент за електронни пари, мобилен телефон или каквото и да е друго цифрово или информационно-технологично устройство с подобни характеристики, предплатено или заплатено след използването му, когато са изпълнени следните условия:
 - а) картата, инструментът или устройството се използва единствено за заплащане на стоки или услуги; и
 - б) номерът на съответната карта, инструмент или устройство придружава всички преводи в резултат на трансакцията.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. относно информацията за платеща, придружаваща парични преводи (ОВ L 345, 8.12.2006 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ С 32, 4.2.2014 г., стр. 9.

Въпреки това настоящият регламент се прилага за преводите на средства между граждани, когато се използва платежна карта, инструмент за електронни пари, мобилен телефон или каквото и да е друго цифрово или информационно-технологично устройство с подобни характеристики, предплатено или заплатено след използването му.

4. Настоящият регламент не се прилага за лица, единствената дейност на които е прехвърляне в електронен формат на информацията от документи на хартиен носител и които извършват това съгласно договор с доставчик на платежни услуги, или към лица, единствената дейност на които е предоставяне на системи за съобщения или други помощни системи за преводи на средства или системи за клиринг и сетълмент на доставчици на платежни услуги.

Настоящият регламент не се прилага към преводи на средства:

- а) при които се изисква платецът да изтегли пари в брой от своя собствена платежна сметка;
 - б) при които средствата се превеждат на публичен орган за плащане на данъци, глоби или други налози в държава членка;
 - в) при които платецът и получателят са доставчици на платежни услуги, които действат от свое име;
 - г) които се осъществяват чрез обмен на дематериализирани чекове, включително електронни чекове.
5. Дадена държава членка може да реши да не прилага настоящия регламент за преводи на средства на своя територия на платежна сметка на получател, която позволява плащане единствено за доставка на стоки или услуги, когато е изпълнено всяко от следните условия:
- а) спрямо доставчика на платежни услуги на получателя се прилага Директива (ЕС) 2015/849;
 - б) доставчикът на платежни услуги на получателя е в състояние посредством уникален идентификатор на трансакцията да проследи чрез получателя превод на средства от лице, което има споразумение с получателя за доставка на стоки или услуги;
 - в) размерът на превода на средства не надхвърля 1 000 EUR.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „финансиране на тероризма“ означава финансиране на тероризма съгласно определението в член 1, параграф 5 от Директива (ЕС) 2015/849;
- 2) „изпиране на пари“ означава дейностите във връзка с изпирането на пари, посочени в член 1, параграфи 3 и 4 от Директива (ЕС) 2015/849;
- 3) „платец“ означава лице, което е титуляр на платежна сметка и разрешава превод на средства от тази платежна сметка или, когато такава липсва, лицето, което дава нареждане за превод на средства;
- 4) „получател“ означава лице, определено като получател на превода на средства;
- 5) „доставчик на платежни услуги“ означава категориите доставчици на платежни услуги, посочени в член 1, параграф 1 от Директива 2007/64/ЕО, физическите или юридическите лица, ползващи се от освобождаването съгласно член 26 от същата директива, и юридическите лица, ползващи се от освобождаването съгласно член 9 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, които предлагат услуги за преводи на средства;
- (6) „междинен доставчик на платежни услуги“ означава доставчик на платежни услуги, който не е доставчик на платежни услуги на платеца или на получателя и който получава и изпраща превод на средства от името на доставчика на платежни услуги на платеца или на получателя, или от името на друг междинен доставчик на платежни услуги;
- (7) „платежна сметка“ означава платежна сметка съгласно определението в член 4, точка 14 от Директива 2007/64/ЕО;
- (8) „средства“ означава средствата съгласно определението в член 4, точка 15 от Директива 2007/64/ЕО;

⁽¹⁾ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

- (9) „превод на средства“ означава всяка трансакция, поне част от която се извършва по електронен път от името на платец чрез доставчик на платежни услуги, за да може получателят да получи паричните средства чрез доставчик на платежни услуги, независимо дали платецът и получателят са едно и също лице и независимо дали доставчикът на платежни услуги на платца и този на получателя са едно и също лице, включително:
- а) кредитен превод съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 260/2012;
 - б) директен дебит съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) № 260/2012;
 - в) наличен паричен превод съгласно определението в член 4, точка 13 от Директива 2007/64/ЕО, независимо дали е национален или презграничен;
 - г) превод, извършен чрез платежна карта, инструмент за електронни пари, мобилен телефон или каквото и да е друго цифрово или информационно-технологично устройство с подобни характеристики, предплатено или заплатено след използването му;
- 10) „поревица от преводи на средства“ означава група от няколко отделни превода на средства, които са групирани за изпращане;
- 11) „уникален идентификатор на трансакцията“ означава комбинация от букви, цифри или символи, която е определена от доставчика на платежни услуги в съответствие с протоколите на платежните и сѐтълмент системи или системите за съобщения, използвани за превода на средства, и която дава възможност за проследяване на трансакцията до платца и получателя;
- 12) „превод на средства между граждани“ означава трансакция между физически лица, които в качеството на потребители действат с цел, различна от тяхното занятие, професионална или стопанска дейност.

ГЛАВА II

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ДОСТАВЧИЦИТЕ НА ПЛАТЕЖНИ УСЛУГИ

РАЗДЕЛ 1

Задължения на доставчика на платежни услуги на платца

Член 4

Информация, придружаваща преводите на средства

1. Доставчикът на платежни услуги на платца гарантира, че преводите на средства се придружават от следната информация относно платца:
 - а) името на платца;
 - б) номера на платежната сметка на платца; и
 - в) адреса на платца, номера на официалния личен документ; клиентския идентификационен номер или датата и мястото на раждане.
2. Доставчикът на платежни услуги на платца гарантира, че преводът на средства се придружава от следната информация относно получателя:
 - а) името на получателя; и
 - б) номера на платежната сметка на получателя.
3. Чрез дерогация от параграф 1, буква б) и параграф 2, буква б), когато преводът не се извършва от или към платежна сметка, доставчикът на платежни услуги на платца гарантира, че преводът на средства се придружава от уникален идентификатор на трансакцията вместо номер(а) на платежната(ите) сметка(и).
4. Преди превеждане на средствата доставчикът на платежни услуги на платца проверява точността на информацията, посочена в параграф 1, въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник.
5. Проверката, посочена в параграф 4, се счита за извършена, когато:
 - а) идентичността на платца е проверена в съответствие с член 13 от Директива (ЕС) 2015/849 и получената при тази проверка информация се съхранява съгласно член 40 от същата директива; или
 - б) член 14, параграф 5 от Директива (ЕС) 2015/849 се прилага към платца.

6. Без да се засягат дерогациите, предвидени в членове 5 и 6, доставчикът на платежни услуги на платеца не извършва каквото и да е превод на средства, преди да се увери, че настоящият член е изцяло спазен.

Член 5

Преводи на средства в рамките на Съюза

1. Чрез дерогация от член 4, параграфи 1 и 2, когато всички доставчици на платежни услуги, участващи във веригата на платежната операция, са установени в Съюза, преводите на средства се придружават най-малко от номерата на платежните сметки на платеца и на получателя или, когато се прилага член 4, параграф 3, от уникалния идентификатор на трансакцията, без при това да се засягат изискванията за предоставяне на информация, приложими в съответните случаи съгласно Регламент (ЕС) № 260/2012.

2. Независимо от параграф 1, в срок до три работни дни от получаване на искане за информация от доставчика на платежни услуги на получателя или от междинния доставчик на платежни услуги доставчикът на платежни услуги на платеца предоставя следната информация:

- а) за преводи на средства в размер, по-голям от 1 000 EUR — независимо дали тези преводи са извършени с една трансакция или с няколко трансакции, които изглеждат свързани, информацията относно платеца или получателя в съответствие с член 4;
- б) за преводи на средства в размер, не по-голям от 1 000 EUR и за които няма данни да са свързани с други преводи на средства, които заедно с въпросния превод надхвърлят сумата от 1 000 EUR — най-малко:
 - i) имената на платеца и на получателя; и
 - ii) номерата на платежните сметки на платеца и на получателя или, когато се прилага член 4, параграф 3, уникалния идентификатор на трансакцията.

3. Чрез дерогация от член 4, параграф 4 при преводите на средства, посочени в параграф 2, буква б) от настоящия член, от доставчика на платежни услуги на платеца не се изисква да проверява информацията относно платеца, освен ако доставчикът на платежни услуги на платеца:

- а) е получил подлежащите на превод средства в брой или под формата на анонимни електронни пари; или
- б) има основателни причини за подозрение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм.

Член 6

Преводи на средства за лица извън Съюза

1. При поредица от преводи на средства от един платец, когато доставчиците на платежни услуги на получателите са установени извън Съюза, член 4, параграф 1 не се прилага към отделните преводи, групирани в поредицата, при условие че тя съдържа посочената в член 4, параграфи 1, 2 и 3 информация и че тази информация е била проверена съгласно член 4, параграфи 4 и 5, и че отделните преводи съдържат номера на платежната сметка на платеца или, когато се прилага член 4, параграф 3, уникалния идентификатор на трансакцията.

2. Чрез дерогация от член 4, параграф 1 и без да се засяга, когато е приложимо, изискването за предоставяне на информация в съответствие с Регламент (ЕС) № 260/2012, когато доставчикът на платежни услуги на получателя е установен извън Съюза, преводите на средства в размер, не по-голям от 1 000 EUR и за които няма данни да са свързани с други преводи на средства, които заедно с въпросния превод са в размер, по-голям от 1 000 EUR, се придружават най-малко от:

- а) имената на платеца и на получателя; и
- б) номерата на платежните сметки на платеца и на получателя или, когато се прилага член 4, параграф 3, уникалния идентификатор на трансакцията.

Чрез дерогация от член 4, параграф 4 от доставчика на платежни услуги на платеца не се изисква да проверява посочената в настоящия параграф информация относно получателя, освен ако доставчикът на платежни услуги на платеца:

- а) е получил подлежащите на превод средства в брой или под формата на анонимни електронни пари; или
- б) има основателни причини за подозрение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм.

РАЗДЕЛ 2

Задължения на доставчика на платежни услуги на получателя

Член 7

Установяване на липсваща информация относно платеца или получателя

1. Доставчикът на платежни услуги на получателя прилага ефективни процедури за установяване дали полетата, свързани с информацията относно платеца и получателя в системата за съобщения или платежната и сетълмент система, използвана за извършване на превода на средства, са били попълнени, като са използвани знаците или елементите, допустими в съответствие с правилата на тази система.
2. Доставчикът на платежни услуги на получателя прилага ефективни процедури, включително, ако е целесъобразно, последващо проследяване и проследяване в реално време, за да установи дали не липсва следната информация относно платеца или получателя:
 - а) за преводи на средства, когато доставчикът на платежни услуги на платеца е установен в Съюза — информацията, посочена в член 5;
 - б) за преводи на средства, когато доставчикът на платежни услуги на платеца е установен извън Съюза — информацията, посочена в член 4, параграфи 1 и 2;
 - в) за поредица от преводи на средства, когато доставчикът на платежни услуги на платеца е установен извън Съюза — информацията, посочена в член 4, параграфи 1 и 2 във връзка с поредицата от преводи на средства.
3. При преводи на средства в размер, по-голям от 1 000 EUR, независимо дали тези преводи са извършени с една трансакция или с няколко трансакции, които изглеждат свързани, преди да кредитира платежната сметка на получателя или преди да даде достъп до средствата на получателя, доставчикът на платежни услуги на получателя проверява точността на информацията относно получателя, посочен в параграф 2 от настоящия член, въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник, без да се засягат изискванията, предвидени в членове 69 и 70 от Директива 2007/64/ЕО.
4. При преводи на средства в размер, не по-голям от 1 000 EUR, за които няма данни да са свързани с други преводи на средства, които заедно с въпросния превод са в размер, по-голям от 1 000 EUR, от доставчика на платежни услуги на получателя не се изисква да проверява точността на информацията относно получателя, освен ако доставчикът на платежни услуги на получателя:
 - а) извършва изплащането на средствата в брой или под формата на анонимни електронни пари, или
 - б) има основателни причини за подозрение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм.
5. Проверката, посочена в параграфи 3 и 4, се счита за извършена, когато:
 - а) идентичността на получателя е проверена в съответствие с член 13 от Директива (ЕС) 2015/849 и получената при тази проверка информация се съхранява съгласно член 40 от същата директива; или
 - б) член 14, параграф 5 от Директива (ЕС) 2015/849 се прилага към платеца.

Член 8

Преводи на средства с липсваща или непълна информация относно платеца или получателя

1. Доставчикът на платежни услуги на получателя установява и прилага ефективни процедури, основани на анализа на риска, включително процедури на базата на отчитане на риска, посочена в член 13 от Директива (ЕС) 2015/849, за да установи дали трябва да се изпълни, откаже или спре извършването на превод на средства, при който липсва изискваната пълна информация за платеца и получателя, както и за да се набележат необходимите последващи действия.

Когато доставчикът на платежни услуги на получателя разбере при получаване на превод на средства, че информацията, посочена в член 4, параграф 1 или 2, член 5, параграф 1 или член 6, липсва или е непълна, или не е била попълнена, като се използват знаците или елементите, допустими в съответствие с правилата на системата за съобщения или платежната и сетълмент система, посочени в член 7, параграф 1, доставчикът на платежни услуги на получателя отказва извършването на превода или изисква пълната информация относно платеца и получателя преди или след като кредитира платежната сметка на получателя или даде на получателя достъп до средствата, при отчитане на риска.

2. Когато доставчик на платежни услуги неколкратно не предостави изискваната информация относно платеца или получателя, доставчикът на платежни услуги на получателя предприема мерки, които първоначално могат да включват предупреждения и определяне на срокове, преди да пристъпи към отказ на извършването на всякакви бъдещи преводи на средства от този доставчик на платежни услуги или ограничаване или прекратяване на деловите си отношения с този доставчик на платежни услуги.

Доставчикът на платежни услуги на получателя съобщава факта, че информацията не е предоставена, и предприетите действия на компетентния орган, отговарящ за контрола на спазването на разпоредбите за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Член 9

Оценка и уведомяване

Доставчикът на платежни услуги на получателя взема предвид факта, че липсва информация относно платеца или получателя, или че тя е непълна, когато преценява дали преводът на средства или която и да е свързана трансакция е съмнителна и дали за това трябва да се уведоми звеното за финансово разузнаване (ЗФР) в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.

РАЗДЕЛ 3

Задължения на междинните доставчици на платежни услуги

Член 10

Съхраняване на информацията относно платеца и получателя заедно с превода

Междинните доставчици на платежни услуги гарантират, че цялата информация, получена от тях относно платеца и получателя, която придружава превода на средства, се съхранява заедно с превода.

Член 11

Установяване на липсваща информация относно платеца или получателя

1. Междинният доставчик на платежни услуги прилага ефективни процедури, за да установи дали полетата, свързани с информацията относно платеца и получателя в системата за съобщения или платежната и сетълмент система, използвана за извършване на превода на средства, са били попълнени, като са използвани знаците или елементите, допустими в съответствие с правилата на системата.

2. Междинният доставчик на платежни услуги прилага ефективни процедури, включително, ако е целесъобразно, последващо проследяване и проследяване в реално време, за да установи дали не липсва следната информация относно платеца и получателя:

- а) за преводи на средства, когато доставчиците на платежни услуги на платеца и на получателя са установени в Съюза — информацията, посочена в член 5;
- б) за преводи на средства, когато доставчикът на платежни услуги на платеца или на получателя е установен извън Съюза — информацията, посочена в член 4, параграфи 1 и 2;
- в) за поредица от преводи на средства, когато доставчикът на платежни услуги на платеца или на получателя е установен извън Съюза — информацията, посочена в член 4, параграфи 1 и 2 във връзка с поредицата от преводи на средства.

Член 12

Преводи на средства с липсваща информация относно платеца или получателя

1. Междинният доставчик на платежни услуги установява ефективни процедури, основани на анализ на риска, за да се определи дали трябва да се изпълни, откаже или спре извършването на превод на средства, при който липсва изискваната информация за платеца и получателя, както и за да се предприемат необходимите последващи действия.

Когато междинният доставчик на платежни услуги разбере при получаване на превод на средства, че информацията, посочена в член 4, параграф 1 или 2, член 5, параграф 1 или член 6 липсва или не е била попълнена, като се използват знаците или елементите, които са допустими в съответствие с правилата на системата за съобщения или платежната и сетълмент система, посочени в член 7, параграф 1, той отказва извършването на превода или изисква информацията за платеца и получателя преди или след извършването на превода на средства при отчитане на риска.

2. Когато доставчик на платежни услуги неколккратно не предостави изискваната информация относно платеца или получателя, междинният доставчик на платежни услуги предприема мерки, които първоначално могат да включват предупреждения и определяне на срокове, преди да откаже извършването на всички бъдещи преводи на средства от този доставчик на платежни услуги или да ограничи или прекрати деловите си отношения с този доставчик на платежни услуги.

Междинният доставчик на платежни услуги съобщава факта, че информацията не е предоставена, и предприетите действия на компетентния орган, отговарящ за контрола на спазването на разпоредбите за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Член 13

Оценка и уведомяване

Междинният доставчик на платежни услуги взема предвид факта, че липсва информация относно платеца или получателя или че тя е непълна, когато преценява дали преводът на средства или която и да е свързана трансакция е съмнителна и дали за това трябва да се уведоми ЗФР в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.

ГЛАВА III

ИНФОРМАЦИЯ, ЗАЩИТА НА ДАННИ И СЪХРАНЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 14

Предоставяне на информация

Доставчиците на платежни услуги отговарят изчерпателно и своевременно, включително посредством централно звено за контакт в съответствие с член 45, параграф 9 от Директива (ЕС) 2015/849, когато такова звено за контакт е било определено, и в съответствие с процедурните изисквания, определени в националното право на държавата членка, в която са установени, единствено на запитвания, отправени от органите, отговарящи за предотвратяването и борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма във въпросната държава членка, във връзка с информацията, изисквана съгласно настоящия регламент.

Член 15

Защита на данните

1. По отношение на обработването на лични данни съгласно настоящия регламент се прилага Директива 95/46/ЕО, както е транспонирана в националното право. По отношение на обработването на лични данни, което съгласно настоящия регламент се осъществява от Комисията или от ЕНО, се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001.

2. Личните данни се обработват от доставчици на платежни услуги въз основа на настоящия регламент единствено за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма и не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Забранява се обработката на лични данни въз основа на настоящия регламент за търговски цели.

3. Доставчиците на платежни услуги предоставят на нови клиенти информацията, изисквана съгласно член 10 от Директива 95/46/ЕО, преди да установят делови отношения или да извършат случайна сделка. По-специално тази информация включва общо уведомление относно правните задължения на доставчика на платежни услуги по настоящия регламент при обработката на лични данни за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

4. Доставчиците на платежни услуги гарантират спазването на поверителността на обработваните данни.

Член 16

Съхраняване на информация

1. Информацията относно платеща и получателя не се съхранява за по-дълъг период от строго необходимия. Доставчиците на платежни услуги на платеща и на получателя съхраняват информацията по членове 4 — 7 за срок от пет години.
2. След изтичане на срока за съхранение, посочен в параграф 1, доставчиците на платежни услуги гарантират, че личните данни се заличават, освен ако не е предвидено друго в националното право, което определя обстоятелствата, при които доставчиците на платежни услуги могат или са длъжни да продължават да съхраняват данните. Държавите членки могат да разрешават или изискват съхраняване за по-дълъг срок само след като извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на такова по-нататъшно съхраняване и когато го считат за обосновано поради нуждата от предотвратяване, разкриване и разследване на случаи на изпиране на пари или финансиране на тероризма. Този допълнителен срок за съхраняване в никакъв случай не надвишава пет години.
3. Когато към 25 юни 2015 г. в дадена държава членка има висящи съдебни производства във връзка с предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на предполагаемо изпиране на пари или финансиране на тероризма, и за които доставчик на платежни услуги притежава информация или документи, свързани с тези висящи производства, доставчикът на платежни услуги може да съхранява тази информация и документи в съответствие с националното право за срок от пет години, считано от 25 юни 2015 г. Без да се засяга националното наказателно право във връзка с доказателствата, които се прилагат в хода на наказателни разследвания и съдебни производства, държавите членки могат да разрешават или изискват съхраняването на такава информация или документи за допълнителен срок от пет години, когато необходимостта и пропорционалността на такова по-нататъшно съхраняване е била установена за предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на предполагаемо изпиране на пари или финансиране на тероризма.

ГЛАВА IV

САНКЦИИ И МОНИТОРИНГ

Член 17

Административни санкции и мерки

1. Без да се засяга правото им да предвиждат и налагат наказателноправни санкции, държавите членки установяват правилата за административни санкции и мерки при нарушения на разпоредбите на настоящия регламент и предприемат всички необходими мерки за прилагането им. Предвидените санкции и мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи и са съгласувани със санкциите, установени в съответствие с глава VI, раздел 4 от Директива (ЕС) 2015/849.

Държавите членки могат да решат да не установяват правила за административни санкции или мерки за нарушения на разпоредбите на настоящия регламент, за които са предвидени наказателноправни санкции в тяхното национално право. В този случай държавите членки уведомяват Комисията за съответните разпоредби от наказателното право.

2. Държавите членки гарантират, че когато на доставчици на платежни услуги се налагат задължения, при извършване на нарушение на разпоредбите на настоящия регламент могат да се налагат санкции или мерки, съгласно националното право, на членовете на управителния орган и всички други физически лица, които съгласно националното право носят отговорност за нарушението.

3. До 26 юни 2017 г. държавите членки уведомяват Комисията и Съвместния комитет на ЕНО за правилата, посочени в параграф 1. Те незабавно уведомяват Комисията и Съвместния комитет на ЕНО и за всякакви последващи изменения на тези правила.

4. В съответствие с член 58, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/849 на компетентните органи се предоставят всички правомощия за упражняване на надзор и извършване на разследвания, необходими за изпълнението на техните функции. При упражняването на правомощията си за налагане на административни санкции и мерки компетентните органи си сътрудничат тясно с цел да се гарантира, че тези административни санкции или мерки осигуряват желаните резултат, и съгласуват действията си при презгранични случаи.

5. Държавите членки гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за нарушенията, посочени в член 18, извършени в тяхна полза от лице, което действа самостоятелно или като част от орган на юридическото лице и което заема ръководна длъжност в това юридическо лице, въз основа на което и да е от следните:

- а) правомощие да представлява юридическото лице;
- б) право да взема решения от името на юридическото лице; или
- в) право да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.

6. Държавите членки гарантират също, че юридическо лице може да бъде подвеждано под отговорност в случаите, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 5 от настоящия член, е направила възможно извършването на нарушение, посочено в член 18, в полза на същото юридическо лице от лице на негово подчинение.

7. Компетентните органи упражняват правомощията си за налагане на административни санкции и мерки в съответствие с настоящия регламент по следните начини:

- а) пряко;
- б) в сътрудничество с други органи;
- в) под тяхно ръководство, чрез делегиране на правомощия на тези органи;
- г) чрез отнасяне на въпросите пред компетентните съдебни органи.

За да упражняват правомощията си за налагане на административни санкции и мерки, компетентните органи поддържат тясно сътрудничество, за да се гарантира, че тези административни санкции или мерки имат желанния резултат и съгласуват действията си при работа по презгранични случаи.

Член 18

Специални разпоредби

Държавите членки гарантират, че техните административни санкции и мерки включват най-малко предвидените в член 59, параграфи 2 и 3 от Директива (ЕС) 2015/849 при следните нарушения на настоящия регламент:

- а) неколккратно и систематично непредоставяне от доставчик на платежни услуги на изискваната информация относно платеца и получателя, в нарушение на член 4, 5 или 6;
- б) неколккратно, систематично или грубо неспазване от доставчик на платежни услуги на задълженията за съхраняване на информация, в нарушение на член 16;
- в) неспазване от доставчик на платежни услуги на задължението за прилагане на ефективни стратегии и процедури, основани на анализ на риска, в нарушение на член 8 или 12;
- г) грубо неспазване от междинни доставчици на платежни услуги на задълженията съгласно член 11 или 12.

Член 19

Публикуване на санкциите и мерките

В съответствие с член 60, параграфи 1, 2 и 3 от Директива (ЕС) 2015/849 компетентните органи своевременно публикуват административните санкции и мерки, наложени в случаите, посочени в членове 17 и 18 от настоящия регламент, включително информацията относно вида и естеството на нарушението и идентичността на лицата, които са отговорни за него, ако това е необходимо и пропорционално след оценка на всеки отделен случай.

Член 20

Прилагане на санкциите и мерките от компетентните органи

1. При определяне на вида на административните санкции или мерки и размера на административната имуществена санкция компетентните органи вземат предвид всички обстоятелства от значение, включително обстоятелствата изброени в член 60, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/849.

2. По отношение на административните санкции и мерки, налагани в съответствие с настоящия регламент, се прилага член 62 от Директива (ЕС) 2015/849.

Член 21

Уведомяване за нарушения

1. Държавите членки създават ефективни механизми, за да насърчават уведомяването на компетентните органи за нарушения на настоящия регламент.

Тези механизми включват най-малко механизмите, посочени в член 61, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849.

2. Доставчиците на платежни услуги, в сътрудничество с компетентните органи, създават подходящи вътрешни процедури, по които техните служители или лица на сравними позиции да могат да уведомяват за нарушения по вътрешни канали по сигурен, независим, специален и анонимен начин, съобразно естеството и големината на съответния доставчик на платежни услуги.

Член 22

Мониторинг

1. Държавите членки изискват от компетентните органи да осъществяват ефективен мониторинг и да вземат необходимите мерки, за да осигурят спазването на настоящия регламент, както и да насърчават чрез ефективни механизми уведомяването на компетентните органи за нарушения на разпоредбите на настоящия регламент.
2. След като държавите членки са уведомили Комисията и Съвместния комитет на ЕНО за правилата, посочени в параграф 1 от настоящия член, в съответствие с член 17, параграф 3, Комисията изпраща на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на глава IV, особено по отношение на презграничните случаи.

ГЛАВА V

ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ПЪЛНОМОЩИЯ

Член 23

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета за предотвратяване на изпирането на пари и финансиране на тероризма („Комитета“). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

ГЛАВА VI

ДЕРОГАЦИИ

Член 24

Споразумения със страни и територии, които не са част от територията на Съюза

1. Комисията може да разреши на държава членка да сключи споразумение със страни или територии, които са извън териториалния обхват на ДЕС и ДФЕС, съгласно посоченото в член 355 от ДФЕС („съответната страна или територия“), като споразуменията съдържат дерогации от настоящия регламент, за да могат да се третираат преводите на средства между съответната страна или територия и дадената държава членка като преводи на средства в рамките на същата държава членка.

Тези споразумения могат да се разрешат само когато са изпълнени следните условия:

- а) съответната страна или територия е в паричен съюз с дадената държава членка, съставлява част от валутната зона на тази държава членка или е подписала парична конвенция със Съюза, представляван от държава членка;
- б) доставчиците на платежни услуги в съответната страна или територия участват пряко или непряко в платежните и сѐтълмент системи в същата държава членка, и
- в) съответната страна или територия изисква от доставчиците на платежни услуги под нейна юрисдикция да прилагат същите правила като тези, установени с настоящия регламент.

2. Дадена държава членка, която иска да сключи споразумение по параграф 1, изпраща искане до Комисията и ѝ предоставя цялата информация, необходима за оценката на искането.

3. След като Комисията получи такова искане, преводите на средства между тази държава членка и съответната страна или територия временно се третира като преводи на средства в рамките на тази държава членка, докато се вземе решение в съответствие с настоящия член.

4. Ако Комисията прецени в двумесечен срок от получаване на искането, че не разполага с цялата информация, необходима за оценката на искането, тя установява контакт със съответната държава членка и уточнява необходимата допълнителна информация.

5. В едномесечен срок след получаването на цялата информация, която счита за необходима за оценка на искането, Комисията уведомява съответно отправилата искането държава членка и изпраща копия на искането до останалите държави членки.

6. В тримесечен срок от уведомлението, посочено в параграф 5 от настоящия член, Комисията взема решение в съответствие с член 23, параграф 2 дали да разреши на съответната държава членка да сключи споразумението, което е предмет на искането.

Във всеки случай Комисията приема решението, посочено в първа алинея, в срок до 18 месеца след получаване на искането.

7. До 26 март 2017 г. държави членки, които в съответствие с Решение за изпълнение 2012/43/ЕС на Комисията ⁽¹⁾, Решение 2010/259/ЕС на Комисията ⁽²⁾, Решение 2009/853/ЕО на Комисията ⁽³⁾ или Решение 2008/982/ЕО на Комисията ⁽⁴⁾ са получили разрешение за сключване на споразумения със съответна държава или територия, предоставят на Комисията актуалната информация, която е необходима, за да се направи оценка по параграф 1, втора алинея, буква в).

В срок от три месеца от получаването ѝ Комисията разглежда предоставената информация, за да се увери, че съответната страна или територия изисква от доставчиците на платежни услуги под нейна юрисдикция да прилагат същите правила като тези, установени с настоящия регламент. Ако след разглеждане на информацията Комисията счита, че условието по параграф 1, втора алинея, буква в) вече не е изпълнено, тя отменя съответното решение на Комисията или решение за изпълнение на Комисията.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение 2012/43/ЕС на Комисията от 25 януари 2012 г. за даване на разрешение на Кралство Дания да сключи споразумения с Гренландия и Фарьорските острови за третиране на паричните преводи между Дания и всяка една от тези територии като парични преводи в рамките на Дания, съгласно Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 24, 27.1.2012 г., стр. 12).

⁽²⁾ Решение 2010/259/ЕС на Комисията от 4 май 2010 г. за разрешаване на Френската република да сключи споразумение с Княжество Монако за третиране на паричните преводи между Френската република и Княжество Монако като парични преводи в рамките на Френската република съгласно Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 112, 5.5.2010 г., стр. 23).

⁽³⁾ Решение 2009/853/ЕО на Комисията от 26 ноември 2009 г. а за упълномощаване на Франция да сключи споразумение със Сен Пиер и Микелон, Майот, Нова Каледония, Френска Полинезия и Уолис и Футуна за третиране на паричните преводи между Франция и всяка една от тези територии като парични преводи в рамките на Франция съгласно Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 312, 27.11.2009 г., стр. 71).

⁽⁴⁾ Решение 2008/982/ЕО на Комисията от 8 декември 2008 г. за упълномощаване на Обединеното кралство да сключи споразумение с департамент Джърси, департамент Гърнзи и остров Ман за третиране на паричните преводи между Обединеното кралство и всяка една от тези територии като парични преводи в рамките на Обединеното кралство съгласно Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 352, 31.12.2008 г., стр. 34).

Член 25

Насоки

До 26 юни 2017 г. ЕНО издават насоки, адресирани до компетентните органи и доставчиците на платежни услуги, в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010, относно мерките, които да се предприемат съобразно настоящия регламент, по-специално относно прилагането на членове 7, 8, 11 и 12.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 26

Отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006

Регламент (ЕО) № 1781/2006 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението.

Член 27

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 26 юни 2017 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 20 май 2015 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Регламент (ЕО) № 1781/2006	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2	Член 3
Член 3	Член 2
Член 4	Член 4, параграф 1
Член 5	Член 4
Член 6	Член 5
Член 7	Член 7
Член 8	Член 7
Член 9	Член 8
Член 10	Член 9
Член 11	Член 16
Член 12	Член 10
—	Член 11
—	Член 12
—	Член 13
Член 13	—
Член 14	Член 15
Член 15	Членове 17 — 22
Член 16	Член 23
Член 17	Член 24
Член 18	—
Член 19	—
—	Член 26
Член 20	Член 27

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/848 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 май 2015 година****относно производството по несъстоятелност****(преработен текст)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) На 12 декември 2012 г. Комисията прие доклад относно прилагането на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета ⁽³⁾. В доклада се стига до извода, че регламентът действа добре като цяло, но е желателно да се подобри прилагането на някои от разпоредбите му, с цел да се повиши ефективността при воденето на трансграничните производства по несъстоятелност. Тъй като посоченият регламент е бил изменен няколко пъти и трябва да се внесат още изменения, в интерес на яснотата той следва да бъде преработен.
- (2) Съюзът си е поставил за цел да създаде пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (3) Правилното функциониране на вътрешния пазар изисква трансграничните производства по несъстоятелност да действат ефикасно и ефективно. Приемането на настоящия регламент е необходимо за постигането на тази цел, която попада в обхвата на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси по смисъла на член 81 от Договора.
- (4) Дейностите на предприятията все по-често имат трансгранични последствия и поради това все повече се регламентират от правото на Съюза. Несъстоятелността на такива предприятия се отразява и на правилното функциониране на вътрешния пазар и поради това е необходим акт на Съюза, който да изисква координация на мерките, които трябва да се прилагат по отношение на имуществото на неплатежоспособния длъжник.
- (5) С оглед на правилното функциониране на вътрешния пазар е необходимо да се избягват стимулите за страните да прехвърлят активи или съдебни производства от една държава членка в друга, с цел да са в по-благоприятно правно положение във вреда на кредиторите на несъстоятелността (т.нар. „forum shopping“).
- (6) Настоящият регламент следва да включва разпоредби, които регламентират компетентността за образуване на производства по несъстоятелност и действия, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него. Настоящият регламент следва да съдържа също разпоредби относно признаването и изпълнението на съдебни решения, постановени в рамките на такива производства, както и разпоредби относно приложимото право по отношение на производствата по несъстоятелност. Освен това настоящият регламент следва да установи правила относно координирането на производствата по несъстоятелност, които се отнасят за един и същ длъжник или за няколко членове на една и съща група дружества.
- (7) Банкрутът, производствата, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордатите и аналогичните производства и действията, свързани с такива производства, са изключени от обхвата на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾. Посочените производства следва да бъдат обхванати от настоящия регламент. При тълкуването на настоящия регламент следва да се запълват, доколкото е възможно, нормативните празноти между двата инструмента. Въпреки това фактът, че дадено национално производство не е включено в списъка в приложение А към настоящия регламент, не следва да означава, че това производство е включено в обхвата на Регламент (ЕС) № 1215/2012.

⁽¹⁾ ОВ С 271, 19.9.2013 г., стр. 55.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 5 февруари 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 12 март 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 20 май 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

- (8) За постигането на целта, свързана с подобряването и ускоряването на производствата по несъстоятелност с трансгранични последици, е необходимо и уместно разпоредбите за компетентността, признаването на съдебни решения и приложимото право в тази област да бъдат включени в един правен акт на Съюза, който да бъде задължителен и пряко приложим в държавите членки.
- (9) Настоящият регламент следва да се прилага към производствата по несъстоятелност, които отговарят на условията, посочени в него, независимо дали длъжникът е физическо или юридическо лице, търговец или частно лице. Тези производства по несъстоятелност са изчерпателно изброени в приложение А. По отношение на националните производства, които се съдържат в приложение А, настоящият регламент следва да се прилага, без съдилищата на друга държава членка да разглеждат допълнително дали са изпълнени условията, посочени в настоящия регламент. Националните производства по несъстоятелност, които не са включени в списъка в приложение А, не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент.
- (10) Обхватът на настоящия регламент следва да бъде разширен, така че да обхване производствата, които насърчават спасяването на икономически жизнеспособни, но изпитващи трудности дружества и които дават втори шанс на предприемачите. Той следва да обхване по-специално производствата, предвиждащи оздравяване на длъжника на етап, когато само съществува вероятност от несъстоятелност, и производствата, при които длъжникът изцяло или частично запазва контрол върху своите активи и дейности. Той следва да обхване и производствата за погасяване на задължения или уреждане на дългове по отношение на потребители и на самостоятелно заети лица, например чрез намаляване на сумата, която да бъде изплатена от длъжника, или удължаване на определения на длъжника срок за плащане. Тъй като тези производства не водят непременно до назначаването на синдик, те следва да бъдат обхванати от настоящия регламент, ако се извършват под контрола или надзора на съда. В този контекст понятието „контрол“ следва да включва ситуации, при които съдът се намесва само въз основа на жалба, подадена от кредитор или други заинтересовани страни.
- (11) Настоящият регламент следва да се прилага и за производствата, при които се налага спиране на изпълнителните действия, предявени от индивидуални кредитори, когато тези действия биха могли да окажат неблагоприятно въздействие върху преговорите и да попречат на перспективите за оздравяване на стопанската дейност на длъжника. Такива производства следва да не бъдат във вреда на кредиторите на несъстоятелността и ако не може да бъде постигнато споразумение за план за оздравяване, следва да предхождат производствата, попадащи в обхвата на настоящия регламент.
- (12) Настоящият регламент следва да се прилага за производства, чието образуване се разгласява публично, за да могат кредиторите да узнаят за производствата и да предявят вземанията си, като по този начин се гарантира колективният характер на производствата, както и за да се даде възможност на кредиторите да оспорят компетентността на съда, образувал производствата.
- (13) В съответствие с това производствата по несъстоятелност с поверителен характер следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Макар че тези производства могат да бъдат от съществено значение в някои държави членки, поради техния поверителен характер е невъзможно кредитор или съд, който се намира в друга държава членка, да научи, че са образувани такива производства, поради което трудно може да се предвиди признаване на правните последици от такива производства на територията на целия Съюз.
- (14) Колективните производства, попадащи в обхвата на настоящия регламент, следва да включват всички или значителна част от кредиторите, на които длъжникът дължи всички неизплатени задължения или голям дял от тях, при условие че вземанията на кредиторите, които не участват в такова производство, не са засегнати. Следва също да бъдат обхванати производствата, в които участват само финансовите кредитори на даден длъжник. Производствата, които не включват всички кредитори на даден длъжник, следва да са производства, насочени към предприемане на спасителни мерки спрямо длъжника. Производствата, които водят до окончателно преустановяване на дейността на длъжника или до осребряване на имуществото му, следва да включват всички кредитори на длъжника. Освен това фактът, че при някои производства по несъстоятелност за физически лица определени категории вземания, като вземания за издръжка, се изключват от възможността за погасяване на задължения, не следва да означава, че тези производства не са колективни.
- (15) Настоящият регламент следва да се прилага и за производства, които съгласно правото на някои държави членки са образувани и за известно време провеждани като производства с временен или предварителен характер, преди съдът да постанови решение, което да потвърди продължаването на производството като стандартно производство. Освен че са обозначени като „временни“, тези производства следва да отговарят на всички други изисквания на настоящия регламент.
- (16) Настоящият регламент следва да се прилага за производствата, основани на правни норми относно несъстоятелността. Производствата обаче, които са основани на общото дружествено право, което не е предназначено изключително да разглежда състояния на неплатежоспособност, не следва да се считат за основани на правни норми относно несъстоятелността. По същия начин целта на уреждането на дълг не следва да включва специфични производства, при които се отписват дългове на физически лица с много ниски доходи и много ниска стойност на активите, при условие че този тип производства при никакви обстоятелства не предвиждат разплащане с кредитора.

- (17) Обхватът на настоящия регламент следва да бъде разширен и да включи производства, задействани в случаите, когато длъжникът е изправен пред нефинансови затруднения, при условие че тези затруднения пораждат действителна и сериозна заплата за настоящата или бъдещата способност на длъжника да плати задълженията си при настъпването на падежа им. Подходящата времева рамка за определянето на тази заплата може да се простира в период от няколко месеца или дори повече, за да се вземат предвид случаите, когато длъжникът е изправен пред нефинансови затруднения, представляващи заплата за статуса на неговата търговска дейност като рентабилно предприятие и в средносрочен план, за неговата ликвидност. Такъв може да е например случаят, ако длъжникът е загубил договор, който е от ключово значение за него.
- (18) Настоящият регламент не следва да засяга правилата относно възстановяването на държавни помощи от дружества в несъстоятелност по смисъла на тълкуването в съдебната практика на Съда на Европейския съюз.
- (19) Производства по несъстоятелност, които се отнасят до застрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други посредници, институции или предприятия, обхванати от Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и предприятията за колективно инвестиране следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент, тъй като те попадат в обхвата на специални режими и националните надзорни органи разполагат с широки правомощия за намеса.
- (20) Производства по несъстоятелност не включват непременно намесата на съдебен орган. Поради това терминът „съд“, който се използва в настоящия регламент, следва в някои разпоредби да се разбира в широк смисъл и да включва лице или орган, които са оправомощени по националното право да образуват производства по несъстоятелност. За целите на прилагането на настоящия регламент производства (включващи актовете и формалностите, определени от закона) следва не само да съответстват на разпоредбите на настоящия регламент, но и да са официално признати и да имат изпълнителна сила в държавата членка, в която е образувано производството по несъстоятелност.
- (21) Синдиците са определени в настоящия регламент и са изброени в приложение Б. Синдици, които са назначени без участието на съдебен орган, следва съгласно националното право да отговарят на необходимите регулаторни изисквания и да бъдат оправомощени да участват в производства по несъстоятелност. Националната регулаторна рамка следва да предвижда подходящи правила, уреждащи потенциалните конфликти на интереси.
- (22) Настоящият регламент отчита факта, че поради значителните различия между материалноправните норми, не е удобно на практика да се определи производство по несъстоятелност с универсален обхват за целия Съюз. В тази връзка прилагането без изключение на правото на държавата, в която е образувано производството, често би довело до трудности. Това е така например при широко различаващите се национални норми относно обезпечения, които съществуват в държавите членки. От друга страна, правата на предпочитително удовлетворение, от които се ползват някои кредитори в производството по несъстоятелност, в някои случаи са напълно различни. При следващия преглед на настоящия регламент ще трябва да се набележат допълнителни мерки за подобряване на правата на предпочитително удовлетворение на наетите лица на европейско равнище. Настоящият регламент следва да има предвид тази различна национална правна регламентация в два аспекта. От една страна, следва да се предвидят специални правила относно приложимото право при някои особено важни права и правни отношения (например вещни права и трудови договори). От друга страна, следва да се разрешат национални производства, които се отнасят само за имущество, което се намира в държавата, в която е образувано производството, наред с главното производство по несъстоятелност с универсален обхват.
- (23) Настоящият регламент дава възможност да се образува главно производство по несъстоятелност в държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника. Това производство има универсален обхват и цели включването на цялото имущество на длъжника. С цел защита на различните интереси, настоящият регламент дава възможност паралелно с главното производство по несъстоятелност да се образуват и вторични производства по несъстоятелност. Вторично производство по несъстоятелност може да се образува в държавата членка, в която длъжникът притежава предприятие. Действието на вторичното производство по несъстоятелност е ограничено до имуществото, което се намира в тази държава. Задължителните правила за координация с главното производство по несъстоятелност удовлетворяват изискването за единност на производството в Съюза.
- (24) Когато главното производство по несъстоятелност, засягащо юридическо лице или дружество, е образувано в държава членка, различна от държавата членка, където е седалището на това лице или дружество, следва да е възможно да се образува вторично производство по несъстоятелност в държавата членка, където се намира седалището, при условие че длъжникът извършва икономическа дейност с човешки ресурси и имуществени активи в тази държава, в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз.
- (25) Настоящият регламент се прилага само към производства по отношение на длъжник, чийто център на основните интереси се намира в Съюза.

⁽¹⁾ Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15).

- (26) Правилата относно компетентността, които се съдържат в настоящия регламент, определят само международната компетентност, т.е. посочват държавите членки, чиито съдилища могат да образуват производство по несъстоятелност. Териториалната компетентност в рамките на съответната държава членка следва да бъде определена в националното право.
- (27) Преди да образува производство по несъстоятелност компетентният съд следва да провери служебно дали центърът на основните интереси на длъжника или предприятието на длъжника попада действително в неговата териториална компетентност.
- (28) Когато се определя дали центърът на основните интереси на длъжника може да се удостовери от трети лица, следва да се отдели специално внимание на кредиторите и тяхното становище относно мястото на управление на интересите на длъжника. Това може да изисква, в случай на промяна в центъра на основните интереси, кредиторите да бъдат своевременно информирани за новото място, от което длъжникът провежда дейностите си, например като се обърне внимание на промяната в адреса в търговска кореспонденция или новото място се оповести публично чрез други подходящи средства.
- (29) Настоящият регламент следва да съдържа редица предпазни мерки, насочени към предотвратяване на търсенето на най-благоприятната правна система чрез злоупотреба или измама.
- (30) Във връзка с това презумпциите, че седалището, основното място на стопанска дейност и мястото на обичайно пребиваване са център на основните интереси, следва да бъдат оборими и съответният съд на държава членка следва да преценява внимателно дали центърът на основните интереси на длъжника се намира наистина в съответната държава членка. Когато става дума за дружество, тази презумпция следва да може да се обори, когато централното управление на дружеството се намира в държава членка, различна от тази, в която се намира седалището му, и когато чрез цялостна оценка на всички фактори от значение за случая бъде установено по начин, който може да се удостовери от трети лица, че действителният център на управление и контрол на дружеството и на управление на неговите интереси се намира в тази друга държава членка. Когато става дума за физическо лице, което не упражнява независима стопанска или професионална дейност, тази презумпция следва да може да се обори, например когато по-голямата част от активите на длъжника се намират извън територията на държавата членка на обичайното му пребиваване или когато може да се установи, че основната причина за преместването на длъжника е била да подаде искане за образуване на производство по несъстоятелност в новата юрисдикция и когато такова искане би накърнило съществено интересите на кредиторите, които са имали отношения с длъжника преди преместването.
- (31) Със същата цел за предотвратяване на търсенето на най-благоприятната правна система чрез злоупотреба или измама, презумпцията, че центърът на основните интереси е мястото на седалището, мястото на основна стопанска дейност на физическото лице или мястото на обичайно пребиваване на физическото лице, следва да не се прилага, когато съответно — в случай на дружество, юридическо лице или физическо лице, упражняващо независима стопанска или професионална дейност — длъжникът е преместил седалището или мястото на основна стопанска дейност в друга държава членка в рамките на период от три месеца преди искането за образуване на производство по несъстоятелност или — в случай на физическо лице, което не упражнява независима стопанска или професионална дейност — длъжникът е преместил мястото на обичайното си пребиваване в друга държава членка в рамките на период от шест месеца преди искането за образуване на производство по несъстоятелност.
- (32) При всяко положение, когато обстоятелствата по случая пораждат съмнения относно компетентността на съда, съдът следва да поиска длъжникът да представи допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си и когато това се допуска съгласно приложимото право към производството по несъстоятелност, да даде възможност на кредиторите на длъжника да представят своите становища по въпроса за компетентността.
- (33) В случаите, когато съдът, сезиран с искане за образуване на производство по несъстоятелност, установи, че центърът на основните интереси не се намира на неговата територия, той следва да не образува главно производство по несъстоятелност.
- (34) Освен това всеки кредитор на длъжника следва да разполага с ефективни средства за правна защита срещу решението за образуване на производството по несъстоятелност. Последниците от обжалването на решение за образуване на производство по несъстоятелност следва да бъдат уредени от националното право.
- (35) Съдилищата на държавата членка, на чиято територия са образувани производства по несъстоятелност, следва да бъдат компетентни да разглеждат и исковете, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него. Такива искове следва да включват отменителни искове срещу ответници в други държави членки и искове относно задължения, които възникват в хода на производството по несъстоятелност, като авансово плащане на разходите по производството. За сметка на това исковете за изпълнение на задължения по силата на договор, сключен от длъжника преди образуването на производството, не произтичат пряко от производството. Когато подобен иск е свързан с друг иск, чието основание се съдържа в общото гражданско или търговско право, синдикът следва да има възможност да предяви и двата иска пред съдилищата по местоживее на

ответника, ако смята, че е по-ефикасно исквете да се предявят пред този съд. Такъв би могъл да бъде случаят например когато синдикът иска да съчетае иск за гражданска отговорност на директор по силата на правото в областта на несъстоятелността с иск, чието правно основание се съдържа в дружественото право или в правото за общата извъндоговорна отговорност.

- (36) Компетентният съд за образуване на главното производство по несъстоятелност следва да може да постановява временни и обезпечителни мерки от момента на постъпването на молбата за образуване на производството. Обезпечителните мерки, които са постановени както преди, така и след началото на производството по несъстоятелност, са от съществена важност за гарантиране на ефективността на производството по несъстоятелност. Настоящият регламент следва да предвиди различни възможности в това отношение. От една страна, компетентният съд по главното производство по несъстоятелност следва също да може да постанови временни и обезпечителни мерки относно имуществото, което се намира на територията на други държави членки. От друга страна, синдик, назначен временно преди образуването на главното производство по несъстоятелност, следва да може да поиска в държавите членки, в които длъжникът притежава предприятия, да бъдат приложени обезпечителните мерки, които са предвидени в правото на тези държави членки.
- (37) Преди образуването на главното производство по несъстоятелност правото да се поиска образуването на производство по несъстоятелност в държавата членка, в която длъжникът притежава предприятие, следва да бъде ограничено до местните кредитори и публичните органи или до случаите, в които не може да се образува главно производство по несъстоятелност по правото на държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника. Причината за това ограничение е да се сведат само до абсолютно необходимо случаите, в които се искат частични производства преди главното производство по несъстоятелност.
- (38) След откриването на главното производство по несъстоятелност настоящият регламент не ограничава правото да се иска откриване на производство по несъстоятелност в държава членка, в която длъжникът притежава предприятие. Синдикът по главното производство по несъстоятелност или всяко друго лице, разполагащо с правомощия по националното право на тази държава членка, може да поиска образуването на вторично производство по несъстоятелност.
- (39) В настоящия регламент следва да се предвидят правила за локализиране на имуществото на длъжника, които следва да се прилагат, когато се определя кои активи могат да бъдат отнесени към главното или вторичното производство по несъстоятелност или към ситуации, включващи вещни права на трети лица. По-конкретно в настоящия регламент следва да се предвиди, че европейските патенти с единно действие, общностната търговска марка или други подобни права, например правната закрила на Общността на сортовете растения или промишления дизайн на Общността, следва да се включват само в главното производство по несъстоятелност.
- (40) Вторичното производство по несъстоятелност може освен да защитава местни интереси, да служи и за други цели. Например в случай че масата на несъстоятелността на длъжника е прекалено сложна за цялостно управление или когато разликите между съответните правни системи са толкова големи, че могат да произтичат трудности от разширяването на действието на закона на държавата, в която е образувано производството по несъстоятелност, до другите държави членки, в които се намира имущество на длъжника. По тази причина синдикът по главното производство по несъстоятелност може да поиска образуването на вторично производство по несъстоятелност, когато това е необходимо за ефективното управление на масата на несъстоятелността.
- (41) Вторичното производство по несъстоятелност може също така да затрудни ефикасното управление на масата на несъстоятелността. Поради това в настоящия регламент се определят две специфични ситуации, в които съдът, сезиран с молба за образуване на вторично производство по несъстоятелност, следва да може, по искане на синдика в главното производство по несъстоятелност, да отложи или да откаже образуването на такова производство.
- (42) На първо място, настоящият регламент предоставя на синдика в главното производство по несъстоятелност възможността да поеме задължение пред местните кредитори те да бъдат третирани така, сякаш вторичното производство по несъстоятелност е образувано. Поемането на такова задължение е подчинено на определени условия, посочени в настоящия регламент, и по-конкретно то трябва да бъде одобрено с квалифицирано мнозинство на местните кредитори. Когато е поето такова задължение, съдът, сезиран с искане за образуване на вторично производство по несъстоятелност, следва да може да отхвърли това искане, ако се е уверил, че поетото задължение осигурява адекватна защита на общите интереси на местните кредитори. При оценяването на тези интереси съдът следва да вземе под внимание факта, че поетото задължение е одобрено с квалифицирано мнозинство на местните кредитори.
- (43) За целите на поемането на задължение пред местните кредитори имуществото и правата, които се намират в държавата членка, в която длъжникът притежава предприятие, следва да формират подкатегория на масата на несъстоятелността, и при тяхното разпределение и при разпределението на приходите, получени от осребряването им, синдикът по главното производство по несъстоятелност следва да спазва правата на предпочитително удовлетворение, с които кредиторите биха се ползвали, ако вторичното производство по несъстоятелност е било образувано в тази държава членка.

- (44) Във връзка с одобряване на задължението следва да се прилага съобразно случая националното право. По-специално когато съгласно националното право правилата за гласуване за приемането на план за оздравяване изискват предварително одобрение на вземанията на кредиторите, тези вземания следва да се считат за одобрени за целите на гласуването на задължението. Когато по националното право съществуват различни процедури за одобряване на планове за оздравяване, държавите членки следва да посочат конкретната процедура, която да се прилага в този контекст.
- (45) На второ място, в настоящия регламент следва да се предвиди възможността съдът да спре временно образуването на вторично производство по несъстоятелност, когато по главното производство по несъстоятелност е било наложено спиране на индивидуалните производства за принудително изпълнение, с цел да се запази ефективността на спирането, постановено в главното производство по несъстоятелност. Съдът следва да може да постанови временното спиране, ако се е уверил, че са предприети подходящи мерки за защита на общите интереси на местните кредитори. В такъв случай всички кредитори, които могат да бъдат засегнати от изхода на преговорите по план за оздравяване, следва да бъдат информирани за преговорите и да им се позволи да участват в тях.
- (46) За да се гарантира ефективна защита на местните интереси, синдикът по главното производство по несъстоятелност следва да не може да осребрява или да премества по представляващ злоупотреба начин имущество, което се намира в държавата членка, в която е разположено дадено предприятие, по-специално с цел да осуети възможността за реално удовлетворяване на такива интереси, в случай че впоследствие се образува вторично производство по несъстоятелност.
- (47) Настоящият регламент не следва да пречат съдилищата на държавата членка, в която е образувано вторичното производство по несъстоятелност, да санкционират директорите на даден длъжник за нарушения на задълженията им, при условие че тези съдилища са компетентни да разглеждат подобни спорове съгласно националното право.
- (48) Главното производство по несъстоятелност и вторичните производства по несъстоятелност могат да допринесат за ефективното управление на масата на несъстоятелността на длъжника или за ефективното осребряване на цялото имущество, ако е налице надлежно сътрудничество между участниците във всички паралелни производства. Надлежното сътрудничество предполага различните синдици и сезираните съдилища да работят в тясно сътрудничество, по-специално като обменят достатъчно количество информация. За да се гарантира определящата роля на главното производство по несъстоятелност, на синдика по това производство следва да бъдат предоставени редица възможности да влияе върху висящите по същото време вторични производства по несъстоятелност. По-специално синдикът следва да може да предложи план за оздравяване или предпазен конкордат между длъжника и кредиторите, или да поиска спиране на осребряването на масата на несъстоятелността във вторичното производство по несъстоятелност. При осъществяване на сътрудничеството си синдиците и съдилищата следва да вземат предвид най-добрите практики за сътрудничество при трансгранични дела за несъстоятелност, установени в принципите и насоките относно комуникацията и сътрудничеството, приети от европейските и международните организации, работещи в сферата на правото в областта на несъстоятелността, и по-конкретно в съответните насоки, изготвени от Комисията по международно търговско право на Организацията на обединените нации (UNCITRAL).
- (49) Предвид това сътрудничество синдиците и съдилищата следва да могат да сключват споразумения и протоколи с цел улесняване на трансграничното сътрудничество на множество производства по несъстоятелност в различни държави членки по отношение на един и същ длъжник или членове на една и съща група дружества, когато това съответства на приложимите за всяко от производствата правила. Тези споразумения и протоколи могат да се различават по форма, която може да бъде писмена или устна, и обхват, който може да варира от общ до конкретен, и могат да бъдат сключвани от различни страни. В обикновените общи споразумения може да се подчертава необходимостта от тясно сътрудничество между страните, без да се разглеждат конкретни въпроси, докато с по-подробните, конкретни споразумения може да се създава рамка от принципи, уреждащи множеството производства по несъстоятелност, и те могат да бъдат одобрявани от участващите съдилища, когато националното право изисква това. Те могат да отразяват съгласието между страните да предприемат или да се въздържат от предприемане на определени стъпки или действия.
- (50) По същия начин съдилища на различни държави членки могат да си сътрудничат чрез координация при назначаването на синдици. В този контекст те могат да назначат един-единствен синдик за няколко производства по несъстоятелност по отношение на един и същ длъжник или за различни членове на група дружества, при условие че това е съвместимо с разпоредбите, приложими за всяко от производствата, по-конкретно с които и да е изисквания относно квалификацията и лиценза на синдика.
- (51) С настоящия регламент следва да се гарантира ефикасното управление на производствата по несъстоятелност, отнасящи се за различни дружества, които са част от дадена група дружества.

- (52) Когато са образувани производства по несъстоятелност за няколко дружества от една и съща група, между участниците в тези производства следва да се осъществява надлежно сътрудничество. Следователно по отношение на различните синдици и сезираните съдилища следва да е в сила подобно задължение за сътрудничество и комуникация помежду им, като задължението, наложено на синдиците и съдилищата по главното и вторичните производства по несъстоятелност, образувани срещу един и същ длъжник. Сътрудничеството между синдиците следва да не се осъществява в противоречие с интересите на кредиторите във всяко производство и следва да е насочено към намиране на решение, което да удовлетворява интересите на групата като цяло.
- (53) Въвеждането на правила относно производството по несъстоятелност на групи дружества следва да не ограничава възможността даден съд да образува производства по несъстоятелност срещу няколко дружества, принадлежащи към една и съща група, в една-единствена юрисдикция, ако смята, че центърът на основните интереси на тези дружества е в една и съща държава членка. В такива случаи съдът следва да може също да назначи, ако е подходящо, един и същи синдик по всички засегнати производства, при условие че това не противоречи на приложимите за тях правила.
- (54) С оглед на още по-доброто координиране на производството по несъстоятелност на членове на група дружества и за да се осигури възможност за координирано оздравяване на групата, настоящият регламент следва да въведе процесуални правила за координирането на производството по несъстоятелност на членове на група дружества. Това координиране следва да има за цел да гарантира ефективността на координацията, като същевременно се зачита самостоятелната правосубектност на всеки член на групата.
- (55) Синдикът, назначен в производство по несъстоятелност, образувано във връзка с член на група от дружества, следва да може да поиска образуването на координирано производство на групата. Преди да отправи такова искане обаче синдикът следва да получи необходимото разрешение, когато това се изисква от правото, приложимо към производството по несъстоятелност. В искането следва да са посочени съществени елементи на координирането, по-специално изложение на плана за координиране, кандидатура за лице, което да бъде определено като координатор и изложение на прогнозните разходи за координирането.
- (56) За да се гарантира доброволният характер на координираните производства на групи дружества, участващите синдици следва да могат да повдигат възражение срещу участието си в производствата в рамките на определен срок. За да могат участващите синдици да вземат информирано решение относно участието си в координирано производство на групата, те следва да бъдат информирани на ранен етап за съществени елементи на координирането. Същевременно синдик, който първоначално възражава срещу включването му в координирано производство на групата, следва да може впоследствие да поиска да участва в него. В този случай координаторът следва да вземе решение относно допустимостта на искането. Всички синдици, включително отправилите искането синдик, следва да бъдат информирани за решението на координатора и следва да имат възможност да оспорват това решение пред съда, който е образувал координираното производство на групата.
- (57) Координираните производства на групи дружества следва винаги да имат за цел да способстват за ефективността при воденето на производствата по несъстоятелност на членове на групата и като цяло да имат положително въздействие върху кредиторите. Поради това настоящият регламент следва да гарантира, че съдът, в който е внесено искането за координирано производство на група дружества, е направил оценка на тези критерии преди образуването на координирано производство на група дружества.
- (58) Разходите за координираните производства на групи дружества не следва да натежават спрямо преимуществата им. Ето защо е необходимо да се гарантира, че разходите по координирането и делът от тези разходи, който ще понесе всеки от членовете на групата, са уместни, пропорционални и разумни, и са определени в съответствие с националното право на държавата членка, в която е образувано координираното производство на групи дружества. Участващите синдици следва също да имат възможност да контролират тези разходи от началния стадий на производството. Когато това се изисква от националното право, за контролирането на разходите от начален стадий на производството може да е необходимо синдикът да получи одобрение от съд или комитет на кредитори.
- (59) Когато координаторът преценява, че изпълнението на задачите му налага значително увеличение на разходите в сравнение с първоначалните прогнозни разходи и във всеки случай, когато разходите надвишават 10 % от прогнозните разходи, координаторът следва да получи от съда, който е образувал координираното производство на групата, разрешение за превишаване на тези разходи. Преди да вземе решение, съдът, който е образувал координираното производство на групата, следва да даде на участващите синдици възможността да бъдат изслушани, за да им даде възможност да съобщат своите наблюдения относно уместността на искането на координатора.

- (60) За членове на група дружества, които не участват в координирано производство на група дружества, в настоящия регламент следва също да се предвиди алтернативен механизъм за постигане на координирано оздравяване на групата. Синдик, назначен по производство, отнасящо се до член на група от дружества, следва да може да поиска спиране на всяка мярка, свързана с осребряването на активите в производствата, образувани по отношение на други членове на групата, които не са предмет на координирано производство на група дружества. Такова спиране следва да може да бъде поискано само ако е представен план за оздравяване на членовете на съответната група, ако планът е в полза на кредиторите по производството, спрямо което е поискано спирането, и ако спирането е необходимо, за да се гарантира, че планът ще бъде изпълнен надлежно.
- (61) Настоящият регламент не следва да препятства държавите членки да установяват национални правила, които да допълват правилата за сътрудничество, комуникация и координация във връзка с несъстоятелността на членове на групите дружества, установени в настоящия регламент, при условие че обхватът на тези национални правила е ограничен в рамките на националната юрисдикция и че прилагането им не засяга ефективността на правилата, предвидени в настоящия регламент.
- (62) Установените в настоящия регламент правила относно сътрудничеството, комуникацията и координацията в рамките на производствата по несъстоятелност на членове на група дружества следва да се прилагат само доколкото производствата, отнасящи се за различни членове на една и съща група дружества, са образувани в повече от една държава членка.
- (63) Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в Съюза, следва да има право да предяви вземанията си срещу активите на длъжника във всяко висящо в рамките на Съюза производство по несъстоятелност. Това следва да се прилага и за данъчните и социалноосигурителните органи. Настоящият регламент не следва да препятства синдика да предявява вземания от името на определени групи кредитори, например наети лица, когато това е предвидено в националното право. Въпреки това, с цел равнопоставеност между кредиторите следва да се съгласува разпределението на приходите от осребряването на имуществото. Всеки кредитор следва да разполага с възможността да запази това, което е получил при производството по несъстоятелност, но следва да има право да участва в разпределението на цялото имущество, което се извършва в рамките на различно производство, само ако кредиторите от същия ред са получили същия дял от своите вземания.
- (64) От съществено значение е кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в Съюза, да бъдат информирани за образуването на производство по несъстоятелност, което се отнася за имуществото на длъжника им. За да се гарантира бързото предаване на информация на кредиторите, Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ следва да не се прилага в случаите, когато в настоящия регламент се говори за задължението за информиране на кредиторите. Използването на стандартни формуляри, които са на разположение на всички официални езици на институциите на Съюза, следва да улесни задачата на кредиторите при предявяване на вземания в производства, образувани в друга държава членка. Последните от представяне на стандартни формуляри с непълна информация следва да се уреждат от националното право.
- (65) Настоящият регламент следва да предвижда възможност за незабавно признаване на решенията за образуване, провеждане и приключване на производство по несъстоятелност, които попадат в неговия обхват, както и на решенията, които се намират в пряка връзка с това производство по несъстоятелност. Автоматично признаване следва да означава, че последиците от производство, което е извършено по правото на държавата членка, в която е образувано производството, пораждаат действие във всички останали държави членки. Признаването на решенията, които са постановени от съдилища на държавите членки, следва да се основава на принципа на взаимното доверие. В това отношение основанията за непризнаване следва да се сведат до необходимия минимум. Съгласно същия принцип следва да се разрешава и всеки възникнал спор, когато съдилищата на две държави членки претендират, че е в тяхната компетентност да образуват главно производство по несъстоятелност. Решението на съда, който първи е образувал производството, следва да бъде признато в останалите държави членки, без те да имат правото да подлагат на контрол това решение на съда.
- (66) Настоящият регламент следва да създаде, в рамките на материята, попадаща в неговия обхват, единни правила за случаите на стълкновение на закони, които да заменят, в рамките на обхвата им, националните норми на международното частно право. Доколкото не е предвидено друго, следва да се прилага правото на държавата членка, която е образувала производството (*lex concursus*). Това стълкновително правило следва да се прилага както към главното производство по несъстоятелност, така и към частичните производства. *Lex concursus* определя всички последици от производството по несъстоятелност, процесуални и материални, спрямо заинтересованите лица и съответните правоотношения. Това право урежда всички условия за образуването, провеждането и приключването на производството по несъстоятелност.
- (67) Автоматичното признаване на едно производство по несъстоятелност, към което по принцип се прилага правото на държавата членка, в която е образувано производството, може да влезе в конфликт с нормите, съгласно които се осъществяват сделките в други държави членки. За да бъдат защитени законните очаквания и сигурността на сделките в държавите членки, различни от тази, в която е образувано производството, следва да се предвидят редица изключения от общото правило.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

- (68) Налице е съществена необходимост при вещните права да се предвиди специална привръзка, която се отклонява от тази, препращаща към правото на държавата, в която е образувано производството, тъй като тези права са от голямо значение за отпускането на кредити. Поради това основаниято, валидността и обхвата на едно вещно право следва по принцип да се определят съгласно правото на държавата, в която се намира вещта, и да не се влияят от образуването на производство по несъстоятелност. Притежателят на вещното право следва да продължи да има възможността да предявява правото си за отделяне на даденото обезпечение или отделно удовлетворяване на вземането си от него. Когато имуществата са предмет на вещни права по *lex situs* на една държава членка, а главното производство по несъстоятелност е образувано в друга държава членка, синдикът по главното производство по несъстоятелност следва да има възможността да поиска образуването на вторично производство по несъстоятелност в юрисдикцията, в която възникват вещните права, при условие че длъжникът притежава предприятие в тази държава. Ако не се образува вторично производство по несъстоятелност, остатъкът от приходите от продажбата на имуществен обект, върху които съществуват вещни права, следва да се плати на синдика по главното производство по несъстоятелност.
- (69) С настоящия регламент се установяват няколко разпоредби, съгласно които съдът постановява спиране на образуването на производство или спиране на производство за принудително изпълнение. Всяко такова спиране следва да не засяга вещните права на кредиторите или на третите страни.
- (70) Ако правото на държавата, в която е образувано производството по несъстоятелност, не допуска прихващане на вземания, кредиторът въпреки това следва да има право на прихващане, ако последното е възможно съгласно правото, което е приложимо към вземането на неплатежоспособния длъжник. По този начин прихващането би придобило обезпечителна функция, която е основана на правни норми, на които съответният кредитор може да се позове в момента на възникване на вземането.
- (71) Съществува също специална необходимост от защита при системите на разплащане и финансовите пазари, например във връзка със споразуменията за затваряне на позиции и споразуменията за нетиране, предвидени в тези системи, както и при продажбата на ценни книжа и гаранциите, които се предоставят за такива сделки съгласно Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. За тези сделки единственото право, което е определящо, следва да бъде това, което се прилага за съответната система или пазар. Въпросното право има за цел да се избегне всякаква промяна в механизмите за плащане и сетълмент на сделките, предвидени и в системите на разплащане и на уреждане или на регулираните финансови пазари на държавите членки в случай на несъстоятелност на търговски партньор. Директива 98/26/ЕО съдържа специални разпоредби, които следва да имат предимство пред общите разпоредби, предвидени в настоящия регламент.
- (72) С оглед защитата на наетите лица и работните места, последиците от производството по несъстоятелност върху продължаването или прекратяването на трудовите правоотношения и върху правата и задълженията на всяка страна, които произтичат от тези правоотношения, следва да се определят от правото, което е приложимо към съответния трудов договор, в съответствие с общите правила за сътолновение на закони. Освен това в случаите, когато за прекратяването на трудов договор се изисква одобрението на съд или административен орган, държавата членка, в която се намира дадено предприятие на длъжника, следва да продължи да бъде компетентна да даде такова одобрение, дори когато в тази държава членка не е образувано производство по несъстоятелност. Всички други въпроси, които са свързани с правото по несъстоятелност, като например дали вземанията на наетите лица се гарантират от права на предпочитително удовлетворение и статутът, който могат да имат подобни права на предпочитително удовлетворение, следва да се решават съгласно правото на държавата членка, в която е образувано производство по несъстоятелност (главно или вторично), освен в случаите, когато е поето задължение да се избягват вторичните производства по несъстоятелност в съответствие с настоящия регламент.
- (73) Правото, приложимо относно последиците от производството по несъстоятелност върху висящ иск или висящо арбитражно производство във връзка с имуществен обект или право, което е част от масата на несъстоятелността на длъжника, следва да бъде правото на държавата членка, в която искът е висящ или в която се провежда арбитражното производство. Тази разпоредба обаче не следва да засяга националните правила относно признаването и изпълнението на арбитражни решения.
- (74) За да се отчетат специалните процесуални правила на съдебните системи в някои държави членки, следва да бъде осигурена гъвкавост относно някои правила на настоящия регламент. В съответствие с това позоваванията в настоящия регламент на уведомления, направени от съдебен орган на държава членка, следва да включват, когато процесуалните правила на държава членка изискват това, разпореждане на този съдебен орган, в което се постановява извършването на уведомление.
- (75) В интерес на търговския обмен основното съдържание на решението за образуване на производството следва да се публикува по искане на синдика в държава членка, различна от държавата на съда, който е постановил това решение. Ако в съответната държава членка има предприятие, публикуването следва да бъде задължително. И в двата случая обаче публикуването не следва да бъде условие за признаването на производство, което е образувано в друга държава членка.

⁽¹⁾ Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

- (76) С оглед подобряване на предоставянето на информация на съответните кредитори и съдилища и предотвратяване на образуването на паралелни производства по несъстоятелност, от държавите членки следва да се изисква да публикуват имащата отношение информация по трансгранични дела за несъстоятелност в публично достъпен електронен регистър. За да се улесни достъпът до тази информация за кредиторите и съдилищата с местоживее, съответно местонахождение, в други държави членки, в настоящия регламент следва да се предвиди свързване на регистрите по несъстоятелност чрез европейския портал за електронно правосъдие. Държавите членки следва да бъдат свободни да публикуват имаща отношение информация в няколко регистра, както и следва да бъде възможно свързването на повече от един регистър за държава членка.
- (77) В настоящия регламент следва да се определи минималното количество информация, което да бъде публикувано в регистрите по несъстоятелност. Държавите членки следва да не бъдат възпрепятствани да включват допълнителна информация. Когато длъжникът е физическо лице, в регистрите по несъстоятелност следва да се посочи единствено регистрационен номер, ако длъжникът упражнява независима стопанска или професионална дейност. Този регистрационен номер следва да се разбира като единният регистрационен номер на неговата независима стопанска или професионална дейност, публикуван в търговския регистър, ако има такъв.
- (78) Информацията относно определени аспекти на производството по несъстоятелност, например сроковете за предявяване на вземания или за обжалване на решения, е от съществено значение за кредиторите. Настоящият регламент обаче не следва да изисква от държавите членки да изчисляват тези срокове за всеки отделен случай. Държавите членки следва да могат да изпълняват задълженията си, като добавят към европейския портал за електронно правосъдие хиперлинкове с ясна информация относно критериите за изчисляването на тези срокове.
- (79) За да осигурят достатъчна защита на информацията относно физически лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност, държавите членки следва да могат да обвържат достъпа до тази информация с допълнителни критерии за търсене, например личния идентификационен номер на длъжника, адрес, дата на раждане или района на компетентния съд, или да го предоставят при определени условия, като искане към компетентен орган или проверка за наличието на законен интерес.
- (80) Държавите членки следва също да могат да не включват в регистрите си по несъстоятелност информация относно физически лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност. В тези случаи държавите членки следва да гарантират, че свързаната със случая информация е предоставена на кредиторите чрез индивидуално уведомяване и че вземанията на кредиторите, които не са получили информацията, не са засегнати от производството.
- (81) В някои случаи част от заинтересованите лица може да не знаят за образуването на производство по несъстоятелност и добросъвестно да действат по начин, който противоречи на новите обстоятелства. С цел да бъдат защитени лица, които поради незнание за образуването на производство в друга държава членка са извършили плащане към длъжника, вместо към синдика в другата държава членка, следва да се предвиди такова плащане да има действие на погасяване на задължението.
- (82) За да се гарантират еднакви условия за прилагане на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (83) Настоящият регламент защита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. Той се стреми по-конкретно към насърчаване на прилагането на членове 8, 17 и 47, които се отнасят съответно до защитата на личните данни, правото на собственост и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес.
- (84) При обработването на лични данни за целите на настоящия регламент се прилагат Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.
- (85) Настоящият регламент не засяга Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽²⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

- (86) Доколкото целта на настоящия регламент не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради създаването на правна рамка за правилно водене на трансграничните производства по несъстоятелност може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (87) В съответствие с член 3 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Обединеното кралство и Ирландия са нотифицирали желанието си да участват в приемането и в прилагането на настоящия регламент.
- (88) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (89) Беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на 27 март 2013 г. ⁽¹⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за публичните колективни производства, включително временните производства, чието правно основание се съдържа в правни норми относно несъстоятелността и при които с цел спасителни мерки, уреждане на дълг, оздравяване или ликвидация:

- а) цялото или част от имуществото на длъжник се включва в масата на несъстоятелността и се назначава синдик;
- б) имуществото и дейността на длъжник подлежат на съдебен контрол или надзор; или
- в) спиране на индивидуалните производства за принудително изпълнение се налага от съд или по силата на закона, за да се даде възможност за провеждането на преговори между длъжника и неговите кредитори, при условие че производствата, при които е наложено спирането, предвиждат подходящи мерки за защита на кредиторите на несъстоятелността, а в случай че не бъде постигнато споразумение, са предварителни по отношение на производствата, посочени в буква а) или б).

Когато производствата, посочени в настоящия параграф, могат да бъдат образувани в случаи, в които съществува само вероятност от неплатежоспособност, тяхната цел е да се избегне неплатежоспособността на длъжника или преустановяването на неговата стопанска дейност.

Производствата, посочени в настоящия параграф, са изброени в приложение А.

2. Настоящият регламент не се прилага за производствата, посочени в параграф 1, които засягат:

- а) застрахователни дружества;
- б) кредитни институции;
- в) инвестиционни посредници и други посредници, институции и предприятия, доколкото те са обхванати от Директива 2001/24/ЕО; или
- г) предприятия за колективно инвестиране.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

- 1) „колективни производства“ означава производства, които включват всички кредитори на длъжник или значителна част от тях, при условие че в последния случай производствата не засягат вземанията на кредитори, които не участват в тях;

⁽¹⁾ ОВ С 358, 7.12.2013 г., стр. 15.

- 2) „предприятия за колективно инвестиране“ означава предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), определени в Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и алтернативните инвестиционни фондове (АИФ), определени в Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
- 3) „длъжник, който е във владение на имуществото“ означава длъжник, по отношение на който е образувано производство по несъстоятелност, което не включва непременно назначаването на синдик или пълното прехвърляне на правата и задълженията за управление на имуществото на длъжника към синдика и при което длъжникът следователно запазва изцяло или поне отчасти контрол върху своето имущество и дейности;
- 4) „производство по несъстоятелност“ означава производствата, изброени в приложение А;
- 5) „синдик“ означава всяко лице или орган, чиято функция, дори и временно, е:
- i) да провери и приеме вземанията, предявени в производство по несъстоятелност;
 - ii) да представлява колективния интерес на кредиторите;
 - iii) да управлява, изцяло или частично, масата на несъстоятелността;
 - iv) да осребри имуществото, посочено в подточка iii); или
 - v) да упражнява контрол върху управлението на дейността на длъжника.
- Лицата и органите, посочени в първа алинея, са изброени в приложение Б;
- 6) „съд“ означава:
- i) в член 1, параграф 1, букви б) и в), член 4, параграф 2, членове 5 и 6, член 21, параграф 3, член 24, параграф 2, буква й), членове 36 и 39 и членове 61—77, съдебният орган на държава членка;
 - ii) във всички останали членове означава съдебният орган или всеки друг компетентен орган на държава членка, който е оправомощен да образува или да потвърждава образуването на производство по несъстоятелност или да взема решения в хода на такова производство;
- 7) „съдебно решение за образуване на производство по несъстоятелност“ включва:
- i) решението на всеки съд за образуване на производство по несъстоятелност или за потвърждаване образуването на такова производство; и
 - ii) решението на съд за назначаване на синдик;
- 8) „момент на образуването на производството“ означава моментът, в който съдебното решение за образуване на производство по несъстоятелност поражда действие, независимо дали е окончателно или не;
- 9) „държава членка, в която се намира имуществото“ означава:
- i) за поименните акции в дружества, различни от посочените в подточка ii) — държавата членка, на чиято територия се намира седалището на дружеството, издало акциите;
 - ii) за финансови инструменти, правото на собственост върху които се удостоверява чрез вписване в регистър или по партида, водени от посредник или от негово име („безналични ценни книжа“) — държавата членка, в която се води регистърът или партидата, в които се правят вписванията;
 - iii) за парични средства, държани по сметки в кредитни институции — държавата членка, посочена в международния номер на банковата сметка (IBAN), или за парични средства, държани по сметки в кредитни институции, които нямат IBAN — държавата членка, в която се намира централното управление на кредитната институция, където се държи сметката, или когато сметката се държи в клон, агенция или представителство — държавата членка, в която се намира клонът, агенцията или представителството;
 - iv) за собственост и права, за които правото на собственост или другите права подлежат на вписване в публичен регистър, различен от посочените в подточка i) — държавата членка, в която се води регистърът;
 - v) за европейски патенти — държавата членка, за която е издаден европейският патент;

⁽¹⁾ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

⁽²⁾ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

- vi) за авторско право и сродните му права — държавата членка, на чиято територия е обичайното местопребиваване или седалището на притежателя на тези права;
 - vii) за собственост върху вещи, различна от посочената в подточки i)–iv) — държавата членка, на чиято територия се намира собствеността,
 - viii) за вземания срещу трети лица, различни от вземанията, които се отнасят до активите, посочени в подточка iii) — държавата членка, на чиято територия е центърът на основните интереси на третото лице, срещу което е предявено вземането, установена в съответствие с член 3, параграф 1;
- 10) „предприятие“ означава всяко място на дейност, в което длъжник извършва или е извършвал в периода от три месеца преди искането за образуване на главното производство по несъстоятелност трайна стопанска дейност, с човешки ресурси и имуществени активи;
- 11) „местен кредитор“ означава кредитор, чийто вземания срещу длъжник са възникнали от или във връзка с дейността на предприятие, намиращо се в държава членка, различна от държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника;
- 12) „чуждестранен кредитор“ означава кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживееие или седалище се намира в държава членка, различна от държавата на образуване на производството, включително данъчните органи и органите за социално осигуряване на държавите членки;
- 13) „група дружества“ означава предприятието майка и всички негови дъщерни предприятия;
- 14) „предприятие майка“ означава предприятие, което пряко или непряко контролира едно или повече дъщерни предприятия. Предприятие, което изготвя консолидирани финансови отчети в съответствие с Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, се счита за предприятие майка.

Член 3

Международна компетентност

1. Компетентни да образуват производството по несъстоятелност са съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника („главно производство по несъстоятелност“). Центърът на основните интереси е мястото, където длъжникът на постоянна основа управлява интересите си и което може да се удостовери от трети лица.

За дружествата и юридическите лица, седалището се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако мястото на седалището не е преместено в друга държава членка в рамките на период от три месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

За физическите лица, упражняващи независима стопанска или професионална дейност, основното място на стопанска дейност на лицето се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако основното място на стопанска дейност на лицето не е преместено в друга държава членка в рамките на период от три месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

За всяко друго физическо лице мястото на обичайно пребиваване на лицето се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако мястото на обичайно пребиваване не е преместено в друга държава членка в рамките на период от шест месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

2. Когато центърът на основните интереси на длъжника е разположен на територията на дадена държава членка, съдилищата на друга държава членка са компетентни да образуват производство по несъстоятелност само ако длъжникът притежава предприятие на територията на тази друга държава членка. Действието на това производство се свежда до имуществото на длъжника, което се намира на територията на последната държава членка.

3. Когато производството по несъстоятелност е образувано в съответствие с параграф 1, всяко производство, образувано впоследствие в съответствие с параграф 2, е вторично производство по несъстоятелност.

⁽¹⁾ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидирани финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

4. Частичното производство по несъстоятелност, посочено в параграф 2, може да се образува преди образуването на главното производство по несъстоятелност по параграф 1 само когато:

- а) не може да бъде образувано производство по несъстоятелност по параграф 1 поради условия, предвидени в правото на държавата членка, на чиято територия се намира центърът на основните интереси на длъжника; или
- б) образуването на частичното производството по несъстоятелност е поискано от:
 - i) кредитор, чиито вземания са възникнали от или във връзка с дейността на предприятие, намиращо се на територията на държавата членка, където е поискано образуването на частично производство; или
 - ii) публичен орган, който по правото на държавата членка, на чиято територия се намира предприятието, има право да поиска образуването на производство по несъстоятелност.

След образуване на главно производство по несъстоятелност частичното производство по несъстоятелност се преобразува във вторично производство по несъстоятелност.

Член 4

Проверка на компетентността

1. Съд, сезиран с искане за образуване на производство по несъстоятелност, проверява служебно дали е компетентен съгласно член 3. В решението за образуване на производство по несъстоятелност се посочват основанията за компетентност на съда, и по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2.
2. Независимо от параграф 1, когато производството по несъстоятелност е образувано в съответствие с националното право без решение на съд, държавите членки могат да възложат на назначения в това производство синдик да провери дали държавата членка, в която има висяща молба за образуване на производство, е компетентна съгласно член 3. Ако случаят е такъв, синдикът посочва в решението за образуване на производството основанията за наличието на компетентност, и по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2.

Член 5

Съдебен контрол на решението за образуване на главно производство по несъстоятелност

1. Длъжникът или всеки кредитор може да обжалва пред съд решението за образуване на главното производство по несъстоятелност на основание международна компетентност.
2. Решението за образуване на главно производство по несъстоятелност може да бъде обжалвано от страни, различни от посочените в параграф 1, или на основания, различни от липсата на международна компетентност, когато това е предвидено в националното право.

Член 6

Компетентност за разглеждане на иски, които произтичат пряко от производство по несъстоятелност и са тясно свързани с него

1. Съдилищата на държавата членка, на чиято територия е образувано производството по несъстоятелност в съответствие с член 3, са компетентни да разглеждат всички иски, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него, като например отменителни иски.
2. Когато иск, посочен в параграф 1, е свързан с гражданскоправен или търговскоправен иск срещу същия ответник, синдикът може да предяви и двата иска пред съдилищата на територията на държавата членка по местоживее на ответника, или, ако искът е предявен срещу няколко ответници, пред съдилищата на територията на държавата членка по местоживее на който и да било от тях, при условие че тези съдилища са компетентни съгласно Регламент (ЕС) № 1215/2012.

Първата алинея се прилага и за длъжник, който е във владение на имуществото, стига националното право да позволява на длъжника във владение на имуществото да предявява иски от името на масата на несъстоятелността.

3. За целите на параграф 2 исковите се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разглеждани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства.

Член 7

Приложимо право

1. Ако настоящият регламент не предвижда друго, приложимото право към производството по несъстоятелност и последиците от него е правото на държавата членка, на чиято територия е образувано производството („държава на образуване на производството“).
2. Правото на държавата на образуване на производството определя условията на образуването, провеждането и прекратяването на производството по несъстоятелност. То определя по-специално следното:
 - а) длъжниците, за които е допустимо производство по несъстоятелност, при отчитане на правосубектността им;
 - б) имуществените активи, които се включват в масата на несъстоятелността и третирането на имуществени активи, които са придобити или прехвърлени на длъжника след образуването на производството по несъстоятелност;
 - в) съответните правомощия на длъжника и на синдика;
 - г) условията за прилагане на прихващане;
 - д) действието на производството по несъстоятелност по отношение на текущите договори на длъжника;
 - е) действието на производството по несъстоятелност върху предявени иски на индивидуални кредитори, с изключение на висящи дела;
 - ж) вземанията, които трябва да бъдат предявени към масата на несъстоятелността на длъжника и начина на третиране на вземания, които са възникнали след образуването на производството по несъстоятелност;
 - з) предявяването, установяването и приемането на вземанията;
 - и) правилата за разпределението на приходите от осребряването на имуществото, реда на вземанията, правата на кредиторите, които са били частично удовлетворени след образуването на производството по несъстоятелност по силата на вещно право или чрез прихващане;
 - й) условията за и действието на приключването на производството по несъстоятелност, по-специално при сключването на предпазен конкордат;
 - к) правата на кредиторите след приключване на производството по несъстоятелност;
 - л) кой поема разходите и съдебните разноски в производството по несъстоятелност;
 - м) правила относно нищожността, унищожаемостта или относителната недействителност на правните актове, които са във вреда на кредиторите на несъстоятелността.

Член 8

Вещни права на трети лица

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга вещните права на кредитор или на трето лице върху материални или нематериални активи, движими или недвижими вещи, независимо дали се отнася за определени вещи, или за съвкупности от неопределени активи, чийто състав се променя с течение на времето, които принадлежат на длъжника и в момента на образуването на производството се намират на територията на друга държава членка.
2. Правата по смисъла на параграф 1 в частност са:
 - а) правото да се осребри или да се изнесе на публична продажба имуществото и от приходите или доходите от това имущество да се удовлетворят вземанията, по-специално по силата на залог или ипотека;
 - б) изключителното право да се получи вземането, по-специално при залог върху вземането или при прехвърляне на това вземане като обезпечение;
 - в) правото да се иска връщане на актив и/или да се иска възстановяването му от лице, което го притежава или ползва против волята на правоимащия;
 - г) вещното право на плодоползване от дадено имущество.
3. Правото, вписано в публичен регистър и противопоставимо на трети лица, въз основа на което може да се придобие вещно право по смисъла на параграф 1, се приравнява на вещно право.

4. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на иски за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 9

Прихващане

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга правото на кредиторите да искат прихващане за техните вземания с вземания на длъжник, когато такова прихващане е разрешено от приложимото право към вземането на длъжника по несъстоятелността.

2. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на иски за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 10

Запазване на правото на собственост

1. Образуването на производство по несъстоятелност срещу купувача на дадена вещь не засяга правата на продавача, които се основават на клауза за запазване на собствеността, когато към момента на образуването на производството тази вещь се намира на територията на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството.

2. Образуването на производство по несъстоятелност срещу продавача на дадена вещь след предаването на тази вещь не представлява основание за разваляне или прекратяване на договора за продажба и не е пречка за купувача да придобие собственост върху продадената вещь, когато към момента на образуването на производството тази вещь се намира на територията на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството.

3. Параграфи 1 и 2 не представляват пречка за предявяване на иски за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 11

Договори за недвижими имоти

1. Последниците от производството по несъстоятелност по отношение на договор, който дава право за придобиване на собствеността или правото на ползване върху недвижим имот, се уреждат изключително от правото на държавата членка, на чиято територия се намира имотът.

2. Съдът, образувал главното производство по несъстоятелност, е компетентен да одобри прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член, когато:

- а) правото на държавата членка, приложимо към тези договори, изисква подобен договор да може да бъде прекратен или изменен само с одобрение от страна на съда, образувал производството по несъстоятелност; и
- б) в тази държава членка не е образувано производство по несъстоятелност.

Член 12

Системи за разплащане и финансови пазари

1. Без да се засягат разпоредбите на член 8, последниците от производството по несъстоятелност по отношение на правата и задълженията на участниците в дадена платежна система или система за сепълмент или на даден финансов пазар се уреждат изключително по правото на държавата членка, приложимо към съответната платежна система или финансов пазар.

2. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на иски за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност на плащанията или сделките съгласно приложимото право към съответната система на плащане или съответния финансов пазар.

Член 13

Трудови договори

1. Последствията от производството по несъстоятелност по отношение на трудовите договори и правоотношения се уреждат изключително от правото на държавата членка, което е приложимо към трудовите договори.
2. Съдилищата в държавата членка, в която може да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, запазват компетентността си да одобрят прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член, дори когато в тази държава членка не е образувано производство по несъстоятелност.

Първата алинея се прилага и за органа, компетентен съгласно националното право да одобри прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член.

Член 14

Действие по отношение на права, които подлежат на вписване

Действието на производството по несъстоятелност по отношение на правата на длъжник върху недвижим имот, кораб или въздухоплавателно средство, които подлежат на вписване в публичен регистър, се уреждат от правото на държавата членка, която води този регистър.

Член 15

Европейски патенти с единно действие и общностни търговски марки

За целите на настоящия регламент европейски патент с единно действие, общностна марка или всяко друго подобно право, което е установено по правото на Съюза, могат да бъдат включени само в производството по член 3, параграф 1.

Член 16

Увреждащи действия

Член 7, параграф 2, буква м) не се прилага, когато лицето, което се е възползвало от действие, увреждащо всички кредитори, докаже, че:

- а) действието се урежда от правото на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството; и
- б) правото на тази държава членка не допуска никакви средства за оспорване на това действие в съответния случай.

Член 17

Защита на трети лица — купувачи

Когато след образуването на производството по несъстоятелност длъжник възмездно се разпорежда с:

- а) недвижим имот;
- б) кораб или въздухоплавателно средство, които са предмет на вписване в публичен регистър; или
- в) ценни книжа, чието съществуване изисква вписване в регистър, предвидено от закона,

действителността на сделката се урежда от правото на държавата, на чиято територия се намира недвижимият имот или която води регистъра.

Член 18

Последици от производството по несъстоятелност върху висящи съдебни процеси или арбитражни производства

Последиците от производството по несъстоятелност върху висящ съдебен процес или висящо арбитражно производство за имуществен актив или право, което е част от масата на несъстоятелността на длъжник, се уреждат изключително от правото на държавата членка, в която е висящ съдебният процес или в която се намира арбитражния съд.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 19

Принцип

1. Всяко решение за образуване на производство по несъстоятелност, което е взето от компетентен съд на държава членка съгласно член 3, се признава във всички други държави членки от момента на влизането му в сила в държавата на образуване на производството.

Установеното в първата алинея правило се прилага и когато срещу длъжник, с оглед на неговата правосубектност, не може да бъде провеждано производство по несъстоятелност в други държави членки.

2. Признаването на производството по член 3, параграф 1 не представлява пречка за образуването на производството, предвидено в член 3, параграф 2, от съд на друга държава членка. В този случай последното е вторично производство по несъстоятелност по смисъла на глава III.

Член 20

Последици от признаването

1. Решението за образуване на производството по несъстоятелност, посочено в член 3, параграф 1, поражда същото действие във всяка друга държава членка без допълнителни формалности, като действието по правото на държавата членка на образуване на производството, освен ако настоящият регламент не предвижда друго и докато в тази друга държава членка не е образувано производството по член 3, параграф 2.

2. Последиците от производството по член 3, параграф 2 не могат да бъдат оспорени в други държави членки. Всяко ограничаване на правата на кредитори, по-специално отлагане на плащанията, намаляване или опрощаване на дълговете в резултат от това производство, не се отнася за имуществото, което се намира на територията на друга държава членка, освен за кредиторите, които са дали съгласието си за това.

Член 21

Правомощия на синдика

1. Синдикът, назначен от компетентен съгласно член 3, параграф 1 съд, може да упражнява на територията на друга държава членка всички правомощия, които са му предоставени от правото на държавата на образуване на производството, доколкото в другата държава няма образувано друго производство по несъстоятелност или докато там няма наложена обезпечителна мярка за противното вследствие искане за образуване на производство по несъстоятелност в тази държава. При спазване на членове 8 и 10, синдикът може по-специално да изнася имущество на длъжника извън територията на държавата членка, на която то се намира.

2. Назначеният съгласно член 3, параграф 2 от компетентен съд синдик може, във всяка друга държава членка, да се позове по съдебен или извънсъдебен ред на факта, че движимо имущество е прехвърлено от територията на държавата на образуване на производството на територията на тази друга държава членка след образуването на производството по несъстоятелност. Синдикът може също и да завежда всякакви отменителни искове, които защитават интересите на кредиторите.

3. При упражняване на правомощията си синдикът спазва законите на държавата членка, на чиято територия възнамерява да действа, по-специално нормите, които са свързани с процедурите за осребряването на имущество. Тези правомощия не могат да включват използването на принудителни мерки освен в случаите, когато такива са разпоредени от съд на тази държава членка, нито правото синдикът да се произнася по съдебни или други спорове.

Член 22

Доказване на назначаването на синдика

Назначаването на синдика се удостоверява чрез представянето на заверено копие на оригинала на решението, с което той е назначен, или чрез всяко друго удостоверение, което е издадено от компетентния съд.

Може да се изиска превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, на чиято територия смята да действа синдикът. Не се изисква никаква легализация или друга подобна формалност.

Член 23

Задължение за възстановяване и приспадане

1. Кредитор, който след образуването на производството по несъстоятелност по член 3, параграф 1, е получил по някакъв начин, по-специално чрез принудително изпълнение, пълно или частично удовлетворяване на вземанията си от имуществото на длъжник, което се намира на територията на друга държава членка, връща на синдика полученото, при спазване на членове 8 и 10.
2. С цел гарантиране на равнопоставеност на кредиторите, кредитор, който е получил определена част от своите вземания в рамките на едно производство по несъстоятелност, участва в разпределението при друго производство, само ако кредиторите от същия ред или група са получили равна част от своите вземания в рамките на това друго производство.

Член 24

Създаване на регистри по несъстоятелност

1. Държавите членки създават и поддържат на своята територия един или повече регистри, в които се публикува информацията относно производства по несъстоятелност („регистра по несъстоятелност“). Тази информация се публикува във възможно най-кратък срок след образуване на производството.
2. Информацията, посочена в параграф 1, се оповестява публично при условията, установени в член 27, и включва следните елементи („задължителна информация“):
 - а) датата на образуване на производството по несъстоятелност;
 - б) съда, образувал производството по несъстоятелност, и номера на делото, ако има такъв;
 - в) вида на образуваното производство по несъстоятелност, посочен в приложение А, и където е приложимо, съответния подвид на производството, образувано в съответствие с националното право;
 - г) дали компетентността за образуване на производство се основава на член 3, параграф 1, член 3, параграф 2 или член 3, параграф 4;
 - д) ако длъжникът е дружество или юридическо лице — наименование на длъжника, регистрационен номер, седалище или пощенски адрес, ако е различен от адреса на седалището;
 - е) ако длъжникът е физическо лице, независимо дали упражнява или не упражнява независима стопанска или професионална дейност — име на длъжника, регистрационен номер, ако има такъв, и пощенски адрес или място и дата на раждане на длъжника, ако адресът е защитен;
 - ж) име, пощенски адрес или адрес за електронна поща на назначения синдик по производството, ако има такъв;
 - з) срока за предявяване на вземания, ако има, или посочването на критерии за изчисляването на този срок;
 - и) датата на приключване на главното производство по несъстоятелност, ако има такава;
 - й) съда, пред който може да се обжалва решение, и където е приложимо, срока, в рамките на който може да се обжалва решение за образуване на производство по несъстоятелност в съответствие с член 5, или посочването на критерии за изчисляването на този срок.
3. Параграф 2 не препятства държавите членки да включват документи или допълнителна информация в националните си регистри по несъстоятелност, като например свързано с несъстоятелност лишаване от права на директори.
4. Държавите членки не са длъжни да включват в регистри по несъстоятелност информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, относно лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност, нито да предоставят публичен достъп до тази информация чрез системата на свързване на тези регистри, при условие че известните чуждестранни кредитори са уведомени съгласно член 54 за елементите, посочени в параграф 2, буква й) от настоящия член.

Когато държава членка се ползва от възможността, посочена в първа алинея, производствата по несъстоятелност не засягат вземанията на чуждестранни кредитори, които не са получили информацията по първа алинея.

5. Публикуването на информация в регистрите съгласно настоящия регламент няма никакви правни последици, освен установените в националното право и в член 55, параграф 6.

Член 25

Взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност

1. Чрез актове за изпълнение Комисията създава децентрализирана система за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност. Тази система е съставена от регистрите по несъстоятелност и европейския портал за електронно правосъдие, който служи за централен вход за електронен публичен достъп до информацията, съдържаща се в системата. Системата предоставя услуга за търсене на всички официални езици на институциите на Съюза, за да се предостави достъп до задължителната информация и всички други документи или информация, включени в регистрите по несъстоятелност, които държавите членки са решили да предоставят чрез европейския портал за електронно правосъдие.

2. Чрез актове за изпълнение и в съответствие с процедурата, посочена в член 87, до 26 юни 2019 г. Комисията приема следното:

- а) техническата спецификация, в която се определят методите за комуникация и обмен на информация чрез електронни средства въз основа на установената спецификация на интерфейса за системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност;
- б) техническите мерки, гарантиращи минималните стандарти за сигурност на информационните технологии за комуникация и разпространение на информация в рамките на системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност;
- в) минималните критерии за услугата за търсене, предоставяна от европейския портал за електронно правосъдие, въз основа на информацията, посочена в член 24;
- г) минималните критерии за представянето на резултатите от такова търсене, въз основа на информацията, посочена в член 24;
- д) средствата и техническите условия за достъпност на услугите, предоставяни от системата на свързване на регистрите; както и
- е) глосар, съдържащ основно обяснение на националните производства по несъстоятелност, изброени в приложение А.

Член 26

Разходи за създаване и свързване на регистрите по несъстоятелност

1. Създаването, поддръжката и бъдещото развитие на системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност се финансира от общия бюджет на Съюза.

2. Всяка държава членка поема разходите за създаване и адаптиране на националните си регистри по несъстоятелност, за да ги направи оперативно съвместими с европейския портал за електронно правосъдие, както и разходите за управление, експлоатация и поддръжка на тези регистри. Това не засяга възможностите за кандидатстване за безвъзмездни средства в подкрепа на тези дейности в рамките на финансовите програми на Съюза.

Член 27

Условия за достъп до информация посредством системата за взаимно свързване на регистри

1. Държавите членки гарантират, че задължителната информация, посочена в член 24, параграф 2, букви а)–й), е достъпна безплатно посредством системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност.

2. Настоящият регламент не препятства държавите членки да налагат разумни такси за достъп до документите или допълнителната информация, посочени в член 24, параграф 3, посредством системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност.

3. Държавите членки могат да обвържат достъпа до задължителната информация относно лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност, и относно лица, които упражняват независима стопанска или професионална дейност, когато производствата по несъстоятелност не са свързани с тази дейност, с допълнителни критерии за търсене по отношение на длъжника, наред с минималните критерии, посочени в член 25, параграф 2, буква в).

4. Държавите членки могат да наложат изискване достъпът до информацията по параграф 3 да зависи от подаването на искане до компетентния орган. Държавите членки могат да обвържат достъпа с проверка за наличието на законен интерес за получаване на достъп до тази информация. Лицето, искащо информация, може да подаде искането за информация по електронен път със стандартен формуляр чрез европейския портал за електронно правосъдие. При наличие на условие за законен интерес, за лицето, искащо информацията, трябва да е допустимо да обоснове искането си, като представи електронни копия на необходимите документи. Лицето, искащо информацията, получава отговор от компетентния орган в рамките на три работни дни.

Лицето, искащо информацията, не е длъжно да предостави превод на документите, обосноваващи искането му, нито да поеме разходите за превод, които могат да възникнат за компетентния орган.

Член 28

Публикуване в друга държава членка

1. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, отправя искане за публикуване на съобщение относно решението за образуване на производството по несъстоятелност и при необходимост — относно решението за назначаването на синдик, във всяка друга държава членка, в която има предприятие на длъжника, като публикуването се извършва в съответствие с процедурите за публикуване, предвидени в тази държава членка. В съобщението се посочва по целесъобразност назначеният синдик и се уточнява дали е приложена разпоредбата за компетентност по член 3, параграф 1 или по член 3, параграф 2.

2. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, може да поиска информацията, посочена в параграф 1, да се публикува във всяка друга държава членка, в която е необходимо според синдика или длъжника, който е във владение на имуществото, като публикуването се извършва в съответствие с процедурите за публикуване, предвидени в тази държава членка.

Член 29

Вписване в публичните регистри на друга държава членка

1. Когато правото на държава членка, в която се намира предприятие на длъжника и когато това предприятие е вписано в публичен регистър на тази държава членка, или правото на държава членка, в която е разположен недвижим имот на длъжника, изисква информацията за образуване на производство по несъстоятелност по член 28 да бъде публикувана в поземления регистър, търговския регистър или всеки друг публичен регистър, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, предприема всички необходими мерки за извършване на съответната регистрация.

2. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, може да поиска такава регистрация във всяка друга държава членка, при условие че правото на държавата членка, в която се води регистърът, позволява подобна регистрация.

Член 30

Разноски

Разноските по публикуването и вписването по членове 28 и 29 се смятат за разноски и разходи, които са свързани с производството.

Член 31

Изпълнение в полза на длъжника

1. Когато дадено лице изпълни задължение в полза на длъжника в дадена държава членка, спрямо когото в друга държава членка е образувано производство по несъстоятелност, вместо в полза на синдика по това производство, това лице се счита, че е погасило задължението, ако не е знаело за образуването на производството.

2. Когато дадено лице изпълни такова задължение преди публикуването по член 28, до доказване на противното се презюмира, че това лице не е знаело за образуването на производството по несъстоятелност. Когато задължението е изпълнено след публикуването, до доказване на противното се презюмира, че лицето, което е изпълнило такова задължение, е знаело за образуването на производството.

Член 32

Признаване и изпълняемост на други съдебни решения

1. Съдебните решения във връзка с провеждането и приключването на производството по несъстоятелност, които са постановени от съд, чието решение за образуване на производството е признато в съответствие с член 19, както и решенията във връзка с предпазни конкордати, одобрени от този съд, също се признават без допълнителни формалности. Тези решения се изпълняват в съответствие с членове 39—44 и 47— 57 от Регламент (ЕС) № 1215/2012.

Първата алинея се прилага и за съдебните решения, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него, дори ако са постановени от друг съд.

Първата алинея се прилага и за съдебните решения за налагане на обезпечителни мерки, постановени след подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност или във връзка с нея.

2. Признаването и изпълнението на съдебни решения, различни от посочените в параграф 1 от настоящия член, се уреждат от Регламент (ЕС) № 1215/2012, при условие че посоченият регламент е приложим.

Член 33

Обществен ред

Всяка държава членка може да откаже да признае производство по несъстоятелност, което е образувано в друга държава членка, или да изпълни съдебно решение, което е постановено в рамките на такова производство, когато това признаване или изпълнение би предизвиквало последици, които явно противоречат на обществения ред на тази държава и по-специално на нейните основни принципи или на индивидуалните права и свободи, които са гарантирани от нейната конституция.

ГЛАВА III

ВТОРИЧНО ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 34

Образуване на производство

Когато главното производство по несъстоятелност е образувано от съд на една държава членка и е признато в друга държава членка, даден съд на тази друга държава членка, който е компетентен съгласно член 3, параграф 2, може да образува вторично производство по несъстоятелност в съответствие с разпоредбите на настоящата глава. Когато главното производство по несъстоятелност е изисвало обявяването на длъжника в несъстоятелност, несъстоятелността на длъжника не се преразглежда в държавата членка, в която може да се образува вторично производство по несъстоятелност. Действието на вторичното производство по несъстоятелност се ограничава до имуществото на длъжника, намиращо се на територията на държавата членка, в която е образувано това производство.

Член 35

Приложимо право

Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, приложимото право при вторичното производство по несъстоятелност е правото на държавата членка, на чиято територия е образувано вторичното производство по несъстоятелност.

Член 36

Право за поемане на задължение с оглед на избягване на вторично производство по несъстоятелност

1. За да се избегне образуването на вторично производство по несъстоятелност, синдикът по главното производство по несъстоятелност може да поеме едностранно задължение („задължението“) по отношение на имуществото, намиращо се в държавата членка, в която би могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, че при разпределението на това имущество или на приходите, получени в резултат от осребряването на имуществото, той ще спазва разпределението и правата на предпочитително удовлетворение съгласно националното право, с които кредиторите биха се ползвали, ако вторичното производство по несъстоятелност беше образувано в тази държава членка. Задължението уточнява фактическите хипотези, на които се основава, в частност по отношение на стойността на имуществото, намиращо се в съответната държава членка, и съществуващите варианти за осребряване на това имущество.

2. Когато в съответствие с настоящия член е поето задължение, правото, приложимо към разпределението на приходите от осребряването на имуществото, посочено в параграф 1, към реда за изплащане на вземанията на кредиторите и към правата на кредиторите по отношение на имуществото, посочено в параграф 1, е правото на държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност. Референтният момент за определяне на активите по параграф 1 е моментът на поемане на задължението.
3. Задължението се поема на официалния или на един от официалните езици на държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност.
4. Задължението се изготвя в писмена форма. То е подчинено на изискванията за форма, и на изисквания за одобрение по отношение на разпространението, ако има такива, на държавата на образуване на главното производство по несъстоятелност.
5. Задължението се одобрява от известните местни кредитори. Правилата за квалифицирано мнозинство и за гласуване, приложими за приемането на планове за оздравяване съгласно правото на държавата членка, където е могло да се образува вторично производство по несъстоятелност, се прилагат и за одобряване на задължението. Кредиторите могат да участват в гласуването чрез средства за дистанционна комуникация, когато това е позволено по националното право. Синдикът информира известните местни кредитори за задължението и за реда и условията за неговото одобрение, както и за одобряването или отхвърлянето на задължението.
6. Задължение, което е поето и одобрено в съответствие с настоящия член, обвързва масата на несъстоятелността. Ако е образувано вторично производство по несъстоятелност в съответствие с членове 37 и 38, синдикът по главното производство по несъстоятелност прехвърля на синдика по вторичното производство по несъстоятелност имуществото на длъжника, изнесено от него от територията на тази държава членка след поемането на задължението, или когато това имуществото вече е било осребрено — приходите от осребряването.
7. Когато синдикът поеме задължение, той информира местните кредитори за планираното разпределение преди да разпредели имуществото и приходите, посочени в параграф 1. Ако тази информация не съответства на условията на задължението или на приложимото право, всеки местен кредитор може да обжалва разпределението пред съдилищата на държавата членка, в която е било образувано главното производство по несъстоятелност, за да постигне разпределение съгласно условията на задължението и приложимото право. В този случай не се прави разпределение, докато съдът не вземе решение по обжалването.
8. Местните кредитори могат да сезират съдилищата на държавата членка, в която е било образувано главното производство по несъстоятелност, с искането синдикът по главното производство по несъстоятелност да вземе необходимите подходящи мерки, за да гарантира спазване на условията на задължението, които съществуват в правото на държавата, където се образува главното производство по несъстоятелност.
9. Местните кредитори могат да сезират и съдилищата на държавата членка, в която е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, с искането съдът да вземе временни или обезпечителни мерки, за да гарантира спазване на условията на задължението от страна на синдика.
10. Синдикът носи отговорност за всички вреди, причинени на местни кредитори в резултат на неизпълнението от негова страна на задълженията и изискванията, предвидени в настоящия член.
11. За целите на настоящия член орган, който е установен в държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, и който по силата на Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ е длъжен да гарантира изплащането на дължимите вземания на работници и служители, произтичащи от трудови договори или трудови правоотношения, се счита за „местен кредитор“, когато това се предвижда от националното право.

⁽¹⁾ Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на техния работодател (ОВ L 283, 28.10.2008 г., стр. 36).

Член 37

Право да се поиска образуване на вторично производство по несъстоятелност

1. Образуването на вторично производство по несъстоятелност може да бъде поискано от:
 - а) синдика по главното производство по несъстоятелност;
 - б) всяко друго лице или орган, които имат право да поискат образуване на производство по несъстоятелност по правото на държавата членка, на чиято територия е поискано образуването на вторично производство по несъстоятелност.
2. Когато задължение е станало обвързващо в съответствие с член 36, искането за образуване на вторично производство по несъстоятелност трябва да бъде подадено в рамките на 30 дни след получаване на уведомлението за одобряване на задължението.

Член 38

Решение за образуване на вторично производство по несъстоятелност

1. Съд, сезиран с искане за образуване на вторично производство по несъстоятелност, уведомява незабавно синдика или длъжника във владение на имуществото по главното производство по несъстоятелност и му дава възможност да бъде изслушан във връзка с искането.
2. Когато синдикът по главното производство по несъстоятелност е поел задължение в съответствие с член 36, по негово искане посоченият в параграф 1 от настоящия член съд не образува вторично производство по несъстоятелност, ако счита, че задължението защитава адекватно общите интереси на местните кредитори.
3. Когато е разрешено спиране на отделните производства за принудително изпълнение с оглед да се даде възможност за провеждане на преговори между длъжника и неговите кредитори, по искане на синдика или длъжника, който е във владение на имуществото, съдът може да спре образуването на вторично производство по несъстоятелност за срок, ненадвишаващ три месеца, при условие че са предприети подходящи мерки за защита на интересите на местните кредитори.

Посоченият в параграф 1 съд може да разпорежи обезпечителни мерки за защита на интересите на местните кредитори, като изиска от синдика или от длъжника, който е във владение на имуществото, да не изнася или да не се разпорежда с активите, намиращи се в държавата членка, където е разположено предприятието му, освен ако това се прави в хода на обичайната му дейност. Съдът може също така да разпорежи други мерки за защита на интересите на местните кредитори по време на спирането, освен ако това е несъвместимо с националните гражданскопроцесуални правила.

Спирането на образуването на вторично производство по несъстоятелност се отменя служебно от съда или по искане на който и да е кредиторите, ако по време на спирането е сключено споразумение в преговорите, посочени в първата алинея.

Спирането може да бъде отменено служебно от съда или по искане на който и да е кредитор, ако продължаването на спирането е в ущърб на правата на кредитора и по-специално, ако това е довело до смущения в преговорите или е станало ясно, че няма вероятност те да приключат, или ако синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, е нарушил забраната за разпореждане с активите си или за изнасянето им от територията на държавата членка, в която е разположено предприятието му.

4. По искане на синдика по главното производство по несъстоятелност, посоченият в параграф 1 съд може да образува някой друг вид производство по несъстоятелност, посочен в приложение А, различен от първоначално поискания вид, при положение че условията за образуване на този вид производство съгласно националното право са изпълнени и че този вид производство е най-подходящият що се отнася до интересите на местните кредитори и от съображения за последователност между главното и вторичното производство по несъстоятелност. Прилага се второто изречение на член 34.

Член 39

Съдебен контрол на решението за образуване на вторично производство по несъстоятелност

Синдикът по главното производство по несъстоятелност може да обжалва решението за образуване на вторично производство по несъстоятелност пред съдилищата на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, на основание, че съдът не е изпълнил условията и изискванията на член 38.

Член 40

Авансово плащане за разходите и съдебните разноски

Когато правото на държавата членка, в която е подадена молба за образуване на вторично производство по несъстоятелност, изисква имуществото на длъжника да бъде достатъчно, за да покрие изцяло или частично разходите и съдебните разноски по производството, сезираният съд може да поиска от ищеца да плати авансово разходите или да предостави подходящо обезпечение.

Член 41

Сътрудничество и комуникация между синдиците

1. Синдикът по главното производство по несъстоятелност и синдикът или синдиците по вторичните производства по несъстоятелност по отношение на един и същ длъжник си сътрудничат помежду си, доколкото такова сътрудничество не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за съответните производства. Това сътрудничество може да бъде под всякаква форма, включително сключването на споразумения или протоколи.
2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 синдиците:
 - а) възможно най-скоро си съобщават всяка информация, която може да се отнася за другите производства, по-специално всякакви промени във връзка с предявяването и установяването на вземанията и всички мерки, насочени към спасителни мерки или оздравяване на длъжника или към прекратяване на производството, при условие че са взети подходящи мерки за защита на поверителната информация;
 - б) проучват възможността за оздравяване на длъжника и когато има такава възможност, съгласуват изготвянето и изпълнението на план за оздравяване;
 - в) координират управлението на осребряването или ползването на имуществото и делата на длъжника; синдикът по вторичното производство по несъстоятелност дава своевременно възможност на синдика по главното производство по несъстоятелност да направи предложения относно осребряването или ползването на имуществото във вторичното производство по несъстоятелност.
3. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis* към случаите, когато по главното или вторичните производства по несъстоятелност или по някое от частичните производства по несъстоятелност, които се отнасят до един и същ длъжник и са образувани по същото време, длъжникът остава във владение на имуществото си.

Член 42

Сътрудничество и комуникация между съдилищата

1. С цел да се улесни координацията между главното, частичните и вторичните производства по несъстоятелност, които се отнасят до един и същ длъжник, съдът, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство, си сътрудничи с другите съдилища, пред които има висящо искане за образуване на производства по несъстоятелност или които са образували такива производства, доколкото това сътрудничество не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за всяко от производствата. За тази цел съдилищата могат по целесъобразност да назначат независимо лице или орган, които да действат съгласно техните инструкции, при условие че това не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за тях.
2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1, съдилищата или което и да е от назначените лица или органи, действащи от тяхно име, както е посочено в параграф 1, могат да осъществяват комуникацията помежду си пряко или да искат информация или помощ пряко един от друг, при условие че такава комуникация съблюдава процесуалните права на страните по производството и поверителността на информацията.
3. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички средства, които съдът счита за подходящи. По-специално то може да се отнася до:
 - а) координация при назначаването на синдици;
 - б) съобщаване на информация по всякакъв начин, който се смята за целесъобразен от съда;
 - в) координация при управлението и контрола върху имуществото и делата на длъжника;
 - г) координация при провеждането на съдебните заседания;
 - д) координация при одобряването на протоколи, когато е необходимо.

Член 43

Сътрудничество и комуникация между синдиците и съдилищата

1. С цел да се улесни координацията между главното, частичните и вторичните производства по несъстоятелност, образувани по отношение на един и същ длъжник:

- а) синдикът по главното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация с всички съдилища, пред които има висящо искане за образуване на вторично производство по несъстоятелност или които са образували такова производство;
- б) синдикът по частичното или вторичното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация със съда, пред който има висящо искане за образуване на главно производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство; и
- в) синдикът по частичното или вторичното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация със съда, пред който има висящо искане за образуване на друго частично или вторично производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство,

доколкото подобно сътрудничество и комуникация не са несъвместими с разпоредбите, приложими за всяко от производства, и не водят до конфликт на интереси.

2. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички подходящи средства като тези, посочени в член 42, параграф 3.

Член 44

Разноски във връзка със сътрудничеството и комуникацията

Изискванията, предвидени в членове 42 и 43, не водят до взаимно начисляване на разноски от съдилищата за сътрудничество и комуникация.

Член 45

Упражняване на правата на кредиторите

1. Всеки кредитор може да предяви вземането си в главното производство по несъстоятелност и във всяко вторично производство по несъстоятелност.

2. Синдиците по главното и по всяко от вторичните производства по несъстоятелност предявяват в останалите производства вземанията, които са предявени в производството, за което са назначени, при положение че в това производство интересите на кредиторите са защитени по този начин, при спазване на правото на последните да се противопоставят на това предявяване или да оттеглят предявените вземания при условията, които са предвидени от приложимото право.

3. Синдикът по дадено главно или вторично производство по несъстоятелност има право да участва, наравно с всеки от кредиторите, в друго производство, по-специално като взема участие в събранията на кредиторите.

Член 46

Спиране на действията по осребряване на имуществото

1. Съдът, който е образувал вторичното производство по несъстоятелност, спира изцяло или частично действията по осребряването на имуществото по искане на синдика по главното производство по несъстоятелност. В този случай съдът може да поиска от синдика по главното производство по несъстоятелност да предприеме всяка подходяща мярка за гарантиране на интересите на кредиторите от вторичното производство по несъстоятелност и на отделни класове кредитори. Искането на синдика може да бъде отхвърлено само ако то очевидно не е в интерес на кредиторите по главното производство по несъстоятелност. Спирането на действията по осребряването на имуществото може да бъде постановено за максимален срок от три месеца. Спирането може съответно да бъде продължено или подновено за срокове със същата продължителност.

2. Съдът, посочен в параграф 1, отменя спирането на действията по осребряването на имуществото в следните случаи:
- а) по искане на синдика по главното производство по несъстоятелност;
 - б) служебно, по искане на кредитор или по искане на синдика по вторичното производство по несъстоятелност, ако мярката изглежда необоснована, по-специално по отношение на интересите на кредиторите по главното производство по несъстоятелност или на тези по вторичното производство по несъстоятелност.

Член 47

Правомощия на синдика да предлага планове за оздравяване

1. Когато правото на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, позволява това производство да бъде приключено без ликвидация чрез план за оздравяване, с конкордат или друга подобна мярка, синдикът по главното производство по несъстоятелност разполага с правомощието да предложи такава мярка в съответствие с процедурата, предвидена в тази държавата членка.
2. Всяко ограничаване на правата на кредиторите, като например спиране на плащането или опрощаване на дълга, което произтича от мярката, посочена в параграф 1, предложено във вторично производство по несъстоятелност, не поражда действие спрямо имуществото на длъжника, което не е включено в това производство без съгласието на всички заинтересовани кредитори.

Член 48

Последици от приключване на производство по несъстоятелност

1. Без да се засяга член 49, приключването на производство по несъстоятелност не пречи продължаването на други производства по несъстоятелност срещу същия длъжник, които все още не са приключени към дадения момент.
2. Когато производство по несъстоятелност срещу юридическо лице или дружество в държавата членка, където е седалището на това лице или дружество, би довело до прекратяване на юридическото лице или дружеството, това юридическо лице или дружество продължава да съществува, докато не приключат всички други производства по несъстоятелност срещу същия длъжник или докато синдикът или синдиците по тези производства не дадат съгласието си за прекратяването.

Член 49

Остатък от имуществото при вторичното производство по несъстоятелност

Ако осребряването на имуществото при вторичното производство по несъстоятелност покрива всички приети вземания в това производство, назначеният по това производство синдик незабавно прехвърля остатъка на синдика по главното производство по несъстоятелност.

Член 50

Последващо образуване на главно производство по несъстоятелност

Когато е образувано производство по член 3, параграф 1, след образуването на производство по член 3, параграф 2 в друга държава членка, членове 41, 45, 46, 47 и 49 се прилагат към производството, което е образувано първо, при условие че стадият на това производство го позволява.

Член 51

Преобразуване на вторично производство по несъстоятелност

1. По искане на синдика по главното производство по несъстоятелност съдът на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, може да разпорежи вторичното производство по несъстоятелност да бъде преобразувано в друг вид производство по несъстоятелност, включен в приложение А и при положение че условията за образуването на този вид производство съгласно националното право са изпълнени и че този вид производство е най-подходящ, предвид интересите на местните кредитори, и от съображения за последователност между главното и вторичното производство по несъстоятелност.

2. При разглеждане на искането, посочено в параграф 1, съдът може да поиска информация от синдиците, участващи в двете производства.

Член 52

Обезпечителни мерки

Когато компетентният съд по член 3, параграф 1 на дадена държава членка назначи временен управител с цел запазване на имуществото на длъжник, този временен управител е оправомощен да поиска всякакви мерки за обезпечаване и запазване на имуществото на длъжника, което се намира в друга държава членка, които са предвидени от правото на тази държава членка, за времето от подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност до съдебното решение за образуването му.

ГЛАВА IV

ИНФОРМИРАНЕ НА КРЕДИТОРИТЕ И ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА ИМ

Член 53

Право на предявяване на вземанията

Всеки чуждестранен кредитор може да предяви вземанията си в производство по несъстоятелност чрез всякакви средства за комуникация, приети съгласно правото на държавата на образуване на производството. Представителството от адвокат или друг професионален юрист не е задължително за целта на самото предявяване на вземания.

Член 54

Задължение за информиране на кредиторите

1. След образуването на производство по несъстоятелност в една държава членка компетентният съд на тази държава или синдикът, който е назначен от този съд, незабавно информира известните чуждестранни кредитори.
2. Посочената в параграф 1 информация, която се предоставя чрез поименното изпращане на съобщение, съдържа по-специално сроковете, предвидените при неспазване на тези срокове санкции, органа или институцията, които са оправомощени да приемат предявените вземания, както и всички други разпоредени мерки. Това съобщение посочва също дали кредиторите, чиито вземания имат право на предпочитително удовлетворение или са обезпечени със залог, е необходимо да предявят вземанията си. Съобщението съдържа и копие от стандартния формуляр за предявяване на вземания, посочен в член 55, или информация къде е наличен този формуляр.
3. Посочената в параграфи 1 и 2 от настоящия член информация се предоставя, като се използва стандартния формуляр за съобщения, който се изготвя в съответствие с член 88. Формулярът се публикува на европейския портал за електронно правосъдие и носи заглавието „Съобщение за производство по несъстоятелност“ на всички официални езици на институциите на Съюза. Той се предава на официалния език на държавата на образуване на производството или ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е било образувано производство по несъстоятелност, или на друг език, който тази държава е посочила, че може да приеме в съответствие с член 55, параграф 5, ако може да се предположи, че този език е по-лесен за разбиране от чуждестранните кредитори.
4. При производство по несъстоятелност по отношение на лице, което не упражнява стопанска или професионална дейност, използването на стандартния формуляр, посочен в настоящия член, не е задължително, ако кредиторите не са длъжни да предявят вземанията си, за да бъдат вземанията им взети под внимание при производството.

Член 55

Процедура по предявяване на вземания

1. Всеки чуждестранен кредитор може да предяви вземането си, като използва стандартния формуляр за предявяване на вземания, който се изготвя в съответствие с член 88. Формулярът носи заглавието „Предявяване на вземания“ на всички официални езици на институциите на Съюза.

2. Стандартният формуляр по параграф 1 включва следната информация:
- а) име, пощенски адрес, адрес на електронна поща, ако има такъв, личен идентификационен номер, ако има такъв, и банкови данни на чуждестранния кредитор по параграф 1;
 - б) размер на вземането, като се посочват конкретно главницата и лихвата, където е приложимо, както и датата, на която е възникнало, и датата, на която е станало изискуемо, ако е различна;
 - в) ако се предявява искане за лихва, лихвения процент, независимо дали лихвата е законна лихва или договорна лихва, периода, за който се предявява искане за лихва и капитализирания размер на лихвата;
 - г) ако се претендират разходи, направени за заявяване на вземането преди образуването на производството — размер и подробна информация за тези разходи;
 - д) вид на вземането;
 - е) дали се претендира статут на привилегирован кредитор и основанията за такава претенция;
 - ж) дали се твърди, че по отношение на вземането има реално обезпечение или клауза за запазване на собствеността и ако е така, кои са имуществените активи, представляващи твърдяното от него обезпечение, датата, на която е учредено обезпечението и когато обезпечението е било регистрирано, регистрационния номер; както и
 - з) дали се иска прихващане и ако е така, размера на взаимните претенции, съществуващи в деня на образуване на производството по несъстоятелност, датата, на която са възникнали, и претендираната нетна сума за прихващане.

Към стандартния формуляр за предявяване на вземания се прилагат копия на удостоверителни документи.

3. В стандартния формуляр за предявяване на вземания се посочва, че предоставянето на информация относно банковите данни и личния идентификационен номер на кредитора, посочено в параграф 2, буква а), не е задължително.

4. Когато кредитор предяви вземането си чрез средства, различни от стандартния формуляр по параграф 1, искането съдържа информацията по параграф 2.

5. Вземанията могат да се предявяват на всеки от официалните езици на институциите на Съюза. Съдът, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото си, може да поиска от кредитора да представи превод на официалния език на държавата на образуване на производството или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е било образувано производството по несъстоятелност, или на друг език, който тази държава членка е посочила, че може да приеме. Всяка държава членка посочва дали приема някой от официалните езици на институциите на Съюза освен своя собствен език за целите на предявяване на вземания.

6. Вземанията се предявяват в рамките на срока, предвиден в правото на държавата на образуване на производството. За чуждестранните кредитори този срок е не по-кратък от 30 дни след публикуването на решението за образуване на производството по несъстоятелност в регистъра по несъстоятелност на държавата на образуване на производството. Когато дадена държава членка се позовава на член 24, параграф 4, този срок е не по-кратък от 30 дни от датата, на която кредиторът е бил информиран съгласно член 54.

7. Когато съдът, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото си, има съмнения във връзка с вземане, предявено по реда на настоящия член, той дава възможност на кредитора да представи допълнителни доказателства относно съществуването и размера на вземането.

ГЛАВА V

ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ НА ЧЛЕНОВЕ НА ГРУПА ДРУЖЕСТВА

РАЗДЕЛ 1

Сътрудничество и комуникация

Член 56

Сътрудничество и комуникация между синдиците

1. Когато производства по несъстоятелност се отнасят за двама или повече членове на група дружества, синдикът, назначен по производството, отнасящо се за даден член на групата, си сътрудничи с всеки синдик, назначен по производство, отнасящо се за друг член на същата група, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване

на ефективното управление на тези производства, не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби и не води до конфликт на интереси. Това сътрудничество може да бъде под всякаква форма, включително сключването на споразумения или протоколи.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 синдиците:

- а) във възможно най-кратък срок си съобщават всяка информация, която може да бъде от значение за другото производство, при условие че са взети подходящи мерки за защита на поверителната информация;
- б) проучват дали съществуват възможности за координация при управлението и контрола на дейността на членовете на групата, които са предмет на производство по несъстоятелност, и когато има такива, координират управлението и контрола;
- в) проучват дали съществуват възможности за оздравяване на членовете на групата, които са предмет на производство по несъстоятелност, и, когато има такива, координират усилията си за изготвяне на предложение и за провеждане на преговори по координиран план за оздравяване;

За целите на букви б) и в) всички или някои от синдиците по параграф 1 могат да се съгласят да предоставят допълнителни правомощия на синдика, назначен по едно от производствата, когато такова споразумение се допуска съгласно разпоредбите, приложими спрямо всяко едно от производствата. Те могат също да се договорят да разпределят помежду си определени задачи, когато подобно разпределяне на задачи се допуска съгласно разпоредбите, приложими спрямо всяко едно от производствата.

Член 57

Сътрудничество и комуникация между съдилищата

1. Когато производства по несъстоятелност се отнасят за двама или повече членове на група дружества, съдът, който е образувал такова производство, си сътрудничи с всеки друг съд, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност за друг член на същата група или който е образувал такова производство, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на производствата, не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби и не поражда конфликт на интереси. За тази цел съдилищата могат по целесъобразност да назначат независимо лице или орган, които да действат съгласно техните инструкции, при условие че това не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за тях.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 съдилищата или което и да е от назначените лица или органи, действащи от тяхно име, както е посочено в параграф 1, могат да осъществяват комуникация помежду си пряко или да искат информация или помощ пряко един от друг, при условие че такова комуникация съблюдава процесуалните права на страните по производството и поверителността на информацията.

3. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички средства, които съдът счита за подходящи. То може да се отнася по-конкретно до следното:

- а) координация при назначаването на синдици;
- б) съобщаване на информация по всякакъв начин, който се смята за целесъобразен от съда;
- в) координация при управлението и контрола върху активите и дейността на членовете на групата;
- г) координация при провеждането на съдебните заседания;
- д) координация при одобряването на протоколи, когато е необходимо.

Член 58

Сътрудничество и комуникация между синдиците и съдилищата

Синдикът, назначен по производство по несъстоятелност, което се отнася за член на група дружества:

- а) си сътрудничи и осъществява комуникация с всеки друг съд, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност за друг член на същата група дружества или който е образувал такова производство; както и
- б) може да иска информация от този съд относно производството на другия член на групата или да иска помощ във връзка с производството, по което е назначен,

доколкото такова сътрудничество и комуникация е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на производствата, не поражда конфликт на интереси и не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби.

Член 59

Разходи във връзка със сътрудничеството и комуникацията при производства, които се отнасят за членове на група дружества

Разходите във връзка с предвидените в членове 56—60 сътрудничество и комуникация, направени от даден синдик или съд, се разглеждат като разходи и разноски, направени във връзка със съответното производство.

Член 60

Правомощия на синдика при производства, които се отнасят за членове на група дружества

1. Синдикът, назначен по производство по несъстоятелност, образувано по отношение на член на група дружества, може, доколкото това е подходящо за улесняване на ефективното управление на производството:

- а) да бъде изслушван във всяко от производства, образувани по отношение на някой от другите членове на същата група;
- б) да отправя искане за спиране на всяка мярка, свързана с осребряване на имуществото в производството, образувано по отношение на някой от другите членове на същата група, при условие че:
 - i) е предложен план съгласно член 56, параграф 2, буква в) за оздравяване на всички или някои членове на групата, по отношение на които е образувано производство по несъстоятелност, и има голяма вероятност този план да е успешен;
 - ii) спирането на мярката е необходимо, за да се осигури правилното изпълнение на плана за оздравяване;
 - iii) планът за оздравяване ще бъде от полза за кредиторите в производството, за което се иска спирането; и
 - iv) нито производството по несъстоятелност, по което е назначен синдикът, посочен в параграф 1 от настоящия член, нито производството, по отношение на което е поискано спиране, подлежат на координиране съгласно раздел 2 от настоящата глава;
- в) да изисква образуването на координирано производство по несъстоятелност на група дружества в съответствие с член 61.

2. Съдът, образувал производство по параграф 1, буква б), спира изцяло или частично всяка мярка, свързана с осребряването на имущество в производството, ако е уверен, че условията по параграф 1, буква б) са изпълнени.

Преди да постанови спирането на мерките, съдът изслушва синдика, назначен по производството, за което се иска спирането. Спирането може да бъде постановено за срок, ненадвишаващ три месеца, който съдът смята за уместен и който е в съответствие с приложимите за производството разпоредби.

Съдът, постановил спирането, може да изиска от синдика, посочен в параграф 1, да вземе всички подходящи мерки, предвидени в националното право, за гарантиране на интересите на кредиторите в производството.

Съдът може да удължи срока на спирането на мярката за допълнителен период или периоди, които смята за уместни и които са съвместими с приложимите за производството разпоредби, при положение че условията, посочени в параграф 1, буква б), подточки ii)—iv), продължават да се изпълняват и общата продължителност на срока на спиране (първоначалният период и евентуалните удължавания) не надвишава шест месеца.

РАЗДЕЛ 2

Координация

Подраздел 1

Процедура

Член 61

Искане за образуване на координирано производство на група дружества

1. Координирано производство на група дружества може да бъде поискано във всеки съд, който има компетентност по отношение на производството по несъстоятелност на член на групата, от синдик, назначен по производство по несъстоятелност, образувано във връзка с член на групата.

2. Посоченото в параграф 1 искане се отправя в съответствие с условията, предвидени в правото, приложимо към производството, по което е назначен синдикът.
3. Искането, посочено в параграф 1, се придружава от:
 - а) предложение относно лицето, което да бъде определено за координатор на групата („координатор“), подробна информация относно правото му да изпълнява тези функции съгласно член 71, подробна информация относно квалификацията му и писменото му съгласие да изпълнява функциите на координатор;
 - б) схематично изложение на предлаганото координирано производство на групата дружества и по-конкретно причините, поради които се смята, че условията по член 63, параграф 1 са изпълнени;
 - в) списък на синдиците, назначени във връзка с членове на групата, и по целесъобразност съдилищата и компетентните органи, участващи в производства срещу членове на групата;
 - г) схематично изложение на прогнозните разходи на предлаганото координирано производство на групата дружества и прогноза за дяла от тези разходи, който следва да бъде поет от всеки член на групата.

Член 62

Правило за приоритетност

Без да се засяга член 66, когато се иска образуване на координирано производство на група дружества в съдилища на различни държави членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

Член 63

Известие от сезирания съд

1. Съдът, сезиран с искане за образуване на координирано производство на група дружества, във възможно най-кратък срок изпраща известие за искането за образуване на координирано производство на група дружества и за предложения координатор до синдиците, назначени във връзка с членове на групата, както е посочено в искането съгласно член 61, параграф 3, буква в), ако е уверен, че:
 - а) образуването на такова производство е подходящо за улесняване на ефективното управление на производствата по несъстоятелност, свързани с различните членове на групата;
 - б) няма вероятност никой от кредиторите на членове на групата, които се очаква да участват в такова производство, да се окаже в неблагоприятно финансово положение в резултат от включването на този член в производството; и
 - в) предложеният координатор отговаря на изискванията по член 71.
2. В известието по параграф 1 от настоящия член се изброяват елементите, посочени в член 61, параграф 3, букви а)—г).
3. Известието по параграф 1 се изпраща с препоръчано писмо, удостоверено с обратна разписка.
4. Сезираният съд дава възможност на участващите в производството синдици да бъдат изслушани.

Член 64

Възражения на синдика

1. Всеки синдик, назначен във връзка с даден член на групата, може да повдигне възражения по отношение на:
 - а) включването в координирано производство на група дружества на производството по несъстоятелност, по което е назначен; или
 - б) лицето, предложено за координатор.
2. Възраженията по параграф 1 от настоящия член се повдигат в съда, посочен в член 63, в рамките на 30 дни, считано от датата, на която синдикът е получил известието за искане за образуване на координирано производство на група дружества, посочено в параграф 1 от настоящия член.

Възражението може да бъде внесено чрез стандартен формуляр, съставен в съответствие с член 88.

3. Преди да вземе решението си дали да участва или да не участва в координацията съгласно параграф 1, буква а), синдикът получава необходимото одобрение, ако това се изисква от правото на държавата на образуване на производството, по което е бил назначен.

Член 65

Последици от възражението срещу включване в координирано производство на група дружества

1. Когато даден синдик има възражения производството по несъстоятелност, по което е бил назначен, да бъде включено в координирано производство на група дружества, то това производство не се включва в координираното производство на група дружества.
2. Правомощията на съда, посочени в член 68, или правомощията на координатора, произтичащи от това производство, не се прилагат спрямо съответния член на групата и не пораждаат никакви разходи за него.

Член 66

Избор на съд за координирано производство на група дружества

1. Когато най-малко две трети от всички синдици, назначени по производства по несъстоятелност срещу членовете на групата, са изразили съгласието си, че компетентен съд в друга държава членка е най-подходящият съд за образуване на координирано производство на група дружества, този съд упражнява изключителна компетентност.
2. Изборът на съд става със съвместно споразумение, сключено или удостоверено в писмена форма. То може да бъде направено до момента на образуването на координираното производство на група дружества съгласно член 68.
3. Всеки друг съд, различен от сезирания съд по параграф 1, се отказва от компетентност в полза на този съд.
4. Искането за образуване на координирано производство на група дружества се подава в съда, избран в съответствие с член 61.

Член 67

Последици от възражението срещу предложения координатор

Когато се получат възражения срещу лицето, предложено за координатор, от синдик, който същевременно не възражава срещу включването в координирано производство на група дружества на члена, във връзка с който е бил назначен, съдът може да не пристъпи към назначаването на съответното лице и да покани синдика, повдигнал възраженията, да представи ново искане в съответствие с член 61, параграф 3.

Член 68

Решение за образуване на координирано производство на група дружества

1. След изтичането на срока, посочен в член 64, параграф 2, съдът може да образува координирано производство на група дружества, когато е уверен, че са изпълнени условията по член 63, параграф 1. В такъв случай съдът:
 - а) назначава координатор;
 - б) взема решение относно общите насоки на координацията; и
 - в) взема решение относно прогнозните разходи и дела, който ще се поеме от съответните членове на групата.
2. Решението за образуване на координирано производство на група дружества се съобщава на участващите синдици и на координатора.

Член 69

Последващо участие на синдици

1. Всеки синдик може да поиска в съответствие с националното право, след съдебното решение по член 68, включването на производството, по което е назначен, когато:
 - а) е било повдигнато възражение срещу включването на производството по несъстоятелност в координираното производство на група дружества, или
 - б) производството по несъстоятелност срещу член на групата е било образувано след като съдът е образувал координирано производство на група дружества.
2. Без да се засяга параграф 4, координаторът може да приеме подобно искане, след като се консултира с участващите синдици, когато:
 - а) предвид етапа, в който се намира координираното производство на група дружества към момента на искането, е убеден, че са изпълнени критериите, предвидени в член 63, параграф 1, букви а) и б); или
 - б) всички участващи синдици са изразили съгласието си при условията, предвидени в съответното национално право.
3. Координаторът уведомява съда и участващите синдици за решението си съгласно параграф 2 и за мотивите, на които то се основава.
4. Всеки участващ синдик или всеки синдик, чието искане за включване в координирано производство на група дружества е било отхвърлено, може да оспори посоченото в параграф 2 решение в съответствие с процедурата, предвидена в правото на държавата членка, в която е образувано координираното производство на групата дружества.

Член 70

Препоръки и план за координация на групата

1. При провеждане на производствата по несъстоятелност синдиците разглеждат препоръките на координатора и съдържанието на плана за координация на групата, посочен в член 72, параграф 1.
2. Синдикът не е длъжен да следва изцяло или отчасти препоръките на координатора или плана за координация на групата.

Ако синдикът не следва препоръките на координатора или плана за координация на групата, той излага мотивите за това пред лицата или органите, пред които следва да се отчита съгласно своето национално право, както и пред координатора.

Подраздел 2

Общи разпоредби

Член 71

Координатор

1. Координаторът е лице, което отговаря на критериите да изпълнява функциите на синдик съгласно правото на дадена държава членка.
2. Координаторът не трябва да бъде някой от синдиците, назначени във връзка с отделните членове на групата, и следва да няма конфликт на интереси по отношение на членовете на групата, техните кредитори и синдиците, назначени във връзка с отделните членове на групата.

Член 72

Задачи и права на координатора

1. Координаторът:
 - а) идентифицира и набелязва препоръки за координирано провеждане на производството по несъстоятелност;
 - б) предлага план за координация на групата, в който се идентифицира, описва и препоръчва всеобхватен набор от мерки, подходящи за интегриран подход за уреждане на въпросите на неплатежоспособността на членовете на групата. Поспециално планът може да съдържа предложения за:

- i) предприемане на мерки, за да се възстанови икономическата ефективност и финансовата стабилност на групата или на част от нея;
 - ii) уреждане на вътрешногрупови спорове по отношение на вътрешногрупови сделки и отменителни искове;
 - iii) споразумения между самите синдици на членовете на групата в несъстоятелност.
2. Координаторът може също така:
- a) да бъде изслушван и да участва, по-специално чрез присъствие на събранията на кредиторите, във всяко от производствата, образувани по отношение на който и да е член на групата;
 - b) да посредничи при спорове, възникнали между двама или повече от синдиците на членовете на групата;
 - v) да представя и разяснява плана си за координация на групата на лицата или органите, пред които следва да се отчита съгласно своето национално право;
 - г) да изисква информация от всеки синдик по отношение на който и да е член на групата, когато тази информация е или може да бъде от полза за целите на идентифицирането и очертаването на стратегии и мерки за координиране на производствата; и
 - д) да отправя искане за спиране за срок до шест месеца на производството, образувано по отношение на някой от членовете на групата, при условие че спирането е необходимо, за да се осигури правилното изпълнение на плана и ще бъде от полза за кредиторите в производството, за което се иска спирането; или да отправя искане за отмяна на подобно спиране. Това искане се подава в съда, в който е образувано производството, чието спиране се иска.
3. Планът по параграф 1, буква б) не трябва да включва препоръки по отношение на консолидацията на производствата или на масата на несъстоятелността.
4. Задачите и правата на координатора, както са определени в настоящия член, не се разпростират върху членовете на групата, които не участват в координираното производство на групата дружества.
5. Координаторът изпълнява функциите си безпристрастно и с дължимата грижа.
6. Когато координаторът счете, че за изпълнение на задачите му се изисква значително повишаване на разходите в сравнение с прогнозните разходи, посочени в член 61, параграф 3, буква г), и във всеки случай, когато разходите надвишават 10 % от прогнозните разходи, координаторът:
- a) уведомява без отлагане участващите синдици, и
 - б) иска предварително одобрение от съда, в който е образувано координираното производство на група дружества.

Член 73

Езици

1. Координаторът осъществява комуникацията със синдика на участващ член на групата на договорения със синдика език или — при липса на договореност — на официалния език или на официалните езици на институциите на Съюза и на съда, в който е образувано производството спрямо съответния член на групата.
2. Координаторът осъществява комуникацията със съда на официалния език на този съд.

Член 74

Сътрудничество между синдиците и координатора

1. Синдиците, назначени за членовете на група, и координаторът си сътрудничат до степен, която не е несъвместима с правилата, приложими за съответните производства.
2. По-специално, синдиците съобщават на координатора всякаква информация, която е от значение за изпълнението на неговите задачи.

Член 75

Отмяна на назначаването на координатора

Съдът отменя назначаването на координатора служебно или по искане на синдика на участващ член на групата, когато:

- а) координаторът действа във вреда на кредиторите на участващ член на групата; или
- б) координаторът не изпълнява задълженията си по настоящата глава.

Член 76

Длъжник във владение на имуществото

Разпоредбите, приложими по настоящата глава към синдиците, са приложими съответно и към длъжник, който е във владение на имуществото.

Член 77

Разходи и разпределение

1. Възнаграждението на координатора е адекватно, пропорционално на задачите, които изпълнява, и отразява разумни разходи.
2. След като изпълни задачите си, координаторът установява окончателния отчет за разходите и дължимия от всеки член дял и представя този отчет на всеки участващ синдик и на съда, в който е образувано координираното производство.
3. При липса на възражение от страна на синдиците в срок от 30 дни от получаването на отчета по параграф 2, разходите и дължимият от всеки член дял се считат за договорени. Отчетът се представя за потвърждение от съда, в който е образувано координираното производство.
4. В случай на оспорване съдът, който е образувал координираното производство на групата дружества, по искане на координатора или на който и да е участващ синдик, се произнася по разходите и дяловете, дължими от всеки член, съгласно изложените в параграф 1 от настоящия член критерии и като взема предвид прогнозните разходи по член 68, параграф 1 и когато е приложимо — по член 72, параграф 6.
5. Всеки участващ синдик може да оспори посоченото в параграф 4 решение в съответствие с процедурата, предвидена в правото на държавата членка, в която е образувано координираното производство на групата дружества.

ГЛАВА VI

ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Член 78

Защита на данните

1. Националните правила за изпълнение на Директива 95/46/ЕО се прилагат по отношение на обработването на лични данни, извършвано в държавите членки по силата на настоящия регламент, при условие че не са засегнати операциите по обработка, посочени в член 3, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО.
2. По отношение на обработването на лични данни от Комисията съгласно настоящия регламент се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 79

Отговорности на държавите членки по отношение на обработването на лични данни в националните регистри по несъстоятелност

1. Всяка държава членка съобщава на Комисията името на физическото лице или наименованието на юридическото лице, публичен орган, агенция или друг орган, определен съгласно националното право да упражнява функциите на администратор в съответствие с член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО, с оглед на публикуването му на европейския портал за електронно правосъдие.

2. Държавите членки гарантират, че се прилагат техническите мерки за гарантиране на сигурността на личните данни, обработвани в рамките на националните им регистри по несъстоятелност, посочени в член 24.
3. Държавите членки са отговорни да удостоверят, че администраторите, определени от националното право в съответствие с член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО, правят необходимото за спазване на принципите за качество на данните, по-конкретно за точността и актуализирането на данните, съхранявани в националните регистри по несъстоятелност.
4. Държавите членки са отговорни в съответствие с Директива 95/46/ЕО за събирането и съхраняването на данни в националните бази данни и за решенията за предоставяне на тези данни в системата за взаимно свързване на регистрите, в която могат да се правят справки чрез европейския портал за електронно правосъдие.
5. Като част от информацията, която следва да се предоставя на субектите на данните, за да им се даде възможност да упражняват правата си, и по-специално правото на заличаване на данни, държавите членки информират субектите на данните за периода, през който са достъпни личните данни, съхранявани в регистрите по несъстоятелност.

Член 80

Отговорности на Комисията по отношение на обработването на лични данни

1. Комисията упражнява правомощията на контролиращ орган съгласно член 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 45/2001 съобразно съответните отговорности, определени в настоящия член.
2. Комисията определя необходимите политики и прилага нужните технически решения, за да изпълнява отговорностите в рамките на функцията на контролиращ орган.
3. Комисията въвежда техническите мерки, необходими да се гарантира сигурността на личните данни при преноса им, по-конкретно поверителността и целостта им при предаването към и от европейския портал за електронно правосъдие.
4. Задълженията на Комисията не засягат отговорностите на държавите членки и другите органи по отношение на съдържанието и експлоатирането на управляваните от тях свързани национални бази данни.

Член 81

Задължения за предоставяне на информация

Без да се засяга информацията, която се предоставя на субектите на данни в съответствие с членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001, Комисията информира субектите на данни чрез публикация в европейския портал за електронно правосъдие за ролята си при обработването на данните и за целите на обработката на данните.

Член 82

Съхраняване на лични данни

По отношение на информацията от свързаните национални бази данни, в европейския портал за електронно правосъдие не се съхраняват никакви лични данни, свързани със субектите на данни. Тези данни се съхраняват в националните бази данни, управлявани от държавите членки или други органи.

Член 83

Достъп до лични данни чрез Европейския портал за електронно правосъдие

Личните данни, съхранявани в националните регистри по несъстоятелност, посочени в член 24, са достъпни чрез европейския портал за електронно правосъдие до момента, до който остават достъпни съгласно националното право.

ГЛАВА VII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 84

Приложимост във времето

1. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат само за производствата по несъстоятелност, които са образувани след 26 юни 2017 г. Правните действия, извършени от длъжника преди тази дата, продължават да се уреждат от приложимото към тях право към момента, в който са били извършени.
2. Независимо от член 91 от настоящия регламент, Регламент (ЕО) № 1346/2000 продължава да се прилага към производствата по несъстоятелност, които попадат в обхвата на настоящия регламент и са били образувани преди 26 юни 2017 г.

Член 85

Отношение с международни договори

1. Настоящият регламент заменя сключените международни договори между две или повече държави членки, в отношенията между тях и по въпросите, до които той се отнася, а именно:
 - а) Конвенцията между Белгия и Франция за компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Париж на 8 юли 1899 г.;
 - б) Конвенцията между Белгия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането на плащането (с Допълнителен протокол от 13 юни 1973 г.), подписана в Брюксел на 16 юли 1969 г.;
 - в) Конвенцията между Белгия и Нидерландия за териториалната компетентност, фалита и за признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Брюксел на 28 март 1925 г.;
 - г) Договора между Германия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан във Виена на 25 май 1979 г.;
 - д) Конвенцията между Франция и Австрия за компетентността, признаването и изпълнението на решенията по фалит, подписана във Виена на 27 февруари 1979 г.;
 - е) Конвенцията между Франция и Италия за изпълнението на решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 3 юни 1930 г.;
 - ж) Договора между Италия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан в Рим на 12 юли 1977 г.;
 - з) Конвенцията между Кралство Нидерландия и Федерална република Германия относно взаимното признаване и изпълнението на съдебни решения и други изпълнителни основания в граждански и търговски дела, подписана в Хага на 30 август 1962 г.;
 - и) Конвенцията между Обединеното кралство и Кралство Белгия за взаимното признаване и изпълнението на решенията по граждански и търговски дела и протокола към нея, подписана в Брюксел на 2 май 1934 г.;
 - й) Конвенцията между Дания, Финландия, Норвегия, Швеция и Исландия за фалита, подписана в Копенхаген на 7 ноември 1933 г.;
 - к) Европейската конвенция относно определени международни аспекти на фалита, подписана в Истанбул на 5 юни 1990 г.;
 - л) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.;
 - м) Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на арбитражни решения и арбитражни споразумения по търговски дела, подписано в Белград на 18 март 1960 г.;

- н) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Италия за взаимно съдебно сътрудничество по граждански и административни дела, подписана в Рим на 3 декември 1960 г.;
- о) Споразумението между Социалистическа федеративна република Югославия и Кралство Белгия за съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, подписано в Белград на 24 септември 1971 г.;
- п) Конвенцията между правителствата на Югославия и Франция за признаване и изпълнение на решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.;
- р) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписано в Атина на 22 октомври 1980 г., все още в сила между Чешката република и Гърция;
- с) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 23 април 1982 г., все още в сила между Чешката република и Кипър;
- т) Договора между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ, признаване и изпълнение на решения по граждански, семейни и търговски дела, подписан в Париж на 10 май 1984 г., все още в сила между Чешката република и Франция;
- у) Договора между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 6 декември 1985 г., все още в сила между Чешката република и Италия;
- ф) Споразумението между Република Латвия, Република Естония и Република Литва за правна помощ, правно сътрудничество и правни отношения, подписано в Талин на 11 ноември 1992 г.;
- х) Споразумението между Естония и Полша за оказване на правна помощ и правно сътрудничество по граждански, трудови и наказателни дела, подписано в Талин на 27 ноември 1998 г.;
- ц) Споразумението между Република Литва и Република Полша за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано във Варшава на 26 януари 1993 г.;
- ч) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни въпроси и нейния протокол, подписани в Букурещ на 19 октомври 1972 г.;
- ш) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.;
- щ) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Гърция, подписан в Атина на 10 април 1976 г.;
- аа) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Кипър, подписан в Никозия на 29 април 1983 г.;
- аб) Договора за взаимна правна помощ по граждански дела между правителството на Народна република България и правителството на Френската република, подписан в София на 18 януари 1989 г.;
- ав) Договора между Румъния и Чешката република за правна помощ по граждански дела, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.;
- аг) Договора между Румъния и Република Полша за правна помощ и правни отношения за граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.

2. Конвенциите, посочени в параграф 1, продължават да се прилагат за производствата, които са образувани преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000.

3. Настоящият регламент не се прилага:

- а) в никоя държава членка, когато е несъвместим със задълженията по отношение на фалита, които произтичат от конвенция, която е подписана от тази държава членка с една или няколко трети страни, преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000;
- б) в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, ако е несъвместим със задълженията по отношение на фалита и ликвидацията на неплатежоспособни дружества, които произтичат от споразумения в рамките на Британската общност, които съществуват към момента на влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000.

Член 86

Информация за националното право и правото на Съюза в областта на несъстоятелността

1. С цел да се предостави публичен достъп до информацията, държавите членки предоставят в рамките на европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, кратко описание на националното законодателство и производства в областта на несъстоятелността, и по-специално законодателството и производствата, свързани с въпросите, изброени в член 7, параграф 2.
2. Държавите членки редовно актуализират информацията, посочена в параграф 1.
3. Комисията предоставя публичен достъп до информацията, свързана с настоящия регламент.

Член 87

Създаване на свързани регистри

Комисията приема актове за изпълнение за създаване на свързаните регистри по несъстоятелност съгласно предвиденото в член 25. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 89, параграф 3.

Член 88

Изготвяне и последващи изменения на стандартните формуляри

Комисията приема актове за изпълнение за изготвяне и при необходимост, последващо изменение на формулярите, посочени в член 27, параграф 4, членове 54 и 55, и член 64, параграф 2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 89, параграф 2.

Член 89

Процедура на Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Член 90

Клауза за преразглеждане

1. Не по-късно от 27 юни 2027 г. и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Този доклад се придружава при необходимост от предложения за адаптиране на настоящия регламент.
2. Не по-късно от 27 юни 2022 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на координираното производство на група дружества. Този доклад се придружава при необходимост от предложения за адаптиране на настоящия регламент.
3. Не по-късно от 1 януари 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет проучване във връзка с трансграничните въпроси по отношение на отговорността и лишаването от права на директори.
4. Не по-късно от 27 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет проучване на евентуални злоупотреби с търсенето на най-благоприятната правна система (forum shopping).

⁽¹⁾ Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

Член 91

Отмяна

Регламент (ЕО) № 1346/2000 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съобразно таблицата на съответствието, поместена в приложение Г към настоящия регламент.

Член 92

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се, считано от 26 юни 2017 г., с изключение на:

- а) член 86, който се прилага, считано от 26 юни 2016 г.;
- б) член 24, параграф 1, който се прилага, считано от 26 юни 2018 г.; и
- в) член 25, който се прилага, считано от 26 юни 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 20 май 2015 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ПРИЛОЖЕНИЕ А

Производства по несъстоятелност, посочени в член 2, точка 4

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddĺženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation,
 - Bankruptcy or sequestration.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Синдици, посочени в член 2, точка 5

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,

- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
 - Supervisor of a voluntary arrangement,
 - Administrator,
 - Official Receiver,
 - Trustee,
 - Provisional Liquidator,
 - Interim Receiver,
 - Judicial factor.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ В

Отмененият регламент и списък на неговите последователни изменения

Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета

(ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 603/2005 на Съвета

(ОВ L 100, 20.4.2005 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 694/2006 на Съвета

(ОВ L 121, 6.5.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета

(ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 681/2007 на Съвета

(ОВ L 159, 20.6.2007 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 788/2008 на Съвета

(ОВ L 213, 8.8.2008 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 210/2010 на Съвета

(ОВ L 65, 13.3.2010 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 583/2011 на Съвета

(ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 52)

Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета

(ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 663/2014 на Съвета

(ОВ L 179, 19.6.2014 г., стр. 4)

Акт относно условията за присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения, Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз

(ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 33).

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 2, буква а)	Член 2, точка 4
Член 2, буква б)	Член 2, точка 5
Член 2, буква в)	—
Член 2, буква г)	Член 2, точка 6
Член 2, буква д)	Член 2, точка 7
Член 2, буква е)	Член 2, точка 8
Член 2, буква ж), уводни думи	Член 2, точка 9, уводни думи
Член 2, буква ж), първо тире	Член 2, точка 9, подточка vii)
Член 2, буква ж), второ тире	Член 2, точка 9, подточка iv)
Член 2, буква ж), трето тире	Член 2, точка 9, подточка viii)
Член 2, буква з)	Член 2, точка 10
—	Член 2, точки 1—3 и 11—13
—	Член 2, точка 9, подточки i)—iii), v) и vi)
Член 3	Член 3
—	Член 4
—	Член 5
—	Член 6
Член 4	Член 7
Член 5	Член 8
Член 6	Член 9
Член 7	Член 10
Член 8	Член 11, параграф 1
—	Член 11, параграф 2
Член 9	Член 12
Член 10	Член 13, параграф 1
—	Член 13, параграф 2
Член 11	Член 14
Член 12	Член 15
Член 13, първо тире	Член 16, буква а)
Член 13, второ тире	Член 16, буква б)
Член 14, първо тире	Член 17, буква а)
Член 14, второ тире	Член 17, буква б)

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
Член 14, трето тире	Член 17, буква в)
Член 15	Член 18
Член 16	Член 19
Член 17	Член 20
Член 18	Член 21
Член 19	Член 22
Член 20	Член 23
—	Член 24
—	Член 25
—	Член 26
—	Член 27
Член 21, параграф 1	Член 28, параграф 2
Член 21, параграф 2	Член 28, параграф 1
Член 22	Член 29
Член 23	Член 30
Член 24	Член 31
Член 25	Член 32
Член 26	Член 33
Член 27	Член 34
Член 28	Член 35
—	Член 36
Член 29	Член 37, параграф 1
—	Член 37, параграф 2
—	Член 38
—	Член 39
Член 30	Член 40
Член 31	Член 41
—	Член 42
—	Член 43
—	Член 44
Член 32	Член 45
Член 33	Член 46
Член 34, параграф 1	Член 47, параграф 1
Член 34, параграф 2	Член 47, параграф 2
Член 34, параграф 3	—
—	Член 48
Член 35	Член 49
Член 36	Член 50
Член 37	Член 51

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
Член 38	Член 52
Член 39	Член 53
Член 40	Член 54
Член 41	Член 55
Член 42	—
—	Член 56
—	Член 57
—	Член 58
—	Член 59
—	Член 60
—	Член 61
—	Член 62
—	Член 63
—	Член 64
—	Член 65
—	Член 66
—	Член 67
—	Член 68
—	Член 69
—	Член 70
—	Член 71
—	Член 72
—	Член 73
—	Член 74
—	Член 75
—	Член 76
—	Член 77
—	Член 78
—	Член 79
—	Член 80
—	Член 81
—	Член 82
—	Член 83
Член 43	Член 84, параграф 1
—	Член 84, параграф 2
Член 44	Член 85
—	Член 86
Член 45	—
—	Член 87
—	Член 88

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
—	Член 89
Член 46	Член 90, параграф 1
—	Член 90, параграфи 2—4
—	Член 91
Член 47	Член 92
Приложение А	Приложение А
Приложение Б	—
Приложение В	Приложение Б
—	Приложение В
—	Приложение Г

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/849 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2015 година

за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Потоците от пари с незаконен произход могат да навредят на целостта, стабилността и репутацията на финансовия сектор и да застрашат вътрешния пазар на Съюза и международното развитие. Изпирането на пари, финансирането на тероризма и организираната престъпност продължават да бъдат значителни проблеми, по които следва да се работи на равнището на Съюза. Освен по-нататъшното развитие на равнището на Съюза на наказателноправния подход към този проблем, целенасочените и пропорционални превантивни действия срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма играят жизнено важна роля и може да дадат допълнителни резултати.
- (2) Надеждността, целостта и стабилността на кредитните институции и финансовите институции и доверието във финансовата система като цяло могат да бъдат сериозно подкопани от опитите на престъпни субекти и техните съучастници да прикрият произхода на приходите от престъпна дейност или да насочат парични средства със законен или незаконен произход за терористични цели. Лицата, осъществяващи изпиране на пари и тези, които финансират тероризма, биха могли да се опитат да се възползват от свободното движение на капитали и свободното предоставяне на финансови услуги, до които води интегрираното финансово пространство на Съюза, за да улеснят престъпните си дейности. Следователно са необходими конкретни мерки за координация на равнището на Съюза. Същевременно следва да се постигне баланс между целта да се защити обществото от престъпления и да се съхранят стабилността и целостта на финансовата система на Съюза, от една страна, и нуждата, от друга страна, да се създаде регулаторна среда, която да позволява на дружествата да развиват стопанската си дейност, без да понесат прекомерни разходи за постигане на съответствие.
- (3) Настоящата директива представлява четвъртата директива насочена срещу заплахата от изпиране на пари. В Директива 91/308/ЕИО на Съвета ⁽⁴⁾ беше определено изпирането на пари във връзка с трафика на наркотици и бяха наложени задължения единствено по отношение на финансовия сектор. С Директива 2001/97/ЕО на

⁽¹⁾ ОВ С 166, 12.6.2013 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ С 271, 19.9.2013 г., стр. 31.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 11 март 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 20 април 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 20 май 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽⁴⁾ Директива 91/308/ЕИО на Съвета от 10 юни 1991 г. за предотвратяване използването на финансовата система за изпиране на пари (ОВ L 166, 28.6.1991 г., стр. 77).

Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ беше разширено приложното поле на Директива 91/308/ЕИО както по отношение на престъпленията, така и на набора от обхванати професии и дейности. През юни 2003 г. Специалната група за финансови действия („FATF“) ревизира своите препоръки, в чийто обхват попадна и финансирането на тероризма, и предостави по-подробни изисквания по отношение на идентификацията и проверката на клиента, случаите, при които по-високият риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма може да оправдае прилагането на засилени мерки, както и случаите, при които по-ниският риск може да позволи извършването на не толкова строга проверка. Тези промени бяха отразени в Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и в Директива 2006/70/ЕО на Комисията ⁽³⁾

- (4) Изпирането на пари и финансирането на тероризма често се извършват на международно равнище. Мерките, предприети единствено на национално равнище или дори на равнището на Съюза без да се вземе предвид международната координация и сътрудничество, биха имали много ограничено въздействие. Ето защо приетите в тази област мерки на Съюза следва да бъдат съвместими с останалите действия, предприети в рамките на международни форуми, и поне също толкова строги, колкото тях. При определяне на действията на Съюза следва да продължи да се обръща специално внимание на препоръките на FATF и на инструментите на други международни органи, действащи в областта на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. За повишаване на ефикасността на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма съответните правни актове на съюза следва по целесъобразност да бъдат приведени в съответствие с Международните стандарти за борба с изпирането на пари и финансирането на терористични дейности и разпространението на оръжия за масово унищожение, приети от FATF през февруари 2012 г. („ревизираните препоръки на FATF“).
- (5) Освен това злоупотребите с финансовата система, целящи насочването на парични средства с незаконен произход или дори такива със законен произход за терористични цели, представляват несъмнен риск за целостта, правилното функциониране, репутацията и стабилността на финансовата система. Превантивните мерки, установени в настоящата директива, следва да бъдат насочени към сделките и операциите с парични средства, получени от тежки престъпления, и набирането на парични средства или имущество за терористични цели.
- (6) Плащанията в брой на големи суми се характеризират с висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма. С цел повишаване на бдителността и ограничаване на рисковете, свързани с такива плащания в брой, настоящата директива следва да обхваща търгуващите със стоки лица дотолкова, доколкото те извършват или получават плащания в брой в размер на 10 000 EUR или повече. Държавите членки следва да могат да приемат по-ниски прагове, допълнителни общи ограничения на използването на пари в брой и допълнителни по-строги разпоредби.
- (7) Използването на продукти, представляващи електронни пари, все повече се счита за заместител на банковите сметки, което наред с мерките, установени в Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, обосновава необходимостта тези продукти да бъдат обект на задълженията свързани с борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Въпреки това, при някои доказани нискорискови обстоятелства и при строги условия за намаляване на риска, на държавите членки следва да бъде позволено да освобождават продуктите, представляващи електронни пари, от определени мерки за комплексна проверка на клиента, като например идентификация и проверка на клиента и на действителния собственик, но не и от наблюдение на сделки или делови отношения. Условията за намаляване на риска следва да включват изискване освободените продукти, представляващи електронни пари, да бъдат използвани изключително за закупуване на стоки или услуги, както и електронно съхраняваната сума да бъде достатъчно малка, за да изключва възможността за заобикаляне на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Това изключение не следва да засяга предоставеното на държавите членки право на преценка, съгласно което те могат в съответствие с член 15 да разрешават на задължените субекти да прилагат опростени мерки за комплексна проверка на клиента към други продукти, представляващи електронни пари, които пораждат по-ниски рискове.
- (8) Що се отнася до задължените субекти, спрямо които се прилага настоящата директива, понятието за посредници за недвижими имоти би следвало да включва и посредниците при отдаване под наем, където е приложимо.

⁽¹⁾ Директива 2001/97/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2001 г. за изменение на Директива 91/308/ЕИО на Съвета относно превенцията на използването на финансовата система за целите на прането на пари (ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 76).

⁽²⁾ Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).

⁽³⁾ Директива 2006/70/ЕО на Комисията от 1 август 2006 г. относно установяването на мерки за прилагане на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на определението „видни политически личности“ и техническите критерии за процедурите по опростена проверка на клиентите и за изключения поради финансова дейност на случайна или много ограничена база (ОВ L 214, 4.8.2006 г., стр. 29).

⁽⁴⁾ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

- (9) Настоящата директива следва да се прилага спрямо упражняващите юридическа дейност лица, съгласно определението на държавите членки, когато същите участват във финансови или дружествени сделки, включително при предоставянето на данъчни консултации, където е налице най-голям риск с услугите на тези упражняващи юридическа дейност лица да бъде злоупотребено с цел изпиране на приходите от престъпна дейност или финансиране на тероризма. Следва обаче да се предвидят изключения от всяко задължение за докладване на информация, получена преди, по време на или след съдебно производство, или в процеса на определяне на правното положение на клиент. Следователно правната консултация следва да остане в обхвата на задължението за спазване на професионална тайна, освен когато упражняващото юридическа дейност лице взема участие в дейностите по изпиране на пари или финансиране на тероризма, правната консултация се дава за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма или упражняващото юридическа дейност лице знае, че клиентът търси юридически съвет за целите на изпиране на пари или финансиране на тероризма.
- (10) Пряко сравнимите услуги следва да бъдат третирани по еднакъв начин, когато са предоставяни от някой от лице, упражняващо някоя от професиите, обхванати от настоящата директива. С цел да се осигури зачитането на правата, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), по отношение на одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти, които в някои държави членки имат правото да защитават или да представляват клиент в рамките на съдебно производство или да оценяват правното положение на клиент, информацията, която те получават при изпълнението на тези задачи, не следва да бъде предмет на задълженията за докладване, установени в настоящата директива.
- (11) Важно е да се подчертае изрично, че в съответствие с ревизираните препоръки на FATF „данъчните престъпления“, свързани с преки и косвени данъци, са включени в широкото определение на „престъпна дейност“ по настоящата директива. Тъй като във всяка държава членка като „престъпна дейност“, наказуема със санкции, посочени в член 3, точка 4, буква е) от настоящата директива, могат да бъдат определени различни данъчни престъпления, определенията на данъчни престъпления в националното право могат да се различават. Въпреки че стремежът не е да се хармонизират определенията на данъчни престъпления в националното право на държавите членки, последните следва да разрешат във възможно най-голяма степен съобразно националното си право обмена на информация или предоставянето на помощ между звената за финансово разузнаване (ЗФР) в ЕС.
- (12) Необходимо е да се идентифицира всяко физическо лице, упражняващо право на собственост или контрол върху правно образувание. За да се осигури действителна прозрачност, държавите членки следва да гарантират, че са обхванати възможно най-широк кръг от правни образувания, учредени или създадени чрез какъвто и да е друг механизъм на тяхна територия. Въпреки че установяването на конкретен процент на акционерно или дялово участие няма автоматично да доведе до разкриването на действителния собственик, то следва да представлява фактор с доказателствена стойност, който следва да бъде отчетен наред с другите. Държавите членки следва да могат обаче да решат, че и по-ниско процентно участие може да бъде индикация за собственост или контрол.
- (13) Идентификацията и проверката на действителния собственик следва, когато е уместно, да обхваща правни образувания, които притежават други правни образувания, и задължените и следва да се стремят да установяват физическото лице или лица, което в крайна сметка упражнява контрол посредством собственост или чрез други средства върху правното образувание — клиент. Контролът чрез други средства може, наред с другото, да включва критериите за контрол, използвани с цел изготвянето на консолидирани финансови отчети, например чрез споразумение на акционерите, упражняване на доминиращо влияние или правомощие за назначаване на висшето ръководство. Възможно е да има случаи, в които да не може да се установи физическо лице, което в крайна сметка притежава правното образувание или упражнява контрол върху него. В такива изключителни случаи задължените субекти, след като са изчерпали всички други средства за идентификация и при условие че няма основание за съмнение, може да считат висшия ръководен служител или служители за действителен собственик.
- (14) Необходимостта от точна и актуална информация за действителния собственик е ключов фактор при разкриването на престъпници, които в противен случай биха могли да скрият своята самоличност зад дружествена структура. Ето защо държавите членки следва да гарантират, че правните образувания, учредени на тяхна територия в съответствие с националното право, получават и съхраняват подходяща, точна и актуална информация за своите действителни собственици, в допълнение към основната информация, като име и адрес на дружеството, и доказателства за учредяване и юридическа собственост. С оглед повишаване на прозрачността с цел борба със злоупотребата с правни образувания, държавите членки следва да гарантират, че информацията за действителния собственик се съхранява в централен регистър, намиращ се извън дружеството, в пълно съответствие с правото на Съюза. Държавите членки могат да използват за тази цел централна база данни, в която се събира информация за действителния собственик, или търговския регистър или друг централен регистър. Държавите членки могат да решат задължените субекти да отговарят за попълването на регистъра. Държавите членки следва да гарантират, че във всички случаи тази информация е на разположение на компетентните органи и ЗФР и се предоставя на задължените субекти, когато последните предприемат мерки за комплексна проверка на клиента. Държавите членки следва също така да гарантират, че други лица, които са в състояние да докажат законен интерес във връзка с изпирането на пари, финансирането на тероризма и съответните предикатни престъпления — като

например корупция, данъчни престъпления и измами — получават достъп до информация за действителния собственик в съответствие с правилата за защита на данните. Лицата, които са в състояние да докажат законен интерес, следва да имат достъп до информация относно естеството и мащаба на притежаваните права и техния приблизителен дял.

- (15) За тази цел държавите членки следва да могат, в съответствие с националното право, да разрешат по-широк достъп от този, предвиден в настоящата директива.
- (16) Своевременният достъп до информация за действителния собственик следва да се осигури по начин, при който се избягва всякакъв риск от нерегламентирано осведомяване на съответното дружество.
- (17) С цел да се гарантират равнопоставени условия на конкуренция между различните видове правни форми, от доверителните собственици следва да се изисква също така да получават, съхраняват и предоставят информация за действителния собственик на задължените субекти, които вземат мерки за комплексна проверка на клиента, и да съобщават тази информация в централен регистър (или централна база данни), като освен това доверителните собственици следва да разкриват своя статус пред задължените субекти. Правните образувания като фондации и други правни форми подобни на доверителна собственост, следва да подлежат на еквивалентни изисквания.
- (18) Настоящата директива следва да се прилага и за дейностите на задължените субекти, които се извършват по интернет.
- (19) Новите технологии предлагат ефективни от гледна точка на времето и разходите решения за дружествата и за клиентите и поради това следва да се вземат предвид при оценката на риска. Компетентните органи и задължените субекти следва да действат активно в борбата с новите и иновативните способности за изпиране на пари.
- (20) Представителите на Съюза в управителните органи на Европейската банка за възстановяване и развитие се насърчават да прилагат настоящата директива и да публикуват на уебсайта си мерките на политиката за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включващи подробни процедури за привеждане в действие на настоящата директива.
- (21) Използването на услуги в сектора на хазартните игри за изпиране на приходи от престъпна дейност буди загриженост. За да бъдат намалени свързаните с услугите в сектора на хазартните игри рискове, в настоящата директива следва да се предвиди задължение за доставчиците на услуги в областта на хазарта, които пораждат по-високи рискове, да прилагат мерки за комплексна проверка на клиента при всяка сделка в размер на 2 000 EUR или повече. Държавите членки следва да гарантират, че задължените субекти прилагат същия праг по отношение на получаването на печалби, осъществяването на залагания, включително посредством покупката и обмена на хазартни жетони, или и двете заедно. Доставчиците на услуги в областта на хазарта, разполагащи с физически помещения като например казина и игрални къщи, следва да гарантират, че ако при влизане се извършва комплексна проверка на клиента, тя може да бъде отнесена към сделките, осъществени от съответния клиент в рамките на тези помещения. Въпреки това, при доказани нискорискови обстоятелства, на държавите членки следва да бъде позволено да освобождават определени хазартни услуги от някои или от всички изисквания на настоящата директива. Използването на освобождаване от държава членка следва да се разглежда само в строго ограничени и обосновани обстоятелства и когато рисковете от изпиране на пари или финансиране на тероризма са ниски. Такова освобождаване следва да подлежи на специфична оценка на риска, която отчита и степента на уязвимост на съответните сделки. Случаите на освобождаване следва да се съобщават на Комисията. В оценката на риска държавите членки следва да посочват по какъв начин са взели под внимание съответните констатации в докладите, изготвени от Комисията в рамките на наднационалната оценка на риска.
- (22) Рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризма не е един и същ във всеки конкретен случай. В съответствие с това следва да се използва комплексен подход, основан на риска. Основан на риска подход не означава, че на държавите членки и задължените субекти се предоставя неограничена свобода на действие. Този подход включва вземането на решения въз основа на обективни данни с цел по-ефективно справяне с рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, пред които са изправени Съюзът и лицата, които извършват дейност на негова територия.
- (23) Укрепването на основания на риска подход е необходимо на държавите членки и на Съюза, за да идентифицират, разберат и ограничат рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, пред които са изправени. В международен план беше отчетено значението на наднационалния подход за установяване на риска, като на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) („ЕБО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) („ЕОЗППО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, и на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари)

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

(„ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, следва да бъде възложено, чрез техния съвместен комитет, да представят становище относно рисковете, засягащи финансовия сектор на Съюза.

- (24) Комисията може успешно да извършва преглед на конкретни презгранични заплахи, които биха могли да засегнат вътрешния пазар и които не могат да бъдат установени и ефективно преодолени от отделните държави членки. Ето защо, на Комисията следва да бъде възложена отговорността да координира оценката на рисковете, свързани с презгранични дейности. Участието на подходящи експерти, като Експертната група по въпросите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и представителите на ЗФР, както и по целесъобразност на други органи на равнището на Съюза, е от съществено значение за ефективността на този процес. Националните оценки на риска и националният опит в това отношение също са важен източник на информация за процеса. Тази оценка на презграничните рискове от страна на Комисията не следва да включва обработването на лични данни. При всички случаи данните следва да бъдат изцяло анонимни. Надзорните органи по защита на данните на национално и съюзно равнище следва да участват само ако оценката на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма оказва въздействие върху неприкосновеността на личния живот и защитата на данните на лицата.
- (25) Резултатите от оценките на риска следва по целесъобразност да се предоставят своевременно на задължените субекти, за да могат да идентифицират, разбират, управляват и ограничават своите собствени рискове.
- (26) В допълнение, за още по-добро установяване, разбиране, управление и ограничаване на рисковете на равнището на Съюза държавите членки следва да предоставят помежду си достъп до резултатите от своите оценки на риска, както и на Комисията, и на ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП („ЕНО“).
- (27) При прилагането на настоящата директива е целесъобразно да се отчитат особеностите и нуждите на попадащите в нейния обхват по-малки задължени субекти, както и да се осигури третиране, което отговаря на техните специфични потребности и на естеството на тяхната стопанска дейност.
- (28) С цел защита на нормалното функциониране на финансовата система в Съюза и на вътрешния пазар от изпиране на пари и финансиране на тероризма, на Комисията следва да бъдат делегирани правомощия да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), за да определи юрисдикциите на трети държави, които имат стратегически слабости в национална си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма („високорискови трети държави“). Променящият се характер на заплахите от изпиране на пари и финансиране на тероризма, което се улеснява от постоянното развитие на технологиите и средствата, които са на разположение на престъпниците, изисква бързо и непрекъснато адаптиране на правната рамка по отношение на високорисковите трети държави, с цел ефективен подход към съществуващите рискове и предотвратяване на възникването на нови рискове. Комисията следва да взема предвид информацията от международни организации и определящи стандартите органи в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, като публични изявления на FATF, взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани последващи доклади, и да адаптира оценките си съобразно съдържащите се в тях промени, когато е уместно.
- (29) Държавите членки следва най-малко да предвиждат мерки за комплексна проверка на клиента, които задължените субекти да прилагат, когато имат отношения с физически лица или правни образувания, установени във високорискови трети държави, определени от Комисията. По същия начин, следва да бъде забранено да се разчита на трети лица, установени в такива високорискови трети държави. Държавите, които не са включени в списъка, не следва автоматично да се считат за разполагащи с ефективни системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и физическите лица или правните образувания, установени в такива държави следва да се оценяват въз основа на отчитане на риска.
- (30) Сам по себе си рискът се променя, а променливите величини, поотделно или заедно, могат да увеличават или намаляват потенциалния риск, като по този начин влияят върху подходящото равнище на превантивните мерки, като например мерките за комплексна проверка на клиента. Следователно при някои обстоятелства следва да се прилага разширена комплексна проверка, а при други може да е по-подходящо използването на опростена комплексна проверка.
- (31) Следва да бъде отчетено, че определени ситуации са свързани с по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма. Въпреки че самоличността и бизнес профилът на всички клиенти следва да бъдат установени, съществуват случаи, при които са нужни особено строги процедури за идентификация и проверка на клиента.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

- (32) Това се отнася най-вече за взаимоотношенията с физически лица, които изпълняват или са изпълнявали важни обществени функции в Съюза или в международен план, и най-вече физически лица от държави, в които корупцията е широко разпространена. Подобни взаимоотношения могат да изложат особено финансовия сектор на значителни рискове за репутацията и на правни рискове. Международните усилия за борба с корупцията също оправдават необходимостта да се обърне специално внимание на такива лица и да се приложат подходящи мерки за разширена комплексна проверка на клиента по отношение на лицата, които изпълняват или са изпълнявали важни обществени функции в страната или в чужбина, както и по отношение на лицата на висши длъжности в международни организации.
- (33) Изискванията по отношение на видните политически личности имат превантивен, а не наказателен характер и не следва да се тълкуват като стигматизиращи тези видни политически личности като участващи в престъпна дейност. Отказът от делови взаимоотношения с дадено лице само въз основа на факта, че то е видна политическа личност, противоречи на духа на настоящата директива и на ревизираните препоръки на FATF.
- (34) Получаването на одобрение от висшето ръководство за установяването на делови взаимоотношения не винаги изисква получаване на одобрение от съвета на директорите. Следва да е възможно такова одобрение да се предоставя от лица, притежаващи достатъчно познания относно рисковата експозиция на институцията във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискова експозиция.
- (35) За да се избегнат повтарящите се процедури за идентифициране на клиента, водещи до забавяния и по-ниска ефективност на стопанската дейност, е целесъобразно да се позволи клиентите, които са били идентифицирани другаде, да бъдат представяни на задължените субекти при спазване на подходящи предпазни мерки. Когато задължен субект разчита на трето лице, крайната отговорност за спазване на процедурата за комплексна проверка на клиента следва да се носи от задължения субект, на когото е представен клиентът. Третото лице или лицето, което е представило клиента, следва също да носи собствена отговорност за спазване на настоящата директива, включително изискването за докладване на съмнителни сделки и за съхраняване на информация, доколкото то има взаимоотношения с клиент, които са обхванати от настоящата директива.
- (36) В случаите на представителство или при правоотношения, свързани с изнасяне на дейности на договорна основа между задължените субекти и външни лица, които не са обхванати от настоящата директива, биха могли да възникнат задължения за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма за тези представители или изпълнители на изнесени дейности доколкото те са част от задължените субекти единствено по силата на договора между тях, а не съгласно настоящата директива. Ето защо задълженият субект следва да продължи да носи основната отговорност за спазването на настоящата директива.
- (37) Всички държави членки са създали или следва да създадат оперативно независими и автономни ЗФР със задачата да събират и анализират получаваната от тях информация, за да установят връзката между съмнителни сделки и стоящите в тяхната основа престъпни дейности с цел предотвратяване и борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Оперативно независими и автономни ЗФР следва да означава, че тези звена разполагат с правомощия и капацитет да изпълняват функциите си свободно, включително да вземат автономно решение да анализират, изискват и разкриват конкретна информация. Съмнителните сделки и друга информация, отнасяща се до изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, следва да бъдат докладвани на ЗФР, които следва да изпълняват ролята на централно национално звено за получаване, анализиране и разкриване на компетентните органи на резултатите от своя анализ. Всички съмнителни сделки, включително опитите за извършване на сделки, следва да се докладват, независимо от сумата на сделката. Докладваната информация може да включва и информация, основаваща се на отделни прагове.
- (38) Чрез дерогация от общата забрана за извършване на съмнителни сделки задължените субекти следва да могат да извършват съмнителни сделки, преди да информират компетентните органи, в случаите когато въздържане от извършването е невъзможно или има вероятност да осуети действията по преследване на лицата, облагодетелствани от операция, за която се подозира, че води до изпиране на пари или финансиране на тероризма. Това обаче не следва да засяга поетите от държавите членки международни задължения за незабавно замразяване на средства или други активи на терористи, терористични организации или лица, финансиращи тероризма, съгласно съответните резолюции на Съвета за сигурност на Организацията на Обединените нации.
- (39) Държавите членки следва да могат да определят подходящ саморегулиращ се орган за определени задължени субекти, като орган, който да бъде информиран първоначално вместо ЗФР. В съответствие с практиката на Европейския съд по правата на човека система за първоначално докладване пред саморегулиращ се орган представлява важна предпазна мярка за защита на основните права във връзка със задълженията за докладване, приложими по отношение на лицата, упражняващи юридическа дейност. Държавите членки следва да предвидят средствата и начина за постигане на защитата на професионалната тайна, поверителността и неприкосновеността на личния живот.
- (40) Когато държава членка реши да определи такъв саморегулиращ се орган, тя може да позволи или да изиска от саморегулиращия се орган да не представя на ЗФР никаква информация, получена от лицата, представявани от този орган, когато информацията е получена от или по отношение на един от техните клиенти, в процеса на

установяване на правното положение на техния клиент или при изпълнение на техните задачи при защитата или процесуалното представителство на този клиент в съдебен процес или във връзка с такъв процес, включително предоставяне на съвети за завеждане или избягване на такъв процес, независимо дали информацията е получена преди, по време или след съответното производство.

- (41) Съществуват редица случаи, при които служители, докладвали съмненията си за изпиране на пари, са били подложени на заплахи или враждебни действия. Въпреки че настоящата директива не може да влияе върху съдебните производства на държавите членки, разрешаването на този проблем е от решаващо значение, за да се гарантира ефективността на системата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Държавите членки следва да са запознати с този проблем и да полагат всички възможни усилия за защита на лицата, включително служителите и представителите на задължения субект, от такива заплахи или враждебни действия, както и да предоставят, в съответствие с националното право, подходяща защита на тези лица, особено по отношение на правото им на защита на техните лични данни и на ефективна съдебна защита и представителство.
- (42) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, както е транспонирана в националното право, се прилага по отношение на обработваните за целите на настоящата директива лични данни. Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ се прилага за обработването на лични данни от институциите и органите на Съюза за целите на настоящата директива. Всички държави членки признават борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма като въпрос от значим обществен интерес. Настоящата директива не засяга защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, включително Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета ⁽³⁾, както е въведено в националното право.
- (43) От съществено значение е провеждането на настоящата директива в съответствие с ревизираните препоръки на FATF да се извърши в пълно съответствие с правото на Съюза, по-специално по отношение на правото на Съюза в областта на защитата на данните и защитата на основните права, заложили в Хартата. Определени аспекти от прилагането на настоящата директива включват събирането, анализа, съхраняването и обмяна на данни. Обработването на лични данни следва да бъде позволено при пълно спазване на основните права, само за целите на настоящата директива и за изискванията от нея дейности, като провеждане на комплексна проверка на клиента, постоянно наблюдение, разследване и докладване на необичайни и съмнителни сделки, идентифициране на действителния собственик на юридическо лице или правно образувание, идентифициране на видни политически личности, споделяне на информация между компетентните органи и споделяне на информация между кредитните институции и финансовите институции и други задължени субекти. Събирането и последващото обработване на лични данни от задължените субекти следва да бъдат ограничени до необходимото с оглед спазване на изискванията на настоящата директива, като личните данни не следва да бъдат допълнително обработвани по начин, който е несъвместим с тази цел. По-специално следва да бъде строго забранено по-нататъшно обработване на лични данни за търговски цели.
- (44) Ревизираните препоръки на FATF показват, че за да могат да оказват пълно съдействие и да изпълняват бързо искания за информация от компетентните органи за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, задължените субекти следва да съхраняват в продължение на най-малко пет години необходимата информация, получена посредством мерките за комплексна проверка на клиента и записите на сделки. С цел да се избегнат различните подходи и да бъдат изпълнени изискванията за защита на личните данни и за правна сигурност, този срок на съхранение следва да бъде определен на пет години след приключване на деловите взаимоотношения или след датата на случайната сделка. Държавите членки обаче, след оценка на необходимостта и пропорционалността, следва да могат да разрешават или да изискват данните да бъдат съхранявани за по-дълъг срок, който да не надвишава допълнителен срок от пет години, ако това е необходимо за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, без да се засяга националното наказателно право относно доказателствата, което се прилага в хода на наказателни разследвания и съдебни производства. Държавите членки следва да изискват въвеждането на специални предпазни мерки, с които да се гарантира сигурността на данните, и следва да определят кои лица, категории лица или органи следва да имат изключителен достъп до съхраняваните данни.
- (45) За да се осигури подходящо и ефикасно правораздаване през периода за транспониране на настоящата директива в националния правен ред на държавите членки, както и с цел да се даде възможност за нейното гладко взаимодействие с националното процесуално право, информацията и документите, отнасящи се за висящи към датата на

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60).

влизане в сила на настоящата директива съдебни производства в държавите-членки, следва да се съхраняват за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на евентуални случаи на изпиране на пари или финансиране на тероризма, за срок от пет години след тази дата, като следва да бъде възможно този срок да бъде продължен за още пет години.

- (46) Правото на достъп до данните на титуляря на данните се прилага по отношение на обработваните за целите на настоящата директива лични данни. При все това достъпът на титуляря на данните до всякаква информация, свързана с доклад за съмнителни сделки, би нарушил сериозно ефективността на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. Поради това налагането на изключения и ограничения на това право в съответствие с член 13 от Директива 95/46/ЕО, и, където е приложимо, в член 20 от Регламент (ЕО) № 45/2001, може да е оправдано. Субектът на данните има право да поиска надзорен орган, посочен в член 28 от Директива 95/46/ЕО или, където е приложимо, Европейският надзорен орган по защита на данните да извърши проверка на законосъобразността на обработването на данни, както и правото да потърси средства за правна защита, предвидени в член 22 от посочената директива. Надзорният орган, посочен в член 28 от Директива 95/46/ЕО, може да действа също така на принципа на служебното начало. Без да се засягат ограниченията на правото на достъп, надзорният орган следва да може да информира субекта на данните, че е извършил всички необходими проверки, както и за резултата по отношение на законосъобразността на въпросното обработване на данни.
- (47) В обхвата на настоящата директива не попадат лицата, чиято дейност се ограничава единствено до прехвърляне в електронен формат на информацията от документи на хартиен носител и които действат съгласно договор с кредитна или финансова институция, както и лицата, които единствено предоставят на кредитни или финансови институции системи за съобщения или други помощни системи за преводи на средства или системи за клиринг и сетълмент.
- (48) Изпирането на пари и финансирането на тероризма са международен проблем и усилията за борба с тях следва да бъдат глобални. За да се избегне прилагането на много различни стандарти в рамките на една институция или група от институции, кредитните институции и финансовите институции от Съюза, които имат клонове и дъщерни предприятия, намиращи се в трети държави, в които изискванията в тази област са по-малко строги от тези в държавата членка, следва да прилагат спрямо въпросните клонове и дъщерни предприятия стандартите на Съюза или да уведомят компетентните органи на държавата членка по произход, ако прилагането на такива стандарти е невъзможно.
- (49) На задължените субекти следва по възможност да се предоставя обратна информация относно полезността и последващите действия по представените от тях доклади за съмнителни сделки. За да бъде това възможно и с оглед проверката на ефективността на техните системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, държавите членки следва да водят и да подобрят качеството на съответната статистика. За допълнително подобряване на качеството и съгласуваността на статистическите данни, събирани на равнището на Съюза, Комисията следва да следи положението в рамките на целия Съюз по отношение на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да публикува редовни обзори.
- (50) Когато държавите членки изискват от емитентите на електронни пари и от доставчиците на платежни услуги, установени на тяхна територия във форми, различни от клон, и чието седалище се намира в друга държава членка, да посочат централно звено за контакт на тяхна територия, те следва да могат да изискват това централно звено за контакт, което действа от името на институцията, която го посочва, да гарантира спазването от страна на предприятията на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Те следва също да гарантират, че това изискване е пропорционално и не надхвърля необходимото за постигането на целта за спазване на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително като улесняват съответните процедури по надзор.
- (51) По отношение на обменните бюра, бюрата за осребряване на чекове, доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление, или доставчиците на услуги в областта на хазарта, компетентните органи следва да гарантират, че лицата, които на практика управляват дейността на такива правни образувания, и действителните собственици на тези образувания са подходящи и благонадеждни. Критериите, по които се определя дали дадено лице е подходящо и благонадеждно, следва най-малко да отразяват нуждата от защита на тези образувания срещу злоупотреба за престъпни цели от страна на техните управители или действителни собственици.
- (52) Когато задължен субект осъществява дейност чрез предприятия в друга държава членка, включително чрез мрежа от представители, компетентният орган на държавата членка по произход следва да отговаря за надзора по отношение на прилагането от задължения субект на политиките и процедурите на групата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Това би могло да включва посещения на място в предприятия, установени в друга държава членка. Компетентният орган на държавата членка по произход следва да си сътрудничи тясно с компетентния орган на приемащата държава членка и следва да го информира по всички въпроси, които биха могли да засегнат оценката им на спазването от страна на предприятието на правилата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, установени в приемащата държава.

- (53) Когато задължен субект осъществява дейност чрез предприятия в друга държава членка, включително чрез мрежа от представители или лица, разпространяващи електронни пари в съответствие с член 3, параграф 4 от Директива 2009/110/ЕО, компетентният орган на приемащата държава членка запазва отговорността по осигуряване спазването на правилата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма от страна на предприятието, включително, ако е целесъобразно, като извършва проверки на място и дистанционно наблюдение и като взема подходящи и пропорционални мерки за преодоляване на сериозни нарушения на тези изисквания. Компетентният орган на приемащата държава членка следва да си сътрудничи тясно с компетентния орган на държавата членка по произход и да го информира по всички въпроси, които биха могли да засегнат неговата оценка на прилагането от задължения субект на политиките и процедурите в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма на групата. С цел отстраняване на сериозни нарушения на правилата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които изискват незабавни корективни мерки, компетентният орган на приемащата държава членка следва да може да прилага подходящи и пропорционални временни корективни мерки, приложими при сходни обстоятелства към задължените субекти, които попадат в неговата компетентност, за преодоляване на тези сериозни пропуски, когато е уместно, с помощта на компетентния орган на държавата членка по произход или в сътрудничество с него.
- (54) Координацията и сътрудничеството между ЗФР е от изключително значение, като се има предвид транснационалният характер на изпирането на пари и финансирането на тероризма. В настоящата директива са установени подробни правила, с оглед да се осигури по-добра координация и сътрудничество и да се гарантира по-специално, че докладите за съмнителни сделки достигат до ЗФР на държавата членка, в която ползата от тях би била най-голяма.
- (55) Платформата на звената за финансово разузнаване в ЕС („платформата на ЗФР в ЕС“) — неформална група, съставена от представители на ЗФР, която действа от 2006 г. насам — се използва за улесняване на сътрудничеството между ЗФР и за обмен на мнения по свързани със сътрудничеството въпроси, като ефективно сътрудничество между ЗФР и между ЗФР и звена за финансово разузнаване на трети държави, съвместен анализ на презгранични случаи и тенденции и фактори, които са от значение за оценяване на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма на национално и на наднационално равнище.
- (56) Подобряването на обмена на информация между ЗФР в рамките на Съюза е от особено значение за справяне с транснационалния характер на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Използването на сигурни механизми за обмен на информация, по-специално на децентрализираната компютърна мрежа FIU.net („FIU.net“) или неин приемник и на предлаганите от FIU.net технически средства, следва да бъде насърчавано от държавите членки. Първоначалният обмен на информация за аналитични цели между ЗФР, която се отнася до изпиране на пари или финансиране на тероризма, не се обработва или разпространява допълнително, следва да бъде разрешен, освен ако такъв обмен на информация би бил в противоречие с основните принципи на националното право. Обменът на информация по случаи, определени от ЗФР като включващи евентуални данъчни престъпления, следва да не засяга обмена на информация в областта на данъчното облагане в съответствие с Директива 2011/16/ЕС на Съвета ⁽¹⁾ или в съответствие с международните стандарти в областта на обмена на информация и административното сътрудничество по данъчни въпроси.
- (57) За да могат да реагират бързо и изцяло на запитвания от страна на ЗФР, задължените субекти трябва да въведат ефективни системи, които да им позволяват да разполагат с пълен и своевременен достъп посредством сигурни и поверителни канали до информация относно деловите взаимоотношения, които поддържат или са поддържали с определени лица. В съответствие с правото на Съюза и националното право държавите членки биха могли, например, да обмислят въвеждането на системи на банкови регистри или електронни системи за извличане на данни, които биха предоставили на ЗФР достъп до информация за банкови сметки, без да се засяга необходимостта от съдебно разрешение, където е приложимо. Държавите членки биха могли също така да обмислят създаването на механизми, които да гарантират, че компетентните органи разполагат с процедури за идентифициране на активи без предварително уведомяване на собственика.
- (58) Държавите членки следва да насърчават своите компетентни органи да осигуряват бързо, конструктивно и ефективно най-широко презгранично сътрудничество за целите на настоящата директива, без да се засягат каквито и да било правила или процедури, приложими за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Държавите членки следва по-специално да гарантират, че техните ЗФР обменят свободно, по своя инициатива или при поискване информация със звена за финансово разузнаване от трети държави, като спазват правото на Съюза и принципите за обмен на информация, разработени от Групата „Egmont“ на звената за финансово разузнаване.
- (59) Важността на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да доведе до въвеждане от държавите членки в националното право на ефективни, съразмерни и възпиращи административни санкции и мерки за неспазване на национални разпоредби, с които се транспонира настоящата директива. Понастоящем държавите членки разполагат с разнообразни административни санкции и мерки за нарушаване на основните превантивни разпоредби. Това многообразие би могло да попречи на усилията, полагани в борбата срещу

⁽¹⁾ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

изпирането на пари и финансирането на тероризма, като съществува опасност реакцията на Съюза да бъде несъгласувана. Поради това в настоящата директива следва да се предвидят редица административни санкции и мерки, с които държавите членки да разполагат най-малко при сериозни, повтарящи се или систематични нарушения на изискванията относно мерките за комплексна проверка на клиента, съхраняването на информация, докладването на съмнителни сделки и мерките за вътрешен контрол на задължените субекти. Обхватът на санкциите и мерките следва да бъде достатъчно широк, за да могат държавите членки и компетентните органи да отчитат различията между задължените субекти, най-вече между кредитните институции и финансовите институции и другите задължени субекти, по отношение на техния размер, особености и естеството на тяхната стопанска дейност. При транспонирането на настоящата директива държавите членки следва да гарантират, че при налагането на административни санкции и мерки съгласно настоящата директива и на наказателни санкции в съответствие с националното право не се нарушава принципът *ne bis in idem*.

- (60) За целите на оценката на годността на лицата, заемащи управленски функции в задължени субекти или упражняващи по друг начин контрол върху тях, всеки обмен на информация за присъди следва да се извършва в съответствие с Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета ⁽¹⁾ и Решение 2009/316/ПВР на Съвета ⁽²⁾, транспонирани в националното право, и в съответствие с други разпоредби на националното право в тази област.
- (61) Регулаторните технически стандарти в областта на финансовите услуги следва да осигуряват последователна хармонизация и подходяща защита за вложители, инвеститори и потребители в рамките на Съюза. Би било ефикасно и целесъобразно разработването на проекти на регулаторни технически стандарти, които не включват избор на политиката, да се възложи на ЕНО като органи с високоспециализиран експертен опит, които да ги представят на Комисията.
- (62) Комисията следва да приеме проекти на регулаторни технически стандарти, разработени от ЕНО съгласно настоящата директива, посредством делегирани актове по силата на член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.
- (63) Предвид съществените изменения, които с оглед на настоящата директива е необходимо да бъдат внесени в директиви 2005/60/ЕО и 2006/70/ЕО, те следва да бъдат обединени и заменени за по-голяма яснота и последователност.
- (64) Доколкото целта на настоящата директива, а именно защитата на финансовата система посредством предотвратяване, разкриване и разследване на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, тъй като индивидуалните мерки, предприети от държавите членки за защита на техните финансови системи, биха могли да не съответстват на функционирането на вътрешния пазар и на изискванията на принципите на правовата държава и обществен ред на Съюза, а поради обхвата и последиците на действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (65) Настоящата директива зачита основните права и е съобразена с принципите, признати в Хартата, по-специално правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни, свободата на стопанска инициатива, забраната на дискриминацията, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, презумпцията за невиновност и правото на защита.
- (66) В съответствие с член 21 от Хартата, с който се забранява всяка форма на дискриминация, държавите членки трябва да гарантират, че настоящата директива се прилага без дискриминация по отношение на оценката на риска при комплексна проверка на клиента.
- (67) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽³⁾, държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано,
- (68) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който даде становище на 4 юли 2013 г. ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 23).

⁽²⁾ Решение 2009/316/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска информационна система за съдимост (ECRIS) в изпълнение на член 11 от Рамково решение 2009/315/ПВР (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 33).

⁽³⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

⁽⁴⁾ ОВ С 32, 4.2.2014 г., стр. 9.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Предмет, обхват и определения

Член 1

1. Целта на настоящата директива е предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.
2. Държавите-членки гарантират, че изпирането на пари и финансирането на тероризъм са забранени.
3. За целите на настоящата директива, за изпиране на пари се счита следното деяние, когато е извършено умишлено:
 - а) преобразуването или прехвърлянето на имущество със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;
 - б) укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;
 - в) придобиването, владението или използването на имущество със знанието в момента на получаване, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;
 - г) участието в сдружаване с цел извършване, опитът за извършване, както и подпомагането, подбуждането, улесняването и даването на съвети при извършването на някое от действията, посочени в букви а), б) и в).
4. Изпиране на пари е налице и когато дейностите, от които е придобито имуществото, което трябва да бъде изпрано, са извършени на територията на друга държава членка или на територията на трета държава.
5. За целите на настоящата директива „финансиране на тероризма“ означава предоставянето или събирането на средства по всякакъв начин, пряко или косвено, с намерението те да бъдат използвани или със знанието, че те са предназначени да бъдат използвани, изцяло или частично, за извършване на някое от престъпленията по смисъла на членове 1—4 от Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета ⁽¹⁾.
6. Знанието, намерението или целта, изисквани като елемент на посочените в параграфи 3 и 5 дейности, могат да бъдат установени на базата на обективни фактически обстоятелства.

Член 2

1. Настоящата директива се прилага за следните задължени субекти:
 - 1) кредитни институции;
 - 2) финансови институции;
 - 3) следните физически или юридически лица, действащи при упражняване на професионалните си дейности:
 - а) одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти;
 - б) нотариуси и други упражняващи юридическа дейност лица на свободна практика, когато участват, действайки от името или за сметка на техен клиент, във всяка финансова сделка, или сделка с недвижимо имущество или чрез подпомагане на техен клиент при планирането или извършването на сделки, отнасящи се до:
 - i) покупката и продажбата на недвижимо имущество или търговски предприятия;
 - ii) управлението на средства, ценни книжа или други активи на клиента;
 - iii) откриването или управлението на банкови сметки, спестовни сметки или сметки за ценни книжа;

⁽¹⁾ Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма (ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3).

- iv) организацията на вноските, необходими за създаването, функционирането или управлението на дружества;
- v) създаването, функционирането или управлението на доверителна собственост, дружества, фондации или сходни структури;
- в) доставчици на услуги по доверително или дружествено управление, които не са обхванати от букви а) или б);
- г) посредници за недвижими имоти;
- д) други лица, търгуващи със стоки, когато извършваните или получаваните плащания в брой са в размер на 10 000 EUR или повече, независимо дали сделката се извършва с една или с няколко операции, които изглеждат свързани;
- е) доставчици на услуги в областта на хазарта.

2. С изключение на казината, след подходяща оценка на риска държавите членки могат да решат да освободят изцяло или частично доставчиците на определени услуги в областта на хазарта от националните разпоредби за транспониране на настоящата директива въз основа на доказана ниска степен на риска, произтичаща от естеството и, където е приложимо, от мащаба на операциите на тези услуги.

Сред факторите, които отчитат в своите оценки на риска, държавите членки извършват оценка на степента на уязвимост на съответните сделки, включително по отношение на използваните начини за плащане.

В своята оценка на риска държавите членки посочват по какъв начин са взели под внимание съответните констатации в докладите, изготвени от Комисията съгласно член 6.

Комисията се уведомява за всяко решение, взето от държава членка съгласно първа алинея, заедно със съответната обосновка въз основа на специфичната оценка на риска. Комисията съобщава това решение на другите държави членки.

3. Държавите членки могат да решат лица, които се занимават с финансова дейност на случайна или много ограничена база и при които има незначителен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма, да не попадат в обхвата на настоящата директива, при условие че е изпълнен всеки един от следните критерии:

- а) финансовата дейност е ограничена по отношение на абсолютния обем;
- б) финансовата дейност е ограничена по отношение на сделките;
- в) финансовата дейност не представлява основна дейност на тези лица;
- г) финансовата дейност е спомагателна и пряко свързана с основната дейност на тези лица;
- д) основната дейност на тези лица не е някоя от дейностите, посочени в параграф 1, точка 3, букви а) — г) или буква е);
- е) финансовата дейност се предоставя като услуга само на клиентите по основната дейност на тези лица и обикновено не се предлага на широката общественост.

Първа алинея не се прилага по отношение на лица, осъществяващи дейност по налични парични преводи съгласно определението в член 4, точка 13 от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

4. За целите на параграф 3, буква а) държавите членки изискват общият оборот от финансовата дейност да не надвишава праг, който трябва да е достатъчно нисък. Прагът се установява на национално равнище в зависимост от вида финансова дейност.

5. За целите на параграф 3, буква б) държавите членки прилагат максимален праг за един клиент и за единична сделка, независимо дали сделката се извършва с една или с няколко операции, които изглеждат свързани. Максималният праг се установява на национално равнище в зависимост от вида финансова дейност. Той трябва да е достатъчно нисък, за да се гарантира, че въпросните видове сделки представляват неизпълним и недостатъчен начин за изпиране на пари или финансиране на тероризма, и не трябва да надвишава 1 000 EUR.

6. За целите на параграф 3, буква в) държавите членки изискват оборотът от финансовата дейност да не надвишава 5 % от общия оборот на съответното физическо или юридическо лице.

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1).

7. Когато преценяват риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма за целите на настоящия член, държавите членки обръщат специално внимание на всяка финансова дейност, която се счита за особено подходяща, по своята същност, за да бъде използвана или с нея да бъде злоупотребено за целите на изпиране на пари или финансиране на тероризма.

8. В решенията, взети от държавите членки съгласно параграф 3, се посочват мотивите, на които те се основават. Държавите членки могат да решат да отменят въпросните решения при промяна на обстоятелствата. Те съобщават на Комисията тези решения. Комисията съобщава тези решения на другите държави членки.

9. Държавите членки установяват основани на риска дейности по наблюдение или предприемат други подходящи мерки, за да гарантират, че не се злоупотребява с освобождаването, предоставено чрез взети съгласно настоящия член решения.

Член 3

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „кредитна институция“ означава кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, включително намиращи се в Съюза нейни клонове съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 17 от посочения регламент, независимо от това дали главното ѝ управление е разположено в Съюза или в трета държава;
- 2) „финансова институция“ означава:
 - а) предприятие, различно от кредитна институция, което извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12, 14 и 15 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, включително дейностите на обменни бюра;
 - б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, доколкото то осъществява дейности по животозастраховане, обхванати от посочената директива;
 - в) инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾;
 - г) предприятие за колективно инвестиране, което търгува своите дялове или акции;
 - д) застрахователен посредник съгласно определението в член 2, точка 5 от Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, когато действа във връзка с услуги по животозастраховане и други услуги, свързани с инвестиции, с изключение на обвързаните застрахователни посредници, съгласно определението в точка 7 от същия член;
 - е) клонове, когато са разположени в Съюза, на посочените в букви а)—д) финансови институции, независимо от това дали главните им управления се намират в държава членка или в трета държава;
- 3) „имущество“ означава активи от всякакъв вид, било то веществени или невестествени, движими или недвижими, материални или нематериални, и правни документи или инструменти във всякаква форма, включително електронна или цифрова, удостоверяващи правото на собственост върху или участие в такива активи;
- 4) „престъпна дейност“ означава всеки вид престъпно участие в извършването на следните тежки престъпления:
 - а) деяния, предвидени в членове 1—4 от Рамково решение 2002/475/ПВР;
 - б) всяко от престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) от Конвенцията на ООН от 1988 г. за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽³⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕО и 93/6/ЕО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество (ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3).

- в) дейностите на престъпни организации съгласно определението в член 1 от Съвместно действие 98/733/ПВР на Съвета ⁽¹⁾;
- г) измама, засягаща финансовите интереси на Съюза, когато тя е най-малко толкова тежка, колкото в определението по член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности ⁽²⁾;
- д) корупция;
- е) всички престъпления, включително данъчни престъпления по отношение на преки и косвени данъци, както са определени в националното право на държавите членки, които се наказват с лишаване от свобода или задържане с максимален срок повече от една година, или по отношение на държави членки, които имат минимален праг за престъпления в своите правни системи — всички престъпления, наказуеми с лишаване от свобода или задържане за повече от шест месеца;
- 5) „саморегулиращ се орган“ означава орган, който представлява членове на дадена професия и има роля за регулирането ѝ, като изпълнява определени надзорни функции или функции за наблюдение и осигурява спазването на отнасящите се до тях правила;
- 6) „действителен собственик“ означава физическо лице или лица, което в крайна сметка притежава или контролира клиента и/или физическо лице или лица, от чието име се осъществява дадена сделка или дейност, и включва най-малко следното:
- а) по отношение на корпоративни образувания:
- i) физическото лице или лица, което в крайна сметка притежава или контролира дадено правно образувание посредством пряко или косвено притежаване на достатъчен процент от акциите или правата на глас или дялово участие в това правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, различни от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Съюза или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.
- Акционерно участие от 25 % плюс една акция или дялово участие, надхвърлящо 25 % от клиента, принадлежащо на физическо лице, е индикация за пряко притежаване. Акционерно участие от 25 % плюс една акция или дялово участие, надхвърлящо 25 % от клиента, принадлежащо на корпоративно образувание, което е под контрола на физическо лице или лица, или на множество корпоративни образувания, които са под контрола на същото физическо лице или лица, е индикация за косвено притежаване. Този режим се прилага, без да се засяга правото на държавите членки да решат, че и по-ниско процентно участие може да бъде индикация за собственост или контрол. Контролът чрез други средства може да се определи, наред с другото, в съответствие с критериите в член 22, параграфи 1—5 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾;
- ii) ако, след като са изчерпани всички възможни средства и при условие че няма основание за съмнения, не може да се установи лице съгласно подточка i), или ако съществуват съмнения, че установеното лице или лица не е действителният собственик — физическото лице, което изпълнява длъжността на висш ръководен служител, задължените субекти водят документация за предприетите действия с цел установяване на действителния собственик по подточка i) от настоящата буква;
- б) по отношение на доверителна собственост:
- i) учредителя;
- ii) доверителните собственици;
- iii) пазителя, ако има такъв;
- iv) бенефициерите, или когато физическите лица, които са облагодетелствани от правното образувание или подобна правна форма предстои да бъдат определени — категорията лица, в чийто главен интерес е създадено или се управлява правното образувание или подобна правна форма;
- v) всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства;

⁽¹⁾ Съвместно действие 98/733/ПВР от 21 декември 1998 г., прието от Съвета на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, относно инкриминирането на участието в престъпна организация в държавите членки на Европейския съюз (ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

⁽³⁾ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- в) по отношение на правни образувания като фондации и правни форми подобни на доверителна собственост — физическото лице или лица, което заема еквивалентна или сходна длъжност с посочените в буква б);
- 7) „доставчик на услуги по доверително или дружествено управление“ означава всяко лице, което по занятие предоставя която и да е от следните услуги на трети лица:
- а) учредяване на дружества или други юридически лица;
 - б) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността директор или секретар на дадено дружество, съдружник в съдружие или сходна длъжност във връзка с други юридически лица;
 - в) предоставяне на адрес на управление, адрес на провеждане на стопанска дейност, адрес за кореспонденция или административен адрес и други сходни услуги на дружество, съдружие или на някое друго юридическо лице или образувание;
 - г) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността доверителен собственик на доверителен фонд или подобна правна форма;
 - д) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността номиниран акционер за друго лице, различно от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, спрямо когото се прилагат изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Съюза или на еквивалентни международни стандарти;
- 8) „кореспондентски отношения“ означава:
- а) предоставянето на банкови услуги от една банка (като „кореспондент“) на друга банка (като „респондент“), включително с цел предоставяне на текуща сметка или друга сметка за пасиви и свързани с това услуги, като управление на парични средства, международни преводи на средства, клиринг на чекове, кореспондентски сметки и валутни услуги;
 - б) взаимоотношенията между кредитни институции, финансови институции и между кредитни институции и финансови институции, когато се предоставят сходни услуги от институция кореспондент на институция респондент, включително взаимоотношенията с цел извършване на сделки с ценни книжа или преводи на средства;
- 9) „видна политическа личност“ означава физическо лице, което изпълнява или на което са били поверени важни обществени функции, и включва следното:
- а) държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри или помощник-министри;
 - б) членове на парламент или на сходни законодателни органи;
 - в) членове на управителните органи на политически партии;
 - г) членове на върховни съдилища, конституционни съдилища или на други висши съдебни органи, чиито решения не подлежат на обжалване, освен при изключителни обстоятелства;
 - д) членове на сметни палати или на ръководни органи на централни банки;
 - е) посланици, дипломатически представители и висши офицери във въоръжените сили;
 - ж) членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия;
 - з) директори, заместник-директори и членове на ръководния съвет или заемащи еквивалентна функция в международна организация.
- Нито една от обществените функции, посочени в букви а)–з), не включва длъжностни лица на средно или по-нисше равнище;
- 10) „членове на семейството“ включва следното:
- а) съпруг/съпруга или всяко лице, което се счита за равностойно на съпруга/съпругата на видната политическа личност;
 - б) децата и техните съпруг/съпруга или лицата, които се считат за равностойни на съпруга/съпругата на видната политическа личност;
 - в) родителите на видната политическа личност;

- 11) „лица, известни като близки сътрудници“, означава:
 - а) физически лица, за които се знае, че са действителни собственици на правно образувание или сходна правна форма заедно с видна политическа личност или имат други близки делови взаимоотношения с такава личност;
 - б) физически лица, които са еднолични действителни собственици на правно образувание или сходна правна форма, за които е известно, че са били учредени де факто в полза на известна политическа личност
- 12) „висше ръководство“ означава длъжностно лице или служител, които притежават достатъчно познания относно рисковата експозиция на институцията във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискова експозиция, като не е необходимо във всички случаи това да бъде член на съвета на директорите;
- 13) „делови взаимоотношения“ означава стопански, професионални или търговски взаимоотношения, които са свързани с професионалните дейности на задължен субект и които към момента на установяване на контакт се очаква да имат елемент на продължителност;
- 14) „услуги в областта на хазарта“ означава услуга, която включва залагане на суми посредством парично участие в игри на късмета, включително тези, които изискват определени умения, като например лотарии, игри в казино, игри на покер и залагания, които се предоставят на физическо място или по друг начин от разстояние, чрез електронни средства или всякакви други технологии за комуникация и по индивидуална заявка на получателя на услугите;
- 15) „група“ означава група от предприятия, състояща се от предприятие майка, от неговите дъщерни предприятия и от правните образувания, в които предприятието майка или неговите дъщерни предприятия имат участие, както и от предприятия, свързани едно с друго по смисъла на член 22 от Директива 2013/34/ЕС;
- 16) „електронни пари“ означава електронни пари, съгласно определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО;
- 17) „банка фантом“ означава кредитна институция или финансова институция или институция, извършваща дейности, еквивалентни на извършваните от кредитните институции и финансовите институции, учредена в юрисдикция, в която тя няма физическо присъствие, включващо концепция и управление, и е необвързана с регулирана финансова група.

Член 4

1. Държавите членки гарантират, в съответствие с подхода, основан на оценка на риска, че настоящата директива обхваща изцяло или частично професии и категории предприятия, различни от задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, които са ангажирани с дейности, за които е особено вероятно да бъдат използвани за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма.
2. Когато дадена държава членка разшири обхвата на настоящата директива, така че да се обхващат професии или категории предприятия, различни от посочените в член 2, параграф 1, тя информира Комисията за това.

Член 5

Държавите членки могат да приемат или да запазят в сила по-строги разпоредби в областта, обхваната от настоящата директива, за да предотвратяват изпирането на пари и финансирането на тероризма, в рамките на правото на Съюза.

РАЗДЕЛ 2

Оценка на риска

Член 6

1. Комисията прави оценка на рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които оказват въздействие върху вътрешния пазар и се отнасят до презгранични дейности.

За тази цел Комисията изготвя до 26 юни 2017 г. доклад за установяване, анализ и оценка на тези рискове на равнището на Съюза. Впоследствие Комисията актуализира доклада на всеки две години или по-често, ако е целесъобразно.

2. Посоченият в параграф 1 доклад обхваща най-малко следното:

- а) областите от вътрешния пазар, които са изложени на най-голям риск;

б) рисковете, свързани с всеки съответен сектор;

в) най-широко разпространените средства, използвани от престъпниците за изпиране на незаконни приходи.

3. Комисията предоставя посочения в параграф 1 доклад на разположение на държавите членки и на задължените субекти с цел да ги подпомогне при установяването, разбирането, управлението и ограничаването на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и да даде възможност на други заинтересовани страни, включително националните законодателни органи, Европейския парламент, ЕНО, и представители от ЗФР да придобият по-добро разбиране за тези рискове.

4. Комисията отправя препоръки към държавите членки относно мерките, които са подходящи за справяне с установените рискове. В случай че държавите членки решат да не прилагат която и да е от препоръките в националните си уредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, те уведомяват Комисията за това и представят основанията за решението си.

5. До 26 декември 2016 г. ЕНО чрез съвместния комитет представя становище относно рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които засягат финансовия сектор на Съюза („съвместното становище“). Впоследствие ЕНО чрез съвместния комитет представя становище на всеки две години.

6. При извършване на посочената в параграф 1 оценка Комисията организира работата на равнището на Съюза и взема под внимание съвместните становища, посочени в параграф 5, и привлича за участие експерти на държавите членки в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, представители на ЗФР и други органи на равнище ЕС по целесъобразност. Комисията предоставя съвместните становища на разположение на държавите членки и на задължените субекти с цел да ги подпомогне при установяването, управлението и ограничаването на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма

7. На всеки две години или по-често, ако е целесъобразно, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно констатациите от редовната оценка на риска и действията, предприети въз основа на тези констатации.

Член 7

1. Всяка държава членка предприема подходящи мерки, за да установи, оцени, разбере и ограничи засягащите я рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и предизвикващи загриженост въпроси в това отношение, свързани със защитата на данните. Всяка държава членка редовно актуализира тази оценка на риска.

2. Всяка държава членка определя орган или създава механизъм, с който да координира националните мерки в отговор на рисковете, посочени в параграф 1. Наименованието на този орган или описанието на механизма се съобщават на Комисията, ЕНО, както и на другите държави членки.

3. При изготвяне на оценките на риска, посочени в параграф 1 от настоящия член, държавите членки използват констатациите от доклада, посочен в член 6, параграф 1.

4. По отношение на оценката на риска, посочена в параграф 1, всяка държава членка:

а) използва тази оценка за подобряване на своята нормативна уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, по-специално чрез определяне на всички области, в които задължените субекти трябва да прилагат по-строги мерки, и по целесъобразност чрез посочване на мерките, които да бъдат предприети;

б) установява, когато е целесъобразно, сектори или области с по-ниска или по-висока степен на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

в) използва тази оценка, когато разпределя и насочва по приоритетни области средствата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;

г) използва тази оценка, за да гарантира изготвянето на подходящи правила за всеки сектор или област в съответствие с риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

д) осигурява своевременен достъп на задължените субекти до необходимата информация, за да улесни извършването на собствените им оценки на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

5. Държавите членки предоставят достъп до резултатите от своите оценки на риска на Комисията, на ЕНО и на другите държави членки.

Член 8

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти предприемат необходимите мерки, за да установят и оценят рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, като отчитат рискови фактори, включително тези, които се отнасят до техните клиенти, държави или географски зони, продукти, услуги, сделки или механизми за доставка. Тези мерки съответстват на естеството и размера на задължените субекти.

2. Посочените в параграф 1 оценки на риска се документират, актуализират и са достъпни за съответните компетентни органи и саморегулиращи се органи. Компетентните органи могат да решат, че не са необходими отделни документиранни оценки на риска, когато присъщите на сектора специфични рискове са ясни и добре осъзнати.

3. Държавите членки гарантират, че задължените субекти разполагат с политики, механизми за контрол и процедури за ограничаване и ефективно управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, установени на равнището на Съюза, на равнище държава членка, както и на равнище задължен субект. Тези политики, механизми за контрол и процедури са пропорционални на естеството и размера на задължените субекти.

4. Политиките, механизмите за контрол и процедурите, посочени в параграф 3, включват:

- а) разработване на вътрешни политики, механизми за контрол и процедури, включително примерни практики за управление на риска, комплексна проверка на клиента, докладване, съхраняването на информация, вътрешен контрол, управление на съответствието, включително, когато е подходящо според естеството и размера на стопанската дейност, назначаване на служител на управленско равнище, отговорен за съответствието, и проверка на служителите;
- б) независима одитна функция, проверяваща посочените в буква а) вътрешни политики, механизми за контрол и процедури, когато това е целесъобразно с оглед размера и естеството на стопанската дейност.

5. Държавите членки изискват задължените субекти да получават одобрение от своето висше ръководство за въвежданите от тях политики, механизми за контрол и процедури както и да осъществяват наблюдение и по целесъобразност да засилват предприетите мерки.

РАЗДЕЛ 3

Политика по отношение на трети държави

Член 9

1. С цел защита на правилното функциониране на вътрешния пазар трябва да бъдат идентифицирани третите държави, чиито стратегически слабости в национална си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза („високорискови трети държави“).

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 64 с цел определяне на високорисковите трети държави, като взема предвид стратегически слабости, свързани по-специално със:

- а) правната и институционалната рамка за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в третата държава, по-специално:
 - i) инкриминиране на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - ii) мерки за комплексна проверка на клиента;
 - iii) изисквания за съхраняване на информация, и
 - iv) изисквания за докладване на съмнителни сделки;
- б) правомощията и процедурите на компетентните органи на третата държава за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- в) ефективността на системата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма за преодоляване на рисковете от тези дейности в третата държава.

3. Делегираните актове, посочени в параграф 2, се приемат в срок от един месец след установяването на стратегическите слабости, посочени в същия параграф.

4. При изготвянето на делегирани актове, посочени в параграф 2, Комисията отчита по целесъобразност съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, във връзка с рисковете, създавани от отделни трети държави.

ГЛАВА II

КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА КЛИЕНТА

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 10

1. Държавите членки забраняват на своите кредитни институции и финансови институции да поддържат анонимни сметки или анонимни банкови книжки. Държавите членки изискват във всички случаи титулярите на и бенефициерите по съществуващите анонимни банкови сметки или анонимни банкови книжки да бъдат обект на мерки за комплексна проверка колкото е възможно по-скоро и във всеки случай, преди такива сметки или банкови книжки да бъдат използвани по някакъв начин.

2. Държавите членки предприемат мерки за предотвратяване на злоупотребата с акции на приносител и варианти на акции на приносител.

Член 11

Държавите членки гарантират, че задължените субекти прилагат мерки за комплексна проверка на клиента в следните случаи:

- а) при установяването на делови взаимоотношения;
- б) при извършването на случайна сделка, която:
 - i) възлиза на 15 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани; или
 - ii) представлява превод на средства съгласно член 3, точка 9 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, в размер, надвишаващ 1 000 EUR;
- в) по отношение на лица, търгуващи със стоки, при извършването на случайни сделки, по които се извършват плащания в брой в размер на 10 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани;
- г) по отношение на доставчици на услуги в областта на хазарта, при получаването на печалби, осъществяването на залагания или и в двата случая, когато се извършват сделки, възлизащи на 2 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани;
- д) когато има съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, независимо от всяка дерогация, изключение или праг;
- е) когато има съмнения за верността или адекватността на получените по-рано данни за самоличността на клиента.

Член 12

1. Чрез дерогация от член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), и член 14 и въз основа на подходяща оценка на риска, която показва наличието на ниска степен на риск, дадена държава членка може да разреши на задължените субекти да не прилагат определени мерки за комплексна проверка на клиента по отношение на електронни пари, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия за намаляване на риска:

- а) платежният инструмент не е презаредим или има максимален месечен лимит на плащанията по сделки от 250 EUR, който може да се използва само в съответната държава членка;
- б) максималната електронно съхранявана сума не надхвърля 250 EUR;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник).

- в) платежният инструмент се използва изключително за закупуване на стоки или услуги;
- г) платежният инструмент не може да се захранва с анонимни електронни пари;
- д) емитентът осъществява подходящо наблюдение на сделките или деловите взаимоотношения, позволяващо разкриването на необичайни или съмнителни сделки.

За целите на буква б) от първа алинея дадена държава членка може да увеличи максималната сума до 500 EUR за платежни инструменти, които могат да се използват само в същата държава членка

2. Държавите членки гарантират, че предвидената в параграф 1 дерогация не се прилага в случай на обратно изкупуване в брой или теглене в брой на паричната стойност на електронните пари, когато възстановената сума надвишава 100 EUR.

Член 13

1. Мерките за комплексна проверка на клиента обхващат:

- а) идентифициране на клиента и проверка на неговата идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник;
- б) идентифициране на действителния собственик и вземане на подходящи мерки за проверка на неговата самоличност, така че задължените субекти да са удовлетворени, че знаят кой е действителният собственик, включително по отношение на юридически лица, доверителна собственост, дружества, фондации и сходни правни форми, като вземат подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента;
- в) оценяване и когато е приложимо получаване на информация за целта и планираното естество на деловите взаимоотношения;
- г) осъществяване на постоянно наблюдение върху деловите взаимоотношения, включително внимателно проучване на сделките, предприети по време на целия период на тези взаимоотношения, за да се гарантира, че осъществяваните сделки са в съответствие с информацията, известна на задължения субект, за клиента, за профила на риска и стопанската дейност, включително, където е необходимо, произхода на средствата, и гарантиране, че притежаваните документи, данни или информация се актуализират.

При изпълнението на мерките, посочени в първа алинея, букви а) и б), задължените субекти трябва също да се уверят, че всяко лице, което претендира да действа от името на клиента, е упълномощено за тази цел, както и да установят и проверят идентификацията на това лице.

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти прилагат всяко от предвидените в параграф 1 изисквания за комплексна проверка на клиента. Задължените субекти обаче могат да определят степента на прилагане на тези мерки като отчитат риска.

3. Държавите членки изискват от задължените субекти да отчитат най-малко посочените в приложение I променливи фактори, когато оценяват рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

4. Държавите членки гарантират, че задължените субекти са в състояние да удостоверят пред компетентните органи или саморегулиращите се органи, че мерките са подходящи с оглед на установените рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

5. По отношение на животозастраховането или друга свързана с инвестиции застрахователна дейност държавите членки гарантират, че кредитните институции и финансовите институции, в допълнение към мерките за комплексна проверка на клиента и действителния собственик, провеждат по отношение на бенефициерите на полици по застраховка живот и на други застрахователни полици, свързани с инвестиции, следните мерки за комплексна проверка на клиента, непосредствено след като бенефициерите бъдат установени или посочени:

- а) в случай на бенефициери, които са установени като изрично посочени лица или правни форми, като вземат предвид наименованието на лицето;
- б) в случай на бенефициери, които са посочени по силата на характеристики или клас или по друг начин, кредитните или финансовите институции получават необходимата информация относно тези бенефициери, за да се уверят, че ще бъдат в състояние да идентифицират на бенефициера към момента на изплащането.

По отношение на първа алинея, букви а) и б), проверката на идентификацията на бенефициера се извършва към момента на изплащането. При цялостно или частично прехвърляне на застраховка живот или на друга застраховка, свързана с инвестиции, на трето лице кредитните и финансовите институции, запознати с прехвърлянето, установяват действителния собственик към момента на прехвърлянето, бил той физическо или юридическо лице или правно образувание, което получава в своя полза стойността на прехвърлената полица.

6. В случай на бенефициерите на доверителна собственост или сходни правни форми, определени по силата на конкретни характеристики или клас, задължените субекти получават достатъчно информация относно бенефициера, за да се уверят, че ще бъдат в състояние да установят самоличността на бенефициера към момента на изплащането или когато бенефициерт упражнява придобитите права.

Член 14

1. Държавите членки изискват извършването на проверка на идентификацията на клиента и на действителния собственик преди установяването на делови взаимоотношения или извършването на сделка.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да позволят проверката на идентификацията на клиента и на действителния собственик да се извърши по време на установяването на делови взаимоотношения, ако това е необходимо, за да не се прекъсва нормалното провеждане на стопанската дейност и когато рискът от изпиране на пари или финансиране на тероризма е незначителен. При подобни ситуации тези процедури се приключват колкото е възможно по-скоро след първоначалния контакт.

3. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да позволят откриването на сметка в кредитна институция или финансова институция, включително сметки, които позволяват извършването на сделки с прехвърлими ценни книжа, при условие че са налице подходящи предпазни мерки, за да се гарантира, че няма да се извършват сделки от клиента или от негово име, докато не бъде осигурено пълно спазване на изискванията за комплексна проверка на клиента по член 13, параграф 1, първа алинея, букви а) и б).

4. Държавите членки изискват от задължения субект в случай че не може да спази изискванията за комплексна проверка на клиента по член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) или в), да не извършва сделки чрез банкова сметка, да не установява делови взаимоотношения или да не извършва сделка, а да прекрати деловите взаимоотношения и да обмисли изготвянето на доклад за съмнителни сделки до ЗФР във връзка с клиента, в съответствие с член 33.

Държавите членки не прилагат първа алинея по отношение на нотариуси, други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти дотолкова, само доколкото тези лица установяват правното положение на своя клиент или изпълняват задачата си да защитават или представляват този клиент във или във връзка със съдебен процес, включително предоставяне на съвет за завеждане или избягване на такъв процес.

5. Държавите членки изискват задължените субекти да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента не само по отношение на всички нови клиенти, но също и през подходящи времеви интервали спрямо съществуващите клиенти при отчитане на риска, включително при промяна на относимите обстоятелства относно даден клиент.

РАЗДЕЛ 2

Опростена комплексна проверка на клиента

Член 15

1. Ако държава членка или задължен субект установи области с по-нисък риск, тази държава членка може да разреши на задължените субекти да прилагат мерки за опростена комплексна проверка на клиента.

2. Преди да бъдат прилагани мерки за опростена комплексна проверка на клиента, задължените субекти се уверяват в по-ниската степен на риска, произтичащ от деловите отношения с клиента или сделката.

3. Държавите членки гарантират, че задължените субекти осъществяват подходящо наблюдение върху сделките и деловите взаимоотношения, позволяващо разкриването на необичайни или съмнителни сделки.

Член 16

При оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с клиенти, географски райони, и конкретни продукти, услуги, сделки или механизми за доставка, държавите членки и задължените субекти отчитат най-малко изложените в приложение II фактори, обуславящи ситуации с потенциално по-нисък риск.

Член 17

До 26 юни 2017 г. ЕНО в съответствие с член 16 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010, издават насоки, предназначени за компетентните органи и кредитните институции и финансовите институции, относно рисковите фактори, които трябва да бъдат взети под внимание, и мерките, които трябва да бъдат предприети, в случай че е целесъобразно да се вземат мерки за опростена комплексна проверка на клиента. Особено внимание се отдава на естеството и размера на стопанската дейност, като се определят конкретни мерки, ако това е уместно и целесъобразно.

РАЗДЕЛ 3

Разширена комплексна проверка на клиента

Член 18

1. В случаите, посочени в членове 19—24 от настоящата директива, и когато става въпрос за физически лица или правни образувания, установени в трети държави, определени от Комисията като високорискови трети държави, както и при други ситуации с по-висок риск, които са установени от държавите членки или задължените субекти, държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерки за разширена комплексна проверка на клиента, целящи целесъобразното управление и ограничаване на тези рискове.

Не е необходимо мерките за разширена комплексна проверка на клиента да се прилагат автоматично по отношение на клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия на задължени субекти, установени в Съюза, които се намират във високорискови трети държави, когато тези клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата в съответствие с член 45. Държавите членки гарантират, че тези случаи се разглеждат от задължените субекти чрез използване на подход, основан на риска.

2. Държавите членки изискват от задължените субекти да проучат, доколкото е практически възможно, контекста и целите на всички сложни и необичайно големи сделки и на всички необичайни схеми на сделки, които нямат явна икономическа или законна цел. По-специално, задължените субекти прилагат по-строго и по-подробно наблюдение на деловите взаимоотношения, за да бъде определено дали тези сделки или дейности могат да бъдат считани за съмнителни.

3. При оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма държавите членки и задължените субекти отчитат най-малко изложените в приложение III фактори, обуславящи ситуации с потенциално по-висок риск.

4. До 26 юни 2017 г. ЕНО, в съответствие с член 16 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010, издават насоки, предназначени за компетентните органи и кредитните институции и финансовите институции, относно рисковите фактори, които трябва да бъдат взети под внимание, и мерките, които трябва да бъдат предприети, в случай че е целесъобразно да се вземат мерки за разширена комплексна проверка на клиента. Особено внимание се отдава на естеството и размера на стопанската дейност, като се предвиждат конкретни мерки, ако това е уместно и целесъобразно.

Член 19

По отношение на презграничните кореспондентски отношения с институции респонденти от трети държави, държавите членки, в допълнение към установените в член 13 мерки за комплексна проверка на клиента, изискват от своите кредитни институции и финансови институции:

- а) да съберат достатъчно информация за институцията респондент, позволяваща им да разберат изцяло естеството на дейността на респондента, и въз основа на публично достъпната информация да установят репутацията на институцията и качеството на надзора;
- б) да оценят механизмите за контрол срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, прилагани от институцията респондент;
- в) да получат одобрение от висшето ръководство, преди да установят нови кореспондентски отношения;
- г) да документират съответните отговорности на всяка институция;
- д) да се уверят по отношение на кореспондентските сметки, че институцията респондент е проверила идентификацията и извършва постоянна комплексна проверка на клиентите, които имат пряк достъп до сметките на институцията кореспондент, и че при поискване тя може да предостави на институцията-кореспондент съответните данни от комплексната проверка на клиента.

Член 20

По отношение на сделки или делови взаимоотношения с видни политически личности държавите членки, в допълнение към установените в член 13 мерки за комплексна проверка на клиента, изискват от задължените субекти:

- а) да разполагат с подходящи системи за управление на риска, включително процедури, основани на риска, за да определят дали клиентът или действителният собственик на клиента е видна политическа личност;
- б) да прилагат следните мерки в случай на делови взаимоотношения с такива видни политически личности:
 - i) да получат одобрението на висшето ръководство за установяване или продължаване на делови взаимоотношения с такива лица;
 - ii) да вземат подходящи мерки за установяване на произхода на богатството и произхода на средствата, които са предмет на деловите взаимоотношения или сделката с такива лица;
 - iii) да провеждат постоянно задълбочено наблюдение на деловите взаимоотношения.

Член 21

Държавите членки изискват от задължените субекти да предприемат разумни мерки, за да определят дали бенефициерите на полици по застраховка живот или на други застрахователни полици, свързани с инвестиции, и/или при необходимост действителните собственици на титуляря са видни политически личности. Тези мерки се предприемат не по-късно от момента на изплащането или момента на цялостно или частично прехвърляне на полицата. Когато е установена по-висока степен на риска, държавите членки, в допълнение към прилагането на мерките за комплексна проверка на клиента, установени в член 13, изискват от задължените субекти:

- а) да информират висшето ръководство, преди да пристъпят към изплащане на сумите по полицата;
- б) да подложат на засилен контрол съвкупните делови взаимоотношения с притежателя на полицата.

Член 22

Когато посочена в членове 18 и 20 видна политическа личност престане да бъде натоварена с важни функции от държава членка или от трета държава или с важни публични функции от международна организация, от задължените субекти трябва да се изисква да отчитат за срок не по-кратък от 12 месеца съществуващите рискове, които това лице представлява все още, и да прилагат подходящи и основани на оценка на риска мерки до момента, в който се счита, че това лице вече не представлява риск, специфичен за видните политически личности.

Член 23

Посочените в членове 20 и 21 мерки се прилагат също и спрямо членове на семейството или лица, известни като близки сътрудници на видни политически личности

Член 24

Държавите членки забраняват на кредитните институции и финансовите институции да влизат във или да продължават кореспондентски отношения с банки фантоми. Те изискват от тези институции да вземат подходящи мерки, които да гарантират, че те не предприемат или поддържат кореспондентски отношения с кредитна институция или финансова институция, за която е известно, че позволява сметките ѝ да се използват от банки фантоми.

РАЗДЕЛ 4**Изпълнение от трети лица****Член 25**

Държавите членки могат да позволят на задължените субекти да възлагат на трети лица функции по спазване на изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в). Въпреки това, крайната отговорност за спазването на тези изисквания се носи от задължения субект, който възлага функции на трето лице.

Член 26

1. За целите на настоящия раздел „трети лица“ означава задължени субекти, изброени в член 2, организации или федерации, членуващи в тези задължени субекти, или други институции и лица, намиращи се в държава членка или в трета държава:

- а) които прилагат изисквания за комплексна проверка на клиента и съхраняване на информация, които съответстват на предвидените в настоящата директива, и
- б) във връзка с изпълнението на изискванията, установени в настоящата директива подлежат на надзор, който се осъществява по начин съответстващ на глава VI, раздел 2.

2. Държавите членки забраняват на задължените субекти да разчитат на трети лица, установени във високорискови трети държави. Държавите членки могат да освобождават клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия на задължени субекти, установени в Съюза, от тази забрана, когато тези клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата в съответствие с член 45.

Член 27

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти получават от третото лице, на което са възложени функции, необходимата информация относно изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в).

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти, към които е насочен клиентът, вземат подходящи мерки за да гарантират, че при поискване третото лице незабавно препраща съответните копия от данните за идентификация и проверка и другите документи, удостоверяващи идентификацията на клиента или действителния собственик.

Член 28

Държавите членки гарантират, че компетентният орган на държавата членка по произход (при политики и процедури на групи) и компетентният орган на приемащата държава членка (при клонове и дъщерни предприятия) могат да приемат, че задълженият субект спазва разпоредбите, приети съгласно членове 26 и 27, чрез своята групова програма, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) задълженият субект разчита на информация, предоставена от трето лице, което е част от същата група;
- б) тази група прилага мерки за комплексна проверка на клиента, правила за съхраняване на документация и програми срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответствие с настоящата директива или с равностойни правила;
- в) компетентен орган на държавата членка на произход или на третата държава осъществява надзор на равнище група върху ефективното прилагане на изискванията, посочени в буква б).

Член 29

Настоящият раздел не се прилага към правоотношенията, свързани с изнасяне на дейности или представителство, при които въз основа на договорна клауза изпълнителят на изнесени дейности или представителят се считат за част от задължения субект.

ГЛАВА III

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ДЕЙСТВИТЕЛНИТЕ СОБСТВЕНИЦИ

Член 30

1. Държавите членки гарантират, че учредените на тяхна територия корпоративни и други правни образувания са длъжни да получават и да разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно своите действителни собственици, включително подробни данни относно притежаваните права.

Държавите членки гарантират, че тези образувания са длъжни, в допълнение към информацията относно законния собственик, да предоставят на задължените субекти информация относно действителния собственик, когато задължените субекти предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II.

2. Държавите членки изискват осигуряването на своевременно достъп до информацията, посочена в параграф 1, за компетентните органи и ЗФР.

3. Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1, се съхранява в централен регистър във всяка държава членка, например търговски или дружествен регистър, както е посочено в член 3 от Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, или в публичен регистър. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми. Информацията относно действителните собственици, съдържаща се в тази база данни, може да се събира в съответствие с националните системи.

4. Държавите членки изискват информацията, която се съхранява в посочения в параграф 3 централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална.

5. Държавите членки гарантират, че информацията относно действителните собственици е достъпна във всички случаи за:

- а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;
- б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;
- в) всички лица или организации, които могат да докажат законен интерес.

Лицата или организациите, посочени в буква в) имат достъп най-малкото до името, месеца и годината на раждане, гражданството и държава на пребиваване на действителния собственик, както и естеството и размера на притежаваните права.

За целите на настоящия параграф достъпът до информацията относно действителните собственици се осигурява в съответствие с правилата за защита на данните и може да е при условията на онлайн регистрация и заплащане на такса. Таксите за получаване на информацията не надхвърлят свързаните с това административни разходи.

6. Централният регистър, посочен в параграф 3, осигурява на компетентните органи и ЗФР своевременно и неограничен достъп до информацията, без съответното образуване да бъде предупреждавано за това. Централният регистър позволява навременен достъп и на задължените субекти, когато те предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II.

7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат своевременно да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информация по параграфи 1 и 3.

8. Държавите членки изискват от задължените субекти да не разчитат изцяло на посочения в параграф 3 централен регистър, за да изпълняват изискванията за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II. Тези изисквания се изпълняват чрез прилагане на основан на риска подход.

9. В отделни конкретни случаи, при изключителни обстоятелства, държавите членки могат да предвидят изключения за посочения в параграф 5, букви б) и в) достъп до цялата или до част от информацията относно действителните собственици, когато този достъп би създал за действителния собственик опасност от измама, отвличане, изнудване, насилие или сплашване, или когато действителният собственик е непълнолетен или неспособен по други причини. Изключенията, предоставени в съответствие с настоящия параграф, не се прилагат за кредитните институции и финансовите институции, нито за задължените лица, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, буква б), които са длъжностни лица.

10. До 26 юни 2019 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на условията, техническите спецификации и процедурите за осигуряването на защитено и ефикасно свързване на централните регистри, посочени в параграф 3, чрез европейската централна платформа, създадена с член 4а, параграф 1 от Директива 2009/101/ЕО. Когато е уместно, докладът се придружава от законодателно предложение.

Член 31

1. Държавите членки изискват от доверителните собственици на всеки доверителен фонд, уреден съгласно тяхното право, да получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно действителните собственици на доверителния фонд. Тази информация включва самоличността на:

- а) учредителя;
- б) доверителните собственици;
- в) пазителя (ако има такъв);

⁽¹⁾ Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за координиране на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 48, втора алинея от Договора, за защита на интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 258, 1.10.2009 г., стр. 11).

- г) бенефициерите или класа бенефициери, и
- д) всяко друго физическо лице, което упражнява ефективен контрол върху доверителната собственост.
2. Държавите членки гарантират, че доверителните собственици разкриват своя статут и своевременно предоставят на задължените субекти информацията по параграф 1, когато във функцията си на доверителен собственик участват в делови взаимоотношения или извършват случайна сделка в размер, надвишаващ прага по член 11, букви б), в) и г).
3. Държавите членки изискват осигуряването на своевременен достъп до информацията, посочена в параграф 1, за компетентните органи и ЗФР.
4. Държавите членки изискват информацията, посочена в параграф 1, да се съхранява в централен регистър, когато доверителното управление поражда данъчни последици. Централният регистър осигурява на компетентните органи и ЗФР своевременен и неограничен достъп до информацията, без страните в съответния доверителен фонд да бъдат предупреждавани за това. Централният регистър може също да позволи навременен достъп на задължените субекти, в рамките на мерките за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми.
5. Държавите членки изискват информацията, която се съхранява в посочения в параграф 4 централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална.
6. Държавите членки гарантират, че задължените субекти не разчитат изцяло на посочения в параграф 4 централен регистър, за да изпълняват изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в настоящата глава II. Тези изисквания се изпълняват чрез прилагане на основан на риска подход.
7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат своевременно да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информация по параграфи 1 и 4.
8. Държавите членки гарантират, че предвидените в настоящия член мерки се прилагат за други видове правни форми със структура или функции, сходни с тези на доверителната собственост.
9. До 26 юни 2019 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на условията, техническите спецификации и процедурите за осигуряването на защитено и ефикасно свързване на централните регистри. Когато е уместно, докладът се придружава от законодателно предложение.

ГЛАВА IV

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ДОКЛАДВАНЕ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 32

1. Всяка държава членка създава ЗФР с оглед на предотвратяването, разкриването и ефективната борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
2. Държавите членки уведомяват Комисията писмено за наименованието и адреса на съответните ЗФР.
3. Всяко ЗФР е оперативно независимо и автономно, което означава, че тези звена следва да разполагат с правомощия и капацитет да изпълняват функциите си свободно, включително да могат да вземат автономно решение да анализират, изискват и разкриват конкретна информация. ЗФР като централно национално звено отговарят за получаването и анализирането на доклади за съмнителни сделки, и друга информация, отнасяща се до изпирането на пари, съответните предикатни престъпления или финансирането на тероризма. ЗФР отговарят за довеждането на резултатите от своя анализ, както и на всякава допълнителна значима информация, до знанието на компетентните органи, когато има основания за съмнения, че се касае за изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма. ЗФР могат да получават допълнителна информация от задължените субекти.

Държавите членки осигуряват своите ЗФР с адекватни финансови, човешки и технически ресурси, с оглед изпълнението на техните задачи.

4. Държавите членки гарантират, че техните ЗФР разполагат със своевременен достъп, пряко или косвено, до информацията с финансов, административен и правоприлагащ характер, която им е необходима за надлежното изпълнение на техните задачи. ЗФР могат да отговарят на искания за информация от компетентните органи на своята държава членка, когато тези искания за информация са обосновани от опасения във връзка с изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Решението за извършване на анализ или разкриване на информация се взема от ЗФР.

5. Когато съществуват обективни причини да се предполага, че предоставянето на такава информация би имало отрицателно въздействие върху текущи разследвания или анализи, или, при изключителни обстоятелства, когато разкриването на информацията би довело до последствия, явно непропорционални на законните интереси на физическо или юридическо лице, или няма отношение към целите, за които информацията е била поискана, ЗФР не са задължени да отговарят на искането за информация.

6. Държавите членки изискват от компетентните органи да предоставят на ЗФР обратна информация за това как е била използвана информацията, предоставена в съответствие с настоящия член, както и за резултатите от извършените въз основа на тази информация разследвания или проверки.

7. Държавите членки гарантират, че ЗФР разполагат с правомощия да предприемат спешни преки или косвени действия, когато съществува подозрение, че дадена сделка е свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма, да отложат или откажат одобрение за сключване на сделка с цел тя да се анализира, да потвърдят подозрението и да доведат резултатите от анализа до знанието на компетентните органи. ЗФР са оправомощени да предприемат такива преки или косвени мерки по искане на ЗФР от друга държава членка за сроковете и при условията, определени в националното право на получило искането ЗФР.

8. Дейността на ЗФР по извършване на анализи обхваща следното:

- а) оперативни анализи, насочени към отделни случаи и специфични цели или към подходяща избрана информация, в зависимост от вида и обема на разкритите данни и очакваното използване на информацията след разкриването; и
- б) стратегически анализи, насочени към тенденциите и схемите за изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Член 33

1. Държавите членки изискват от задължените субекти, а където е приложимо, и от техните директори и служители да сътрудничат изцяло като незабавно:

- а) информират ЗФР, включително чрез подаване на доклад, по своя собствена инициатива, когато задълженият субект знае, подозира или има сериозни основания да подозира, че средствата, независимо от техния размер, са придобити от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма, и като в такива случаи незабавно удовлетворяват исканията на ЗФР за допълнителна информация; и
- б) предоставят на ЗФР, пряко или косвено, по тяхно искане, цялата необходима информация в съответствие с процедурите, установени в приложимото право.

Всички съмнителни сделки, включително опитите за извършване на такива сделки, се докладват.

2. Лицето, назначено в съответствие с член 8, параграф 4, буква а) изпраща информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, на ЗФР от държавата членка, на чиято територия е установен задълженият субект, изпращащ информацията.

Член 34

1. Чрез дерогация от член 33, параграф 1 държавите членки могат да определят подходящ саморегулиращ се орган за съответната професия като орган, който да получава информацията по член 33, параграф 1, по отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г).

Без да се засяга параграф 2, в случаите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, определеният саморегулиращ се орган изпраща информацията на ЗФР незабавно и нефилтрирана.

2. Държавите членки не прилагат задълженията по член 33, параграф 1 по отношение на нотариуси, други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одитори, външни експерт-счетоводители и данъчни консултанти само доколкото изключението се отнася до информацията, която те получават от или относно някой от своите клиенти в процеса на определяне на правното му положение или при изпълнение на задачата да защитават или представляват този клиент във или във връзка със съдебен процес, включително предоставяне на съвет за завеждане или избягване на такъв процес, независимо дали тази информация е получена преди, по време на или след подобен процес.

Член 35

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да се въздържат от извършването на сделки, за които знаят или подозират, че са свързани с приходи от престъпна дейност или финансиране на тероризма, докато не предприемат необходимите действия в съответствие с член 33, параграф 1, първа алинея, буква а) и не изпълнят всички допълнителни конкретни инструкции на ЗФР или компетентните органи в съответствие с правото на съответната държава членка.

2. Когато е невъзможно въздържане от извършване на сделките, посочено в параграф 1, или има вероятност тяхното извършване да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна операция, съответните задължени субекти информират ЗФР, незабавно след извършването на сделката.

Член 36

1. Държавите членки гарантират, че ако посочените в член 48 компетентни органи открият в процеса на проверка на задължените субекти или по някакъв друг начин факти, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, те незабавно информират ЗФР.

2. Държавите членки гарантират, че надзорните органи, разполагащи с правомощия по закон или подзаконов акт да контролират фондовите пазари, валутните пазари и пазарите на финансови деривати, информират ЗФР, ако открият факти, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма.

Член 37

Добросъвестното разкриване на информация от задължен субект или от служител или директор на такъв задължен субект в съответствие с членове 33 и 34 не представлява нарушение на ограниченията за разкриване на информация, наложени по силата на договор или законова, подзаконова или административна разпоредба, и по никакъв начин не води до пораждаване на отговорност от какъвто и да е характер за задължения субект или за неговите директори или служители, дори при обстоятелства, в които те не са осъзнавали ясно стоящата в основата на сделката престъпна дейност и независимо от това дали наистина е извършено незаконно деяние.

Член 38

Държавите членки гарантират, че физически лица, включително служители и представители на задължения субект, които докладват подозрения за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, са защитени от излагането им на заплахи или враждебни действия, и особено от неблагоприятни или дискриминационни действия по отношение на заетостта.

РАЗДЕЛ 2

Забрана за разкриване

Член 39

1. Задължените субекти и техните директори и служители не разкриват пред съответния клиент или други трети лица факта, че в съответствие с член 33 или 34 се изпраща, ще бъде изпратена или е била изпратена информация, или че се извършва или може да бъде извършен анализ за целите на борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма.

2. Забраната, предвидена в параграф 1, не включва разкриване пред компетентните органи, включително саморегулиращите се органи, или разкриване за целите на правоприлагането.

3. Забраната, предвидена в параграф 1, не пречи разкриването между кредитни институции и финансови институции, или между тези институции и техните клонове и мажоритарно притежаваните дъщерни предприятия, намиращи се в трети държави, при условие че тези клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата, включително процедурите за обмен на информация в рамките на групата, в съответствие с член 45, и че политиките и процедурите в рамките на групата отговарят на изискванията, установени в настоящата директива.

4. Забраната, предвидена в параграф 1, не препятства разкриването на информация между задължени субекти по член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б) или субекти от трети държави, налагащи еквивалентни на предвидените в настоящата директива изисквания, които изпълняват професионалните си дейности, независимо дали като служители или не, в рамките на едно и също юридическо лице или по-голяма структура, към която принадлежи лицето и която има обща собственост, управление или контрол върху привеждането в съответствие.

5. За задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точки 1, 2 и точка 3, букви а) и б), в случаите, отнасящи се до един и същ клиент и една и съща сделка, в която участват два или повече задължени субекта, забраната, предвидена в параграф 1 от настоящия член, не препятства разкриването на информация между съответните задължени субекти, при условие че те се намират в държава членка, или подобни субекти в трета държава, налагаща еквивалентни на предвидените в настоящата директива изисквания, и при условие че те са от същата професионална категория и спрямо тях се прилагат еквивалентни задължения по отношение на опазването на професионалната тайна и защитата на личните данни.

6. Когато задължените субекти по член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б) се стремят да разубедят клиент да не предприема незаконна дейност, това не представлява разкриване на информация по смисъла на параграф 1 от настоящия член.

ГЛАВА V

ЗАЩИТА НА ДАННИ, СЪХРАНЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ

Член 40

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да съхраняват следните документи и информация в съответствие с националното право, за да могат ЗФР или другите компетентни органи да предотвратяват, разкриват и разследват евентуалните случаи на изпирене на пари или финансиране на тероризма:

- а) във връзка с комплексната проверка на клиента, копие на документите и информацията, необходими за спазването на изискванията за комплексна проверка на клиента, установени в глава II, за срок от пет години след приключване на деловите взаимоотношения с техния клиент или след датата на случайната сделка;
- б) придружаващата документация и записите на сделките, които се състоят от оригиналните документи или копия, допускани в съдебното производство като доказателство съгласно приложимото национално право, необходими за идентифициране на сделките за срок от пет години след приключване на деловите взаимоотношения с техния клиент или след датата на случайната сделка.

Държавите членки гарантират, че след изтичането на срока за съхранение, посочен в първа алинея, задължените субекти заличават личните данни, освен ако в националното право не е предвидено друго, определящо обстоятелство, при което задължените субекти могат или трябва да запазят данните за допълнителен срок. Държавите членки могат да разрешат или да изискат допълнителен срок на съхранение, след като са направили задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на подобно по-дълго съхраняване и го считат за обосновано с нуждата от предотвратяване, разкриване или разследване на случаи на изпирене на пари или финансиране на тероризма. Този допълнителен срок за съхранение не надвишава пет години;

2. Когато към 25 юни 2015 г. в държава членка има висящи производства, свързани с предотвратяване, разкриване, разследване или съдебно преследване на предполагаемо изпирене на пари или финансиране на тероризъм, и задължен субект разполага с информация или документи, свързани с тези висящи производства, задълженият субект може да съхранява тази информация или документи в съответствие с националното право за срок от пет години, считано от 25 юни 2015 г. Без да се засяга националното наказателно право относно доказването, приложимо по висящи наказателни разследвания и съдебни производства, държавите членки могат да позволят или да изискат такава информация или документи да бъдат съхранявани за допълнителен срок от пет години, когато се установи, че този допълнителен срок на съхранение е необходим и пропорционален за целите на предотвратяването, разследването или съдебното преследване на предполагаемо изпирене на пари или финансиране на тероризъм.

Член 41

1. По отношение на обработването на лични данни за целите на настоящата директива се прилага Директива 95/46/ЕО, както е транспонирана в националното право. По отношение на обработването на лични данни, което за целите на настоящата директива се осъществява от Комисията или от ЕНО, се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001.

2. Лични данни се обработват от задължените субекти въз основа на настоящата директива единствено за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1, без да се подлагат на по-нататъшна обработка по начин, който е несъвместим с посочените цели. Забранява се обработването на лични данни въз основа на настоящата директива за други цели, като напр. за търговски цели.

3. Преди установяването на делови взаимоотношения или извършването на случайна сделка задължените субекти предоставят на новите клиенти информацията, изисквана по силата на член 10 от Директива 95/46/ЕО. Тази информация включва по-конкретно общо известие относно законните задължения на задължените субекти съгласно настоящата директива да обработват лични данни за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1 от настоящата директива.

4. За прилагане на забраната за разкриване на информация, предвидена в член 39, параграф 1, държавите членки приемат законодателни мерки, ограничаващи изцяло или отчасти правото на субектите на данни на достъп до личните им данни, доколкото такова частично или пълно ограничение представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество при надлежно отчитане на законните интереси на засегнатото лице за да:

- а) се създаде възможност задълженият субект или компетентен национален орган добре да изпълни задачите си за целите на настоящата директива; или
- б) се избегне възпрепятстване на официални или съдебни проучвания, анализи, разследвания или процедури за целите на настоящата директива и да се гарантира, че не се излага на риск предотвратяването, разследването и разкриването на изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Член 42

Държавите членки изискват от своите задължени субекти да въведат системи, които им позволяват да реагират бързо и изцяло на запитвания от страна на техните ЗФР или на други органи в съответствие с националното право относно поддържането от тях към момента или през предхождащия запитването петгодишен период на делови взаимоотношения с определени лица, както и относно естеството на тези взаимоотношения, посредством сигурни канали и по начин, който осигурява пълна поверителност на запитванията.

Член 43

Обработването на лични данни въз основа на настоящата директива за целите на предотвратяването на изпиране на пари и финансиране на тероризма, както е посочено в член 1, се счита за въпрос от обществен интерес съгласно Директива 95/46/ЕО.

Член 44

1. За да се подпомогне изготвянето на оценки на риска съгласно член 7, държавите членки гарантират, че са в състояние да направят преглед на ефективността на своите системи за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, като поддържат изчерпателни статистически данни по въпроси, свързани с ефективността на тези системи.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, включват:

- а) данни, с които се измерва размерът и значението на различните сектори, които попадат в обхвата на настоящата директива, включително броят на юридическите и физическите лица и икономическото значение на всеки сектор;
- б) данни, с които се оценяват етапите на докладване, разследване и съдебно производство на националния режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително броят на докладите за съмнителни сделки, подавани до ЗФР, последващите действия по тези доклади, както и на годишна основа броят на разследваните случаи, броят на лицата, подложени на съдебно преследване, броят на лицата, осъдени за престъпления, свързани с изпирането на пари или финансирането на тероризма, видовете предикатни престъпления, ако съществува такава информация, и стойността на имуществото в евро, което е било замразено, иззето или конфискувано.
- в) ако са налични, данни, с които се установяват броят и процентът на докладите, водещи до по-нататъшно разследване, заедно с годишен доклад до задължените субекти, съдържащ подробна информация относно полезността и последващите действия във връзка с предоставените от тях доклади;
- г) данни за броя на презграничните искания за информация, които са отправени, получени, отхвърлени от ЗФР и на които ЗФР е отговорило частично или изцяло.

3. Държавите членки гарантират, че консолидираният преглед на статистическите им данни се публикува.

4. Държавите членки предоставят на Комисията посочените в параграф 2 статистически данни.

ГЛАВА VI

ПОЛИТИКИ, ПРОЦЕДУРИ И НАДЗОР

РАЗДЕЛ 1

Вътрешни процедури, обучение и обратна връзка

Член 45

1. Държавите членки изискват от задължените субекти, които са част от група, да прилагат политики и процедури, обхващащи цялата група, включително политики за защита на данните и политики и процедури за обмен на информация в рамките на групата за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Тези политики и процедури се прилагат ефективно на ниво клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия в държави членки и трети държави.

2. Държавите членки изискват от задължените субекти, които извършват дейност чрез предприятия в друга държава членка, да гарантират, че тези предприятия спазват националните разпоредби на тази друга държава членка, с които се транспонира настоящата директива.

3. Държавите членки гарантират, че когато задължените субекти имат клонове или мажоритарно притежавани дъщерни предприятия, намиращи се в трети държави, чиито минимални изисквания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма не са толкова строги, колкото тези на държавата членка, техните клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия, разположени в третата държава, прилагат изискванията на държавата членка, включително по отношение на защитата на данните, доколкото това е позволено от правото на третата държава.

4. Държавите членки и ЕНО се информират взаимно за случаите, в които правото на третата държава не позволява изпълнението на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1. В тези случаи могат да предприемат координирани действия за намиране на решение.

5. Когато правото на третата държава не позволява изпълнението на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1, държавите членки изискват от задължените субекти да гарантират, че клоновете и мажоритарно притежаваните дъщерни предприятия в тази трета държава прилагат допълнителни мерки за ефективно справяне с риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма, и да информират компетентните органи на своята държава членка по произход. Ако допълнителните мерки не са достатъчни, компетентните органи в държавата членка по произход извършват допълнителни надзорни действия, включително могат да изискат от групата да не установява или да прекрати деловите взаимоотношения и да не предприема сделки, и по целесъобразност могат да отправят искане към групата да преустанови дейността си в третата държава.

6. ЕНО разработват проекти на регулаторни технически стандарти, определящи вида на допълнителните мерки, посочени в параграф 5, както и минималните действия, които кредитните институции и финансовите институции трябва да предприемат, когато правото на третата държава не позволява изпълнението на мерките, изисквани съгласно параграфи 1 и 3.

ЕНО представят на Комисията посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти до 26 декември 2016 г.

7. На Комисията се делегират правомощието да приема посочените в параграф 6 от настоящия член регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.

8. Държавите членки гарантират, че обменът на информация в рамките на групата е разрешен. Информацията, отнасяща се до подозрения, че средствата са придобити от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма, която се докладва на ЗФР, се обменя в рамките на групата, освен ако ЗФР даде други указания.

9. Държавите членки могат да изискват от емитентите на електронни пари по член 2, точка 3 от Директива 2009/110/ЕО и от доставчиците на платежни услуги по член 4, точка 9 от Директива 2007/64/ЕО, които са установени на тяхна територия в правни форми, различни от клон, и чието централно управление се намира в друга държава членка, да определят централно звено за контакт на тяхна територия, което да осигурява, от името на определителата го институция, съблюдаването на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да улеснява надзора от страна на компетентните органи, включително като им предоставя документи и информация при поискване.

10. ЕНО разработват проекти на регулаторни технически стандарти по отношение на критериите за определяне на обстоятелствата, при които е целесъобразно да се определи централно звено за контакт по параграф 9, и функциите, които централните звена за контакт трябва да изпълняват.

ЕНО представят на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти, посочени в първа алинея, до 26 юни 2017 г.

11. На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в параграф 10 от настоящия член регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010.

Член 46

1. Държавите членки изискват от задължените субекти да предприемат мерки, пропорционални на техните рискове, естество и размер, така че служителите им да са запознати с приетите по силата на настоящата директива разпоредби, включително съответните изисквания за защита на данните.

Тези мерки включват участие на техните служители в специални текущи програми за обучение, които да им помогнат да разпознават операциите, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, и да ги инструктират как да действат в такива случаи.

Когато физическо лице, което попада в някоя от категориите, изброени в член 2, параграф 1, точка 3, изпълнява професионални ангажменти като служител на юридическо лице, задълженията по настоящия раздел се прилагат по отношение на това юридическо лице, а не по отношение на физическото лице.

2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти имат достъп до актуализирана информация относно практиките, прилагани от лицата, осъществяващи изпиране на пари и тези, които финансират тероризма, и индикатори, водещи до разкриването на съмнителни сделки.

3. Държавите членки осигуряват винаги, когато това е възможно, предоставянето на задължените субекти на своевременна обратна информация относно ефективността и последващите действия по докладваните съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризма.

4. Държавите членки изискват от задължените субекти, където е приложимо, да посочат члена на управителния съвет, който отговаря за изпълнението на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива.

РАЗДЕЛ 2

Надзор

Член 47

1. Държавите членки правят необходимото бюро за обмен на валута и за осребряване на чекове и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление да подлежат на лицензиране или регистриране, а доставчиците на услуги в областта на хазарта да бъдат обект на регулиране.

2. Държавите членки изискват от компетентните органи да гарантират, че лицата, които заемат ръководни функции в образувания по параграф 1, или са действителните собственици на такива образувания, са подходящи и благонадеждни.

3. По отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г), държавите членки гарантират, че компетентните органи предприемат необходимите мерки, за да попречат на осъдени за съответните престъпления лица или на техни съучастници да изпълняват ръководни функции или да станат действителни собственици на тези задължени субекти.

Член 48

1. Държавите членки изискват от компетентните органи да извършват ефективно наблюдение и да предприемат необходимите мерки с цел осигуряване спазването на настоящата директива.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат подходящи правомощия, включително правомощието да получават принудително всякаква информация, която има отношение към наблюдението върху спазването на съответствието, и да извършват проверки, както и че разполагат с необходимите финансови, човешки и технически ресурси за изпълнението на своите функции. Държавите членки гарантират, че служителите на тези органи съблюдают високи професионални стандарти, включително стандарти по отношение на поверителността и защитата на данни, и че са с висок морал и притежават подходящата квалификация.

3. По отношение на кредитните институции, финансовите институции и доставчиците на услуги в областта на хазарта компетентните органи разполагат с разширени надзорни функции.
4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятия, упражняват надзор върху спазването от страна на тези предприятия на националните разпоредби на тази държава членка, с които се транспонира настоящата директива. По отношение на предприятия, посочени в член 45, параграф 9, този надзор може да включва предприемането на подходящи и пропорционални мерки за преодоляване на сериозни пропуски, които изискват незабавни корективни мерки. Тези мерки са временни и се прекратяват, когато установените пропуски бъдат преодоляни, включително с помощта на компетентните органи на държавата членка по произход на задължения субект или в сътрудничество с тях, в съответствие с член 45, параграф 2.
5. С оглед на осигуряването на ефективен надзор върху спазването на изискванията на настоящата директива държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятия, си сътрудничат с компетентните органи на държавата членка, в която се намира централното управление на задължения субект.
6. Държавите членки гарантират, че когато прилагат основан на риска подход при надзорния процес, компетентните органи:
- а) имат ясна представа за съществуващите в тяхната държава членка рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма;
 - б) имат достъп, при осъществяване на надзор на място и на дистанционен надзор, до цялата необходима информация относно специфичните национални и международни рискове, свързани с клиенти, продукти и услуги на задължените субекти; както и
 - в) определят честотата и интензивността на надзора на място и на дистанционния надзор въз основа на рисковия профил на задължените субекти и съществуващите в съответната държава членка рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма.
7. Оценката на рисковия профил на задължените субекти по отношение на изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително рисковете от несъответствие, се преразглежда както периодически, така и когато настъпят важни събития или промени в управлението и дейността на задължените субекти.
8. Държавите членки гарантират, че компетентните органи вземат предвид предоставената на задължения субект свобода на преценка и преразглеждат съответно оценките на риска, на които се основава тази свобода на преценка, както и адекватността и прилагането на неговите вътрешни политики, мерки за контрол и процедури.
9. По отношение на задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и г), държавите членки могат да разрешат функциите по параграф 1 от настоящия член да се изпълняват от саморегулиращите се органи, при условие че тези саморегулиращи се органи отговарят на условията по параграф 2 от настоящия член.
10. До 26 юни 2017 г. в съответствие с член 16 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 ЕНО издават насоки за компетентните органи относно характеристиките на основания на риска подход в рамките на надзорния процес и мерките, които трябва да се вземат при упражняване на надзор въз основа на отчитане на риска. Особено внимание се обръща на естеството и размера на стопанската дейност, и ако това е уместно и целесъобразно, се предвиждат конкретни мерки.

РАЗДЕЛ 3

Сътрудничество

Подраздел I

Национално сътрудничество

Член 49

Държавите членки гарантират, че лицата, определящи политиката, ЗФР, надзорните органи и другите компетентни органи, които участват в борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, разполагат с ефективни механизми, позволяващи им да си сътрудничат и да координират на национално равнище дейността си по отношение на разработването и прилагането на политики и дейности за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително с оглед на изпълнението на задължението им по член 7.

Подраздел II

Сътрудничество с ЕНО

Член 50

Компетентните органи предоставят на ЕНО цялата информация, необходима за изпълнението на задълженията им по настоящата директива.

Подраздел III

Сътрудничеството между ЗФР и Комисията

Член 51

Комисията може да предоставя необходимата за подпомагане на координацията помощ, включително във връзка с обмена на информация между ЗФР в рамките на Съюза. Тя може редовно да свиква заседания на Платформата ЗФР в ЕС, съставена от представители на ЗФР от държавите членки, с цел улесняване на сътрудничеството между ЗФР, обмен на мнения и предоставяне на консултации по въпроси за изпълнението, които са от значение за ЗФР и докладващите субекти, както и по свързани със сътрудничеството въпроси, като ефективно сътрудничество между ЗФР, откриване на съмнителни сделки с презгранично измерение, стандартизиране на форматите за докладване посредством FIU.net или нейния приемник, съвместен анализ на презгранични случаи, и установяване на тенденции и фактори, които са от значение за оценяването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма както на национално, така и на наднационално равнище.

Член 52

Държавите членки гарантират, че ЗФР сътрудничат помежду си във възможно най-голяма степен, независимо от организационния си статут.

Член 53

1. Държавите членки гарантират, че ЗФР обменят по собствена инициатива или при поискване всяка информация, която може да бъде от значение за извършваната от тях обработка или анализ на информация, свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма, както и с участващите физически или юридически лица, дори ако видът на евентуалните предикатни престъпления не е установен към момента на обмена.

Искането съдържа съответните факти, контекст, мотиви за искането и начин, по който изискваната информация ще бъде използвана. Могат да се прилагат различни механизми за обмен, ако ЗФР се договорят за това, по-специално по отношение на обмена чрез FIU.net или нейния приемник.

Когато ЗФР получи доклад в съответствие с член 33, параграф 1, първа алинея, буква а), който се отнася до друга държава членка, то незабавно го препраща на ЗФР на тази държава членка.

2. Държавите членки гарантират, че когато изпълнява посоченото в параграф 1 искане за информация от друго ЗФР, ЗФР, към което е отправено искането, е длъжно да използва всички правомощия, с които разполага, за получаване и анализ на информацията, които принципно би използвало на национално равнище. ЗФР, към което е отправено искането, отговаря своевременно.

Когато ЗФР иска да получи допълнителна информация от задължен субект, установен в друга държава членка, който осъществява дейност на нейната територия, искането се отправя до ЗФР на държавата членка, на чиято територия е установен задълженият субект. Това ЗФР прехвърля исканията и отговорите незабавно.

3. ЗФР може да откаже обмен на информация само при изключителни обстоятелства, когато обменът би могъл да е в противоречие с основни принципи на неговото национално право. Тези изключения се уточняват по начин, който предотвратява злоупотребите и ненужните ограничения на свободния обмен на информация за аналитични цели.

Член 54

Получените по членове 52 и 53 информация и документи се използват за извършване на предвидените в настоящата директива задачи на ЗФР. При обмена на информацията и документите по членове 52 и 53 предаващото ЗФР може да наложи ограничения и условия за използването на тази информация. Получаващото ЗФР се съобразява с тези ограничения и условия.

Член 55

1. Държавите членки гарантират, че информацията, обменяна съгласно членове 52 и 53, се използва само за целта, за която е била поискана или предоставена, и че разкриването на тази информация от получаващото ЗФР до друг орган, агенция или служба или използването на тази информация за цели, надхвърлящи първоначално одобрените, подлежи на предварително одобрение от предоставилото информацията ЗФР.

2. Държавите членки гарантират, че ЗФР, към което е отправено искането, предоставя на компетентните органи своевременно и във възможно най-голяма степен предварителното си съгласие за разкриване на информацията. ЗФР, към което е отправено искането, не трябва да отказва да предостави съгласието си за подобно разкриване, освен ако това би попаднало извън приложното поле на разпоредбите му в областта на изпирането на пари и финансирането на тероризма, би могло да навреди на наказателно разследване, би довело до последствия, които са явно диспропорционални на законните интереси на физическо или юридическо лице или на държавата членка, в която се намира ЗФР, към което е отправено искането, или по друг начин би било в несъответствие с основните принципи на националното право на тази държава членка. Всеки подобен отказ за предоставяне на съгласие се обяснява надлежно.

Член 56

1. Държавите членки изискват от своите ЗФР да използват защитени канали за комуникация помежду си и насърчават използването на FIU.net или нейния приемник.

2. Държавите членки гарантират, че техните ЗФР си сътрудничат при прилагането на усъвършенствани технологии в съответствие с националното право, за да изпълняват задачите си, предвидени в настоящата директива. Тези технологии позволяват на ЗФР да съпоставят анонимно своите данни с други ЗФР, като осигуряват пълна защита на личните данни, с цел разкриване на лицата, които представляват интерес за ЗФР в други държави членки и установяване на техните приходи и средства.

Член 57

Различията между определенията на данъчни престъпления в националното право не препятстват способността на ЗФР да обменят информация или да предоставят помощ на друго ЗФР, във възможно най-голяма степен в съответствие с националното право.

РАЗДЕЛ 4**Санкции****Член 58**

1. Държавите членки гарантират, че задължените субекти могат да бъдат подведени под отговорност за нарушения на националните разпоредби, с които се транспонира настоящата директива, в съответствие с настоящия член и членове 59—61. Всички произтичащи санкции и мерки трябва да са ефективни и пропорционални и да имат възпиращ ефект.

2. Без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателни санкции, държавите членки установяват правила относно административните санкции и мерки и гарантират, че националните компетентни органи могат да налагат такива санкции и мерки във връзка с нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, и правят необходимото за тяхното прилагане.

Държавите членки могат да решат да не установяват правила за административни санкции или мерки за нарушения, за които са предвидени наказателноправни санкции в тяхното национално право. В този случай държавите членки съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право.

3. Държавите членки гарантират, че когато задълженията се отнасят за юридически лица, санкциите и мерките в случай на нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива могат да се прилагат по отношение на членовете на управителния орган и други физически лица, които съгласно националното право са отговорни за нарушението.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с всички правомощия за извършване на надзор и разследвания, които са необходими за упражняването на функциите им.

5. Компетентните органи упражняват правомощията си за налагане на административни санкции и мерки в съответствие с настоящата директива и с националното право по всеки един от следните начини:

- а) пряко;
- б) в сътрудничество с други органи;
- в) под тяхно ръководство, чрез делегиране на правомощия на тези органи;
- г) чрез отнасяне на случая до компетентните съдебни органи.

Когато упражняват правомощията си за налагане на административни санкции и мерки, компетентните органи си сътрудничат тясно с цел да се гарантира, че тези административни санкции или мерки водят до желанния резултат, и съгласуват действията си при презгранични случаи.

Член 59

1. Държавите членки гарантират, че настоящият член се прилага най-малко при нарушения от страна на задължените субекти, които са сериозни, повтарящи се или систематични, или комбинират няколко от посочените характеристики, по отношение на изискванията, установени във:

- а) членове 10—24 (комплексна проверка на клиента);
- б) членове 33, 34 и 35 (докладване на съмнителни сделки);
- в) член 40 (съхраняване на информация); и
- г) членове 45 и 46 (вътрешен контрол).

2. Държавите членки гарантират, че в случаите по параграф 1 административните санкции и мерки, които могат да бъдат наложени, включват най-малко следното:

- а) изявление, което се отправя към обществеността и в което се посочва физическото или юридическото лице и естеството на нарушението;
- б) разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице да прекрати въпросното поведение и да не извършва повторно нарушение;
- в) когато задълженият субект е под разрешителен режим — отнемане или суспендиране на разрешението;
- г) временна забрана за всяко лице, натоварено с управленски отговорности в задължения субект, или всяко друго физическо лице, което е отговорно за нарушението, да изпълнява управленски функции в задължени субекти;
- д) максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко двойния размер на ползата, вследствие на нарушението, когато размерът на тази полза може да бъде определен, или най-малко 1 000 000 EUR.

3. Държавите членки гарантират, че когато задълженият субект е кредитна институция или финансова институция, чрез дерогация от параграф 2, буква д) могат да се прилагат и следните санкции:

- а) по отношение на юридически лица: максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко 5 000 000 EUR или 10 % от общия годишен оборот в съответствие с последните налични отчети, одобрени от управителния орган; когато задълженият субект е предприятие майка или дъщерно предприятие на предприятие майка, от което се изисква да изготвя консолидирани финансови отчети, в съответствие с член 22 от Директива 2013/34/ЕС, за съответен общ годишен оборот се приема общият годишен оборот или съответстващият вид доход съгласно директивите за счетоводството, в съответствие с последния наличен консолидиран отчет, одобрен от управителния орган на основното предприятие майка;

б) по отношение на физически лица: максимални административни имуществени санкции на стойност най-малко 5 000 000 EUR или — в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността в националната парична единица към 25 юни 2015 г.

4. Държавите членки могат да оправомощават компетентните органи да налагат допълнителни видове административни санкции освен предвидените в параграф 2, букви а) — г) или да налагат административни имуществени санкции, надвишаващи сумите, посочени в параграф 2, буква д) и в параграф 3.

Член 60

1. Държавите членки гарантират, че решение за налагане на административна санкция или мярка за нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, което не може да бъде обжалвано, се публикува от компетентните органи на официалния им уебсайт веднага след като санкционираното лице бъде информирано за това решение. При публикуването се дава най-малко информация за вида и естеството на нарушението и за самоличността на отговорните лица. Държавите членки не са задължени да прилагат настоящата алинея към решения, с които се налагат мерки с разследващ характер.

Когато след оценяване на обстоятелствата по конкретния случай компетентният орган прецени, че публикуването на самоличността на отговорните лица, посочени в първа алинея, или на техни лични данни е непропорционално, или когато публикуването застрашава стабилността на финансовите пазари или текущо разследване, компетентните органи предприемат следните мерки:

- а) отлагат публикуването на решението за налагане на административна санкция или мярка до момента, в който основанията те да не бъдат публикувани престанат да съществуват;
- б) публикуват решението за налагане на административна санкция или мярка анонимно по начин в съответствие с националното право, ако подобно анонимно публикуване гарантира ефективна защита на въпросните лични данни; когато се вземе решение за анонимно публикуване на административна санкция или мярка, публикуването на съответните данни може да бъде отложено за разумен срок, ако се смята, че след изтичането на този срок основанията за анонимно публикуване ще престанат да съществуват;
- в) изобщо не публикуват решението за налагане на административна санкция или мярка, в случай че възможностите, посочени в букви а) и б), се считат за недостатъчни, за да се гарантира:
 - i) че стабилността на финансовите пазари няма да бъде изложена на риск; или
 - ii) пропорционалността на публикуването на решението по отношение на мерки, за които се смята, че са незначителни по своя характер.

2. Ако държавите членки разрешават публикуването на решения, които се обжалват, компетентните органи публикуват веднага на официалния си уебсайт и тази информация, както и всяка последваща информация за резултата от обжалването. Освен това се публикува и всяко решение, с което се отменя предходно решение за налагане на административна санкция или мярка.

3. Компетентните органи правят необходимото публикуваната съгласно настоящия член информация да остане на техния официален уебсайт за срок от пет години след публикуването ѝ. Въпреки това, личните данни, които се съдържат в публикацията, се съхраняват на официалния уебсайт на компетентния орган само за необходимия срок в съответствие с приложимите правила за защита на данните.

4. Държавите членки гарантират, че при определяне на вида и степента на административните санкции или мерки компетентните органи вземат предвид всички значими обстоятелства, включително, където е приложимо:

- а) тежестта и продължителността на нарушението;
- б) степента на отговорност на носещото отговорност физическо или юридическо лице;
- в) финансовите възможности на носещото отговорност физическо или юридическо лице, определени например според общия оборот на носещото отговорност юридическо лице или годишния доход на носещото отговорност физическо лице;
- г) произтичащата от нарушението полза за носещото отговорност физическо или юридическо лице, когато размерът ѝ може да бъде определен;
- д) загубите, понесени от трети лица в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;

е) равнището на съдействие, което носещото отговорност физическо или юридическо лице оказва на компетентния орган;

ж) предишните нарушения на носещото отговорност физическо или юридическо лице.

5. Държавите членки гарантират, че юридическите лица могат да носят отговорност за предвидените в член 59, параграф 1 нарушения, извършени в тяхна полза от всяко лице, което действа самостоятелно или като част от орган на въпросното юридическо лице и има водеща роля в рамките на юридическото лице въз основа на:

а) право да представлява юридическото лице;

б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице, или

в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.

6. Държавите членки гарантират също така, че юридическите лица могат да носят отговорност в случаите, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице по параграф 5 от настоящия член е направила възможно извършването на нарушения по член 59, параграф 1 в полза на въпросното юридическо лице от лице на негово подчинение.

Член 61

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи създават ефективни и надеждни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали до компетентните органи за потенциални или действително извършени нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива.

2. Механизмите по параграф 1 включват най-малко:

а) специални процедури за приемането на сигнали за нарушения и за предприемане на последващи действия по тях;

б) подходяща защита за служителите или лицата в сходно положение в задължените субекти, които подават сигнал за нарушения, извършени в рамките на задължения субект;

в) подходяща защита за предполагаемия нарушител;

г) защита в съответствие с принципите на Директива 95/46/ЕО на личните данни на лицето, което подава сигнал за нарушения, и на физическото лице, за което се предполага, че е отговорно за нарушението;

д) ясни правила, които гарантират поверителност във всички случаи за лицето, което подава сигнал за нарушения, извършени в рамките на задължения субект, освен ако разкриването му се изисква съгласно националното право в контекста на по-нататъшно разследване или последващо съдебно производство.

3. Държавите членки изискват от задължените субекти да въведат подходящи процедури, за да могат служителите им или лицата в сходно положение да подават вътрешни сигнали за нарушения по определен, независим и анонимен начин, пропорционален на естеството и размера на съответния задължен субект.

Член 62

1. Държавите членки правят необходимото техните компетентни органи да информират ЕНО за всички административни санкции и мерки, наложени в съответствие с членове 58 и 59 на кредитни институции и финансови институции, включително всяко обжалване във връзка с тях и резултата от него.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните национални органи проверяват в съответствие с националното си право за наличието на съотносима присъда в досието за съдимост на засегнатото лице и обменят информация. Всеки обмен на информация за тези цели се извършва в съответствие с Решение 2009/316/ПВР и Рамково решение 2009/315/ПВР, както са въведени в националното право.

3. ЕНО поддържат уебсайт с връзки към публикуваните от всеки компетентен орган административни санкции и мерки, наложени в съответствие с член 60 на кредитни институции и финансови институции, и указват периода, за който всяка държава членка публикува административни санкции и мерки.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 63

Член 25, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ се заменя със следното:

„г) ЦК е установен или е получил разрешение в трета държава, която не се счита от Комисията в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за имаща стратегически слабости в национална си уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които да излагат на сериозни заплахи финансовата система на Съюза.

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета, и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

Член 64

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 9, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 25 юни 2015 г.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 9, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 9, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от един месец след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с един месец по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 65

До 26 юни 2019 г. Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящата директива и го представя на Европейския парламент и на Съвета.

Член 66

Директиви 2005/60/ЕО и 2006/70/ЕО се отменят, считано от 26 юни 2017 г.

Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение IV.

Член 67

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 26 юни 2017 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрираните трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

Член 68

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 69

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 20 май 2015 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

По-долу е представен неизчерпателен списък на отразяващите риска променливи величини, които задължените субекти трябва да вземат под внимание, когато определят в каква степен да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента в съответствие с член 13, параграф 3:

- i) предназначение на сметката или взаимоотношенията;
 - ii) равнище на активи, които клиентът ще депозира, или размер на предстоящата сделка;
 - iii) регулярност или продължителност на деловите взаимоотношения.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

По-долу е представен неизчерпателен списък на факторите и видовете доказателства за потенциално по-нисък риск по член 16:

1) Рискови фактори по отношение на клиента:

- а) публични дружества, чиито акции се търгуват на фондова борса и спрямо които се прилагат изисквания за оповестяване (съгласно правилата на фондовата борса или по силата на закон, или със средствата на правоприлагането), с които се налагат изисквания, гарантиращи достатъчна прозрачност относно действителните собственици;
- б) публични администрации или предприятия;
- в) клиенти, пребиваващи в по-нискорисковите географски райони, посочени в точка 3.

2) Рискови фактори по отношение на продукти, услуги, сделки или механизми за доставка:

- а) животозастрахователни полици, по които премията е ниска;
- б) застрахователните полици по пенсионни схеми, по които няма клауза за предварително изкупуване, и полицата не може да бъде използвана като залог;
- в) пенсионна схема, схема за пенсия за старост или друга подобна схема, които предвиждат доходи при пенсиониране на служители и по които вноските се правят чрез удържки от заплатите, а правилата на схемата не позволяват прехвърляне на дяловете на даден член по схемата;
- г) финансови продукти или услуги, които осигуряват надлежно определени и ограничени услуги за някои видове потребители, за подобряване на достъпа във връзка с финансовото приобщаване;
- д) продукти, по които рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризма се управлява от други фактори, като например ограничения върху портфейла или прозрачност на собствеността (например някои видове електронни пари).

3) Рискови фактори по отношение на географското разположение:

- а) държави членки;
- б) трети държави, които имат ефективни системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- в) трети държави, чието равнище на корупция или друга престъпна дейност е определено от надеждни източници като ниско;
- г) трети държави, които според надеждни източници като взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки, са въвели изисквания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, съответстващи на ревизираните препоръки на FATF, и които действително прилагат тези изисквания.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

По-долу е представен неизчерпателен списък на факторите и видовете доказателства за потенциално по-висок риск по член 18, параграф 3:

1) Рискови фактори по отношение на клиента:

- а) деловите взаимоотношения се провеждат при необичайни обстоятелства;
- б) клиенти, пребиваващи във високорисковите географски райони, посочени в точка 3;
- в) юридически лица или правни форми, които се използват за управление на лични активи;
- г) дружества, които имат номинални акционери или акции на приносител;
- д) предприятия, чиито разплащания се извършват предимно в брой;
- е) структурата на собственост на дружеството се счита за необичайна или прекомерно усложнена предвид естеството на дейността на дружеството.

2) Рискови фактори по отношение на продукти, услуги, сделки или механизми за доставка:

- а) частно банкиране;
- б) продукти или сделки, които могат да предразполагат към анонимност;
- в) индиректни делови взаимоотношения или сделки без определени предпазни мерки, като например електронни подписи;
- г) плащане, получено от непознати или несвързани трети лица;
- д) нови продукти и нови стопански практики, включително нови механизми за доставка, както и използването на нови или новоразработвани технологии във връзка с нови и вече съществуващи продукти.

3) Рискови фактори по отношение на географското разположение:

- а) без да се засяга член 9, държави, за които според информация от надеждни източници, като взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки, е установено, че не разполагат с ефективни системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - б) държави, чиито равнища на корупция или друга престъпна дейност са определени от надеждни източници като значителни;
 - в) държави, по отношение на които са наложени санкции, ембарго или подобни мерки, взети например от Съюза или Организацията на обединените нации;
 - г) държави, които предоставят финансиране или подкрепа за терористични дейности или на чиято територия действат известни терористични организации.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Таблица на съответствието

Настоящата директива	Директива 2005/60/ЕО	Директива 2006/70/ЕО
—		Член 1
—		Член 3
—		Член 5
—		Член 6
—		Член 7
Член 1	Член 1	
Член 2	Член 2	
Член 2, параграфи 3 — 9		Член 4
Член 3	Член 3	
Член 3, точки 9, 10 и 11		Член 2, параграфи 1, 2 и 3
Член 4	Член 4	
Член 5	Член 5	
Членове 6 — 8	—	
Член 10	Член 6	
Член 11	Член 7	
Член 13	Член 8	
Член 14	Член 9	
Член 11, буква г)	Член 10, параграф 1	
—	Член 10, параграф 2	
Членове 15, 16 и 17	Член 11	
—	Член 12	
Членове 18 — 24	Член 13	
Член 22		Член 2, параграф 4
Член 25	Член 14	
—	Член 15	
Член 26	Член 16	
—	Член 17	
Член 27	Член 18	
Член 28	—	
Член 29	Член 19	
Член 30	—	
Член 31	—	
—	Член 20	
Член 32	Член 21	
Член 33	Член 22	

Настоящата директива	Директива 2005/60/ЕО	Директива 2006/70/ЕО
Член 34	Член 23	
Член 35	Член 24	
Член 36	Член 25	
Член 37	Член 26	
Член 38	Член 27	
Член 39	Член 28	
—	Член 29	
Член 40	Член 30	
Член 45	Член 31	
Член 42	Член 32	
Член 44	Член 33	
Член 45	Член 34	
Член 46	Член 35	
Член 47	Член 36	
Член 48	Член 37	
Член 49	—	
Член 50	Член 37а	
Член 51	Член 38	
Членове 52 — 57	—	
Членове 58 — 61	Член 39	
—	Член 40	
—	Член 41	
—	Член 41а	
—	Член 41б	
Член 65	Член 42	
—	Член 43	
Член 66	Член 44	
Член 67	Член 45	
Член 68	Член 46	
Член 69	Член 47	

ПОПРАВКИ**Поправка на Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес**

(Официален вестник на Европейския съюз L 199 от 31 юли 2007 г.)

На страница 12 точка 4.7

вместо: „4.7. Избор на съд/правораздавателен орган, за който страните са се споразумели “

да се чете: „4.7. Избор на съд/правораздавателен орган, за който страните са се споразумели □“

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG